

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HESIODVS.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI ASCRÆI

OPERA QVÆ

EXSTANT.

*In eadem doctōrum virōrum Annotationes, &
Lectiones variæ e MM. SS. Palat.*

*Ex libris Sebastiani
Tengnageli I. V. D. et
Cæs. Biblioth.*

Emp. so. cruc.

E Typographico H. Commelini,

CID 10 XCL.

HESIODI VITA

E FVLVI VRSINI

Elogiū descripta.

HESIODVM Diopatre, & Pycimede matre natum Olympiade prima, LX ante Romam conditam annis floruisse, ex scriptoribus cum Græcis tum Latinis, colligimus. Patria illi Cuma, Æoliarum urbium una, ut Herodotus & Strabo annotarunt. Inde autem ære alieno oppressum patrem Diū migrasse ferunt, Ascræque Bæotia vicum petisse; a quo Ascræum deinde Hesiodum dictum. Eius mortem, cum senex admodum esset, recitat Plutarchus in Dioclis conuiuiō. Prouerbiū inde factum, Hesiodia senectus. Hesiodo statuam in publico Constantinopolitano gymnasio, quod Zeuxippi dicebatur, ex ære positam fuisse, intelligimus ex his Christodori versibus in lib. 5 Epigrammatum Græcorum,

Ἡσίοδος δὲ Ἀπκραιῶν ὀρειάσιν εἶδετο μέγας
φθηγόμενος, χαλκὸν δὲ ἐβιάζετο θυάδι λύσσει
Ἐνθεὸν ἱμερῶν ἀναγὰν μέλ'.

HESIODI VITA.

Quos Laurentius Gambara Brixianus ita in Latinum transtulit:

Hesiodusque choros Ascræus stabat agrestes
Inter, Hamadryadum media sublimis in aula:
Ærea & effigies fundebat ad æthera carmen.

Pausanias quoque in Bæoticis Hesiodo statuum æream a Thesspiensibus in urbis foro positam fuisse scribit. qui & aliam Hesiodo statuum in templo Iouis Olympici collocatā narrat in rerū Eliacarū libro 1. De Hesiodo Velleius lib. 1. Huius temporis equalis Hesiodus fuit circa centū viginti annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenij, & mollissima dulcedine carminum memorabilis; otij quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus, qui vitauit ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes testatus est; sed patriam, quia malefactus ab ea erat, contumeliosissime.

ANNO-

ANNOTATIONES IN OPERA HESIODI EX *doctiss. virorum scriptis collectæ.*

PAG. III. ΗΣΙΟΔΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur vter natu prior, dubium tamen non est quin aliquo tempore eodem vixerint. ΑΣΚΡΑΙΟΥ.) Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bœotix, in Ascra pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc Poetam e tot Georgicorū scriptoribus imitatus est, dixit, *Ascræumque cano Romanæ per oppida carmen.* Ερρα νῆ Ημίσρα.) Non dubium est quin idem Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc versu,

Quid faciat lasas segetes: Quo sulerō terram, &c.

Breuiter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per *Opera* significat agriculturam esse artem quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per *Dies* autem innuit suo tempore singula facienda esse. In priori igitur *Operum* libro ad laborem adhortatur agriculturam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad iustitiam & pietatem colendam, iniustitiam vero & ignauiam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum. v. 1. Μῦσος.) Duplicem inuocationē ponit: prior hæc ad Musas, posterior (v. 8.) ad Iouem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator. v. 2. Διὶ Δι.) Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. δὲ mihi magis probatur. & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum. & ita m. s. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μοῦσαι δὲ Μουσῶν. v. 3. Οὐ πάλ.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in δὲ potest intelligi, inquit Tzetzes, πῶς,

IN HESIODVM

more Attico, vt sit *δὲ ὅν τεός ποι*, quomodo, cur: quod non-
nulli interrogatiue, alij vero absque interrogatione intelli-
gunt. Alij nō minus commode exponunt, *δὲ ὅν*, vel *ἡγεῖσθ' ὅν*
Δία, secundum quem Iouem gubernantur homines. *φα-*
τός & *ρήτος* differunt vt apud Latinos loquor & dico. est
enim *φάτος*, de quo magna fama est: *ρήτος* autem hono-
ratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.
v. 4. *Διὸς*) Musarum respōsio. vel, vt alij volunt, poëta ipse
respondet cœu Musis edoctus. v. 5. *Ρέα μῦθ'*) Contractio
est in voce *ρέα*, vt Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *aluaria* pro
aluearia. vide Guil. Canterum lib. 7. c. 17. AEsopus (teste
Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit: *πῶ*
ρῶν ὑψὲλ ἀταπείροι, πῶ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ. v. 9. *Κλυθὶ*) Inuo-
catio ad Iouem. *Γέμεις* vocat praecepta de moribus. *Γέμεις*
ἐπὶ θεῶν, *δίκη* vero *ἐπὶ ἀνθρώπων*. v. 11. *Οὐκ ἄρα.*) Dupli-
cem narrat contentionem augendæ rei familiaris; alteram
vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur
opes: alteram dignam laude. *ἔλν*, *ῶ*, pro *ἔστι*, Attice.
v. 15. *Οὐπὲς πῶ γε φιλεῖ.*) Ostendit non fieri per se, vt hæc
contentio tantopere diligatur ab hominibus cum tamen sit
noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a
vere expetendis ea quæ falso boni speciem præ se ferunt: id-
que naturæ quodam fato. v. 20, *ἀπείλαμνοι*, inertem, qui
manus nulli operi admouet. *πυλάμην* enim & manum &
ipsum opus significat.

PAG. II. v. 1. *ἀγαθῇ*.) Probat artificum inter se emu-
lationes. Hos duos versus Plato in *Lyfide*, & *Aristot.* 5. *Pol-*
lit. & 2. *Rhet.* & *Galenus*, ad priorem noxiam contentionem
referunt. *Plutarchus* autem bonæ illi & salutari cum Poëta
nostro attribuit. v. 4. *ὦ Πέρση*) Alloquitur fratrem, &
iam traditam doctrinam ad eius emendationem accom-
modat: eumque dehortatur a contentionibus forensibus,
quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus
sui prouentus nō adfuerint. v. 5. *κακόχαρτος*, epitheton
aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat,
vel quod mali ea gaudeat. ambigua enim huius vocis signi-
ficatio. v. 7. *ὦρην*.) absque aspiratione, pro *φρογής*. alij le-
gunt *ᾠρην*, i. tempus. v. 10. *Τῷ περὶ σῶστος*.) Concessio iro-
nica: Quando ditatus es, & abundas iam re familiari, nec
animus

A N N O T A T I O N E S.

animus a malo reuocari potest, age per me licebit litiges
 quandiu voles. v. 15. Ἀρπύζων.) βασιλῆας vocat præfe-
 ctos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.
 v. 17. Νήπιοι.) Mediocritatem commendat, & redarguit
 iudices & gubernatores qui indulgent suis cupiditatibus, &
 a vitæ frugalitate digrediuntur ad ἀλιονξίαν iniustam: &
 ostendit primum ipsos ignorare vim & vtilitatem iustitiæ
 longe potiorē quam iniustitiæ & ἀλιονξίας: deinde etiā
 non considerare quanta sit commoditas tenuis & frugalis
 victus. Intelligit ergo per ἡμῖν, medium inter lucrum &
 damnum, quod est iustum, & honestius atque vtilius πα-
 ντός, i. toto, quo & sua pars retinetur, & alterius ad se per-
 trahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocri-
 tate in statib. ciuilibus amplectenda. v. 19. Κρύψαντες γὰρ
 ἔχουσιν.) pro ἔκρυψαν, Attrice, occuluerunt. Causam huius
 ignorantia ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abs-
 condi ab intelligentia communi hominum hanc faciliore
 vitæ rationem. v. 20. Πηδῖως.) Illius primæ & melioris
 vitæ rationem cōmendat, ita vt ostendat in ea seruata posse
 facile quemque non admodum industriū vel vnius diei
 labore efficere quod sufficiat in integrum annum. v. 22.
 πηδάλιον) Quidam non pro naui gubernaculo, sed pro
 stiuā, stiuamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici
 instrumenta higneā super fumolā laquearia collocare, vt fu-
 mus ea corroboret & induret. v. 24. Ἀλλὰ Ζεὺς) Lon-
 gam fabulam recenset de Pandora, qua docet Iouem iratum
 abdidisse ignem, i. veritatem, quæ penitus abstrusa est in
 natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta
 & honesta, misit Iupiter Pandoram, i. voluptatem, quæ
 multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, &
 quamuis multis modis abblandiatur, malorum tamen om-
 nium, morborumque causa est. Prometheus autem, i. sa-
 piens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem:
 at Epimetheus, i. sensus, non auscultans rationi, noxiam
 voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nō
 nulli paulo aliter exponunt, vt mox patebit. Προμηθεὺς, γ.
 ὤμηνει, prospiciens, solers, industrius, coque nomi-
 ne secundum quosdam intelligitur vis humani ingenij.
 v. 27. Κρύψι.) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio

fere omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim solertem, ut simplicius viuerent homines.

PAG. VII. v. 1. *Εν κοίλῃ.*) Ignem ferulis optime seruari auctor est Plinius libr. 13. cap. 22. v. 4. *Χαίρεις.*) Est quædam *νεμεσηπική* approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuū iactitia. v. 7. *ἰὸν κακόν.*) Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent. v. 9. *Ἠφαιστον.*) Recenset iam quomodo Pandora condita sit. M. Garbifius sensum huius fabulæ sic explicat: Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lasciuia mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicavit ingenij & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi transformatum in aliam naturam & *πρόσιν* corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cælestibus, sed quibus corporea sece contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciuiam & luxuriam variarum artium & inuentionum: & hoc sub spe & specie boni, & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & euentu stultorum magistro, experiatu contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Ceterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare non vnum esse genus voluptatis. v. 15. *Καὶ πόθον.*) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. *γυμνάρι*, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animaduerto: *γυμνάρις μελεδῶνας*, inquit, *ὡς τὰ γυμνασμεύσας. τὸ γὰρ γυμνασμεῖν καὶ γυμνασμεῖν οἱ παλαιοὶ προεῖν ἔλεγον.* de curatura, quæ bonam virginum naturā corrumpit *ὡς τὰ γυμνασμεῖν*, Proclum agere existimo. v. 16. *Εν ᾧ ἡμῶν.*) Impudentiā intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus cōmode applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores,

ANNOTATIONES.

tiores, & *πλοῖα καὶ* varijs artib. & dolis lucrum captare. v. 20. *Ζῶσι.*) Hoc potest de bellicis dotib. intelligi. v. 21. *Ἀμφί.*) *Παῖς* dea eloquentiæ est.

PAG. VIII. v. 3. *Παυδὶς*.) Quidā (vt ante monuimus) voluptatē exponunt. Alij variam quandā ingenij & mentis industriam propolitam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ. *ἀλφειὺς*, intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt. v. 7. *ἔδ' Ἐπιμηθεύς.*) Mittitur donū ad Epimethea & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerunque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est *σοφία* animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius, -- *nocet emptæ dolore voluptas.* v. 13. *Νοσφισσάμενοι.*) Hæ duæ particulae quanuis idem denotēt, intendunt tamen hic significationem. v. 15. *Ἀΐψα.*) *καὶ* hic pro malo externo accipitur. v. 16. *Ἀλλὰ γυνή.*) Prouerb. *γυναικῶν ὁλεθρὸς.* Mulier, id est, appetitiua & foeminea affectio, & publice indulgentia *διεφθαρμένη* & *ψυχὰς*, atque *συρφετὸς*, vnde laxatur disciplina seuerior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pádore, i. corporis & animi humani, statim quasi ex antro AEoli venti & impetus affectuum, *Quæ data porta ruunt, & terras turbine perflant,* & nusquam non peruadunt, & nihil non moliantur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse quin aliquando speret. Quid.

Vivere spe vidi qui moriturus erat.

v. 20. *σοφίᾳ.*) Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuauissima sunt.

PAG. XI. v. 1. *Εἰ δ' ἰθὺλας.*) Quinque ætates iam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descripu-

IN HESIODVM

nem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati sunt. *ἐκ χρυ-
φάτω*, significat expositionem ordine factam & integram,
neque tamen prolixam. v. 4. *Χρύσεον*.) Aureum, vt in-
quit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.
v. 7. *ῥέπει*.) Cognouerat fortasse Poëta aliquid de vita pri-
morum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc di-
cit. v. 10. *ἐν θαλίῃσιν* *ἰορταῖς*, sacris epulis. v. 16. *δαίμω-
νις*.) Hæc omnia non multum discrepant ab ijs quæ sacra
scriptura tradit de bonis Angelis. v. 21. *Δαίμονες*.) Alte-
rum seculum describit per suas circumstantias, quod Argen-
teum vocat: & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argen-
tum est vilius auro. v. 26. *ἥβης μέτρον*, vocat mediam æ-
tatem, quæ Græcis *ἀκμή* dicitur.

PAG. XII. v. 5. *Ζῶς Κρηίδης*.) Significat propter im-
pietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque
ob id factum vt non conuerterentur quidem in diuinos spi-
ritus, vt illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra dege-
rent. v. 10. *Ζῶς* 5.) Tertium genus hominum æri com-
parat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigan-
tes intelligit. v. 12. *ἐκ μελισσῶν*.) Fingit natos ex arboribus,
vt significet duritiem & feritatem animorum, vtpote qui
toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum
vsum ferebantur. v. 13. *ἰδὲ π σίτων*.) Non frumentum
ederunt: sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci cœpe-
runt, quod antea magnum nefas est creditum. v. 26. *Ἀν-
δρῶν*.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Her-
cules, Iason & alij Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati
sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent:
& semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent,
vel quia in natura humana, virtute diuina præditi essent.

PAG. XV. v. 1. *ἐπὶ ἀπύλῳ*.) Ad differentiam Thebarum
Ægyptiarum quæ dicebantur *ἐκ τῶν πυλῶν*, & illarum quæ
dictæ sunt *ὑπὸ πλάκῃσι*, a monte sub quo sitæ sunt in Cili-
cia. v. 2. *μήλων*.) id est, propter regnum ac potentiam.
nam priusci reges pecoribus diuitias suas metiebantur.
Eteocles & Polynices filij Oedipi, monomachia de re-
gno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.
v. 9. *Εν μακάρων*.) De fortunatis insulis vide Plinium li-
bro 6. cap. 32. & Homerum *Odyssæ* 4. v. 12. *Μηκίτ'*)
Descri-

A N N O T A T I O N E S.

Descriptio postremæ & ferræ ætatis, quæ moribus est pessimis, impijs & deprauatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ὠφελος usurpatur aduerbialiter significatione optandi, & tamen formatur vt verbum, tribus personis. v. 21. Οὐ γ' ἔστιν.) Eleganter hunc locum expressit Ouid. *nec hospes ab hospite tutus, Non socer a genero, fratrum quoque gratiata est.* v. 25. θινὶ ἐπι.) ὅπιν Poetæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione diuina: ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec parentes præditi sint. v. 26. Γηγρύπαι.) Athenis capitale fuit, θρηπίς non persoluit parentibus. v. 27. Χερσὶν,) violenti, quibus ius est in manibus, qui neque ius neque leges norunt.

PAG. XVI. v. 1. ὕβρις.) pro ὕβρισί, vt Latinis *scelus* pro *sceleris*. v. 5. Ζῆλος.) Iam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum inuidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesein deas, reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat iustitiam quæ vlciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam a Platone in Protagora tractatus fuit. v. 12. Νῦν δ' αἶνος.) Narrat apologum, quo notat potentiorum mores aduersus inferiores. αἶνος fabulam eiusmodi significat quæ figurate & recte contineat admonitionem seriam & grauem, & ex vsu vitæ peritam. v. 13. ἀνδρία.) per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc auiculam πικιδέδου, gutture vario, propter soni & vocis varietatem. v. 17. Δαιμονίη, τῇ δ' εἵς.) Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. v. 20. Ἀφρων.) Epiphonema seu ἐπιμύθιος huius fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus. v. 23. ὦ Πίση.) Primum præceptum, quo fratrem ad iustitiam colendam, & iniustitiam vitandam adhortatur. ὕβρις opponit iustitiæ, quia pro iniustitia vniuersali hæc vox usurpatur: quanuis tamen sæpius accipiat pro insolentia quæ comitatur diuitias.

PAG. XIX. v. 2. παῖς.) Prouerbialis locutio, quæ sit

gnificat miserrimam esse prudentiam quæ ex malis nostris perdiscitur. v.3. *Αὐτίκα*.) Commoratur in collatione iustitiæ & iniustitiæ, vt hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per *ὄρκον* intelligit omnem fidei violationem : per *δίκας σκολιὰς*, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes. v. 4. *ρόθῳ*.) tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicum. v.6. *Ἡ δ' ἔπειτα*.) Subintelligendum fortassis *καὶ*. *ἦθρα*, i. cœtus, conuentus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine ciuili. v.9. *Οἱ δ' ἔκ*.) Eruditissime insignia iustitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis. v.24. *Πολλὰ κί.*) Hęc sententiā totidē fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe vniuersa ciuitas mali viri pœnā luit*. *ἰπauρεῖν*, dicitur luere peccata.

PAG. XX. v.2. *Ἡ τῶν γ.*) Hęc & similia procul dubio ab Hebræis ex doctrina Moſis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebræ sunt huiusmodi comminationes. v.7. *τῆς ἰδίας*.) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, vt potentior impotentiorē plane conterat, & ad nihilum redigat. v.19. *Ταῦτα*.) Principes dehortatur ab iniustitia, trib. peculiarib. argumentis, quorum primum est v. 21, *Οἱ αὐτοὶ* : quæ sententia mire conuenit cum ista, *Incidit in foueam quam fecit*. Alterum, v.22, a prudentia & animaduersione diuina. Tertium, v.24, ab absurdo, & indignitate rei.

PAG. XXIII. v.2. *ὦ Πέρση*.) Denuo fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis. v.14. *Σοὶ δ'.*) In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignauitiæ varijs argumentis declarat. v.15. *κακῆς τύχης*.) hic pro malo interno accipitur. v.17. *Τῆς δ'.*) Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, vt coniungat cum virtute & iustitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit. v.21. *Οὕτω*.) Tria hominum genera describit. Liuius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit : Sæpe ego audiui, milites, cum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit : Secundum cum qui bene monenti obediat : Qui nec ipse consilere, nec alteri parere scit, cum extremi ingenij esse.

ANNOTATIONES.

PAG. XXIII. v. 4. *καὶ οὐρα*.) *Κόρυς*, a *κόρυς*, abs-
 cundo, & *οὐρά*, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel
 propter ignauiam, vel quia non habeant: fucorum enim a-
 culcos habent, alij non, vt Plato docet. v. 11. *Εργῶν*.)
 Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinio-
 nem. v. 14. *Δαίμων*.) Occurrit obiectioni de paupertate.
 v. 17. *Αἰδώς*.) Occupatio item est, non esse turpe laborare,
 præsertim egenti. Citatur hic versus prouerbialiter, mendi-
 cos debere esse impudentes: verum hæc neuiquam Hesiodi
 sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco
 pudor: obest, si eo ignauiam nostram prætexamus. Pudo-
 rem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres*
animos. v. 21. *Εἰ γάρ τις*.) Duo genera iniuriæ facit. Sunt
 qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & periuri-
 am a discere cupiunt. v. 26. *πῶρος*. *Male partum, male*
disperit. & *De male quasitū non gaudet tertius haeres*. v. 27.
ἰσχυρῶς.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere,
 sed & ope priuare. Ius etiam hospitij sacrosanctum habeba-
 tur: vnde Iupiter *ξένος*.

PAG. XXVII. v. 9. *καὶ δω'*.) Præceptum de cultu di-
 uino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta
 cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Ter-
 tius, suffitum facere. v. 17. *Εἰ γάρ*.) Hoc intelligendum
 de difficultatibus insuetis & improuisis. v. 18. *ἄζωτος*, i.
 sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam
 prompte. v. 20. *πρῆς*) i. famam, honorem. v. 22. *Εὖ*
μῦθον.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. *μῦ-*
τος αἰσῶς, dimensum accipere, vel mutuo.

PAG. XXVIII. v. 9. *αἴθοπι λιμῶν*.) Sic vocat famem
 ab effectu, quod nigrum aut luridū colorem inducat. v. 14.
Ἀρχομένη.) Extrema liberalitatis fugienda monet, vt neq;
 sis prodigus, neq; sordidus. Vinum in summo tenuius est,
 quod sit proximum acrit in imo seculentum est: in medio
 autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia. v. 15.
δύναμις.) Prouerbiū in eos qui omissis demum occasionib.
 incipiunt sapere. v. 17. *καὶ π*.) Non temere vlli fidendū
 monet, ita vt etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel,
 secundum quosdam, vt etiam cum fratre caute agas, fide
 quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per iocū,

IN HESIODVM

sine offensione fratris, & aliqua diffidentiae tuae indicatione. v.19. *πυρρόλα*.) De meretrice intelligit, quae immodicae elegantiae cultus sit dedita. v.27. *Σοὶ δ'*.) Conclusio generalis: vel *παρασκευὴ* ad doctrinam sequētis libri.

IN II. LIBRVM.

PAG. XXXI. v.1. *Πληιάδων*.) Hic secundus liber continet praecepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autē loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autē Pleiades, 7 stellae in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum trib. modis aduertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, *κρημικῶς* oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, *χρονικῶς*. Quod autem Solis aduentu abituve occultatur aut emergit, *ελιακῶς*. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Iunio, messē inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Nouembre) arationis tempus adesse dicit. v.3. *Αἰδῆ*.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem solis, Taurum & Geminos peragrans: quod est a Maio vsque ad Iunium. v.4. *ᾧ ἐπιπορεύω*.) Epith. anni, a *πέλομα*, i. existo: vel *πάλαι*, verto: vel a *ᾧ ἐπιπλέω*. v.7. *ἄγχεα*.) Palustrem terram significat. v.9. *γυμνόν*.) vult vt hos labores perficiat mature & ante saeuitiem hyemis, atque sollicitate & festinanter, ad egestatem & eius molestias vitandas. v.21. *νόμος*.) Alij fortasse melius *νόμος* legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum appositā: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt. v.24. *Κτητινὴν*.) famulam intelligit iure acquisitam: Aristoteles tamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert.

PAG. XXXII. v.2. *ἐννηθι*.) ab *ἐνν*, i. postremus dies mensis. v.9. *Σείρα*.) Stella est in ore canis maioris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas. v.11. *πλείον*.) Vbi sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: orto autem sole statim labitur sub terram. v.15. Per *ὄλμον* *τρίποδον* quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres vsi sint pro mola. v.18.

διηγεώρηται

ANNOTATIONES.

ἀπαλμύρη.) α *δῶρον*, i. palmus, quod munerum datio *δῶρον* appelletur: id autem geritur per palmam manus. v. 22. *Ἀθηναιεύς.*) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugib. docuerit. v. 25. *Ἀντίγον.*) aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod nō sit plane elaboratū, sed vsque ad dentale.

PAG. XXXV. v. 6. *ὀκτώβλωμον,*) octo morsuū, α *βλωμός* morsus, ita tamen vt vnum frustum habeat binos morsus. Seruum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes diuisum absumat in cœna: vel cui opus sit pane cuius quadrātes octonis bolis seu partibus cōstent. v. 7. *Ὅς π'.*) Aetatis quam in seruo requirit, rationes addit admodum graues, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis. v. 10. *ἱππωραία,*) q. superfeminatio, quæ vsurpari solet cū prior sementis non est rite peracta. v. 12. *Φερίλαος.*) Tempus arandi indicat per clangorem gruum auolantium, idq; (vt Poetæ fingunt) in Aegyptum, vbi belligerantur cum Pygmæis. v. 17. *Ψιδίον.*) Occupatione negligentiam & inicitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare. v. 22. *Εὐτ' αὖ.*) Docet diligentiam quæ est adhibenda in aratione. Addit (v. 24.) signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non lutosa, & tamen madesacta. v. 26. *Εἶσα.*) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proficissio: secunda fit mense Iunio, quæ est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio. v. 27. *Ναόν.*) Cōcedendum est suum interuallum terræ, quo interquiescat, vt deinde copiosiore fructum ferat. Est autem Nouale, ager qui alternis annis seritur. *καφιζύσσου*, id est, recens aratam, adhuc eleuatam. v. 28. *ἀλεξιάρη.*) pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proueniunt. *ἀκαλήτρη*, liberos exhilarans, vt pote quibus suppediret copiosum victum.

PAG. XXXVI. v. 3. *Ἀρχόμενος.*) Quomodo sit arandū. *ἰχίτλη*, stiuā, quia *αὐτῆς ἵχται ὁ δρόπος*, quod eam manu teneat arator. v. 5. *Ἐνδρυοί.*) *καρδία δένδρου*, καρδία *μίσση*

inquit Hesych. vet. c. Palat. ἔνδρυνον, i. δρύϊνον, vel αὐτὸν τὸν ἔσθλοισι. lignum esse dicunt quod est proximum temoni. v. 11. Ex δλ.) quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint. v. 12. ἐρδύμνον.) cum inquisitione & delictu capiētem. v. 15. Εἰ ῥ.) Improbatur hic arationem dilatam ad solstitium hybernū. v. 16. Ἡρδρ.) ob culmorum breuitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristē euentum tardæ arationis. v. 19. Ἀλλοπ.) Ἀγυποφορεῖ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Iouis. v. 22. Ἡμ.) Pulchra Veris descriptio est.

PAG. XXXIX. v. 1. Πάρ δλ' ἰθι.) id est, παρότερε, παρέρχου, vt gloss. & *Præter* interpretandum, potius quam *accede* : licet vtramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentē agricolam ne vel tempus hybernū, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promouere studeat. Per χαλκεὶον θῶρον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant conuenire ad colloquutiones friuolas, sicut apud Romanos in tōstrinis. Pro ἐπ' ἀλεια, vt constet versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλεια, neutro genere, *in locis calidis*, ab ἀλεια, doctiss. G. Canterus ἐπαλεια vno verbo. quē vide lib. 5. c. 23. Λείχαι quondam dicebantur conuenticula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerunque de rebus leuissimis agitabatur, factum est vt mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsæ nugæ λείχαι dictæ sunt. v. 5. λειπῆ.) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum iubet cauere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat. v. 6. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt*. v. 12. Μῶνα.) Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore grauissimum copiose & eleganter describit. Λυναιὼν, mensis Ianuarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βέδρεα vocat frigora, quæ adurant & excoriant etiam ipsos boues. v. 15. Ὅς π.) Naturam vini, effectus Boreæ prolixè decla-

ANNOTATIONES.

rat. v.26. *παραλόν.*) inclinatum, contractum vel prope-
rantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. v.28. *Ἡπ
δύμῳ.*) Cuiam virginum in honestioribus familijs expo-
nit, quæ domi asseruabantur, nec in publicum prodibant.
PAG. XL. v.4. *ὅτ' αὐόστῃ.*) Polypi hæc natura est, teste
Plin. lib.9. c.19. vt fame laborās sibi pedes arrodant; quo ma-
xima hyemis sæuitia notatur: & quia vehementer frigore
leditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem
Polyporum *ποστίον*, quod cartilaginem pro spina habeat.
v.7. *Ἀπ' ἐπὶ.*) Solum cum est in Sagittario, diutius ver-
satur apud Aethiopas, qui sunt meridionales, quam apud
Græcos. v.13. *γλαφυ.*) pro *γλαφυρύν. περιποδὶ βροτῶν*, ho-
mini seni, tertio iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide
prouerb. *Βασιτικά επιγμῆτα.* v.17. *Χλαῖναν.*) *χρῆτων* inte-
rior vestis erat, supra quam utebantur pallio. v.18. *περίκτα.*)
pro *περικίδα.* v.21. *ἐφ' ἡ κεκμήσθαι.*) quem fuit difficile pro-
sternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. v.25.
Υπερ.) ad pluuiā propulsandam: vt *ἀλὴ* sit ab *ἀλάσσεια*.
Gloss. m. f. Palat. *Ἐὶ μὲν ὁ ἀεὶ ὡς ἀλίστην*, ad propulsan-
dam pluuiam. Quare expungenda erit illa interpretatio
quæ habet *ἀλίβη, terrorem.*

PAG. XLIII. v.1. *Ἀπὸ πυροφόρ.*) Vapor ex terra in nu-
bibus repercussus & in aquam resolutus, decidit: humectat
autem aer sata & arua. v.9. *μὲν γὰρ.*) Repetit admonitio-
nem de vitādo hoc mense Ianuario: cuius difficultates hac-
tenus descripsit. v.11. *Τῆμος.*) Bobus dimidiam partem
pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in no-
stem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, &
largius quidem. v.12. *Ὁ φεγγῆ.*) Sic vocant Portæ noctē,
παρὰ τὸ Ὁ φεγγῆν ἡμέρας ἐν αὐτῇ vel, *ἀπὸ τὸ Ὁ φεγγῆν τὸ σῆ-
μα ἀπὸ τῆς ἀναπαύσεως.* v.18. *Ἀρκτῦρ.*) stella est sub
zona Bootæ: oritur vespere initio veris. v.20. *Πανδίωνος.*)
Hirundinem intelligit: respicit autē ad fabulam de Progne
& Philomela, Pandionis filiabus. v.21. *Ες φάτῃ.*) Poeta
videtur in ea opinione esse vt putet hirundines hieme late-
re quasi mortuas in suis nidis. Alij putant eas auolare in re-
giones tepidiores. v.23. *Ἀπ' ἐπὶ τῷ.*) Messis tempus de-
scribit. Per *φειρίων* intelligit testudinem, quod domum
suam circumferat. Alij aliud animalculum intelligūt, quod

pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.
v.26. Φαύλη.) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere.

PAG. XLIII. v.13. Βίβλιν.) Biblinum vinum dicitur a Biblia regione Thraciæ, vbi nobilissima vina sunt.
v.16. αἶθρον.) vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat. v.20. Τεῖς ὕδατ.) Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, vt ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderēt: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ. v.22. ὄτ' αὖ.) Id incidit in mensem Augustum. v.24. Μέτρη.) Monet mensurandas esse fruges, vt sciat agricola quantum ex agro redeat.
v.28. καρχαρόδοντα.) a sono factum videtur. Sunt autem canes asperimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

PAG. XLVII. v.1. ἡμερέκειτ.) furem intelligit.
v.2. σφριτὸν.) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus quæ pecoribus in hieme possint esse non incommodum pabulū,
v.4. γυνάλα.) Vsitatum est Pœtis vsurpare hoc vocabulū pro potentia, viribus, & robore. v.5. Εὐτ' αὖ.) Tempus vindemiæ describit. v.8. Δείξα.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi vuas passas complexus sit. Alij generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo. v.14. Εἰ δέ σε.) De nauigatione præcepta quædam subiicit. Fuit enim illis familiare, deuehere fruges & merces. v.22. Χείμαρρον.) clauum significat quo foramen in naus carina obstruitur, quo amoto naues in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

PAG. XLVIII. v.1. Ὀδυσσεύς.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse nō propter inuidiam ex opibus conflata, sed propter paupertatem. v.7. Νείκεα.) Describit nunc patriam suam Pœta. v.11. Νῆϊδα.) Mediocritatem tutiorem esse dicit. v.17. Οὐτίκ.) Remouet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σφίζειν primo vsurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ alijs. v.22. Ἀμφιδύμειον.)

Amphi-

ANNOTATIONES.

Amphidamas rex Eubœæ in bello aduersus Erythræos occisus fuit: in cuius obitū filij eius certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.

PAG. LI. v. 3. "Ημεῖς.) Tempus nauigationis commodissimum tradit, æstiuum scilicet. v. 9. Εἰ τοῖς.) Prouerbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse. v. 10. ὁχεῖν ἁῖρας vocat faciles & leues flatus, vt sunt Etesij & similes placidi. v. 18. "Αἶψα.) Vernam nauigationem describit; quam ipse quidem non probat, vt periculosam, sed quæ tamen est visitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

PAG. LII. v. 6. Μήτηρ.) Epiphonemate generali cōcludit modū esse seruandum. v. 7. Ὁραῖς.) Tradit tempus cōiugio maturū in mare & femella. v. 10. τίτρε.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octauum annum nubendi. v. 16. Δειπνολόγος.) quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit cōuiuia. v. 17. ἄπροδαλῆ.) sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν πρὸς νεότητι vocat & præcocem. v. 18. Εὖ δ᾽.) De religione præcipit. θεῖς, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, iustamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reuerentiam. v. 19. Μηδὲ) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis coniunctioni. v. 23. Δις πόσιν.) Iubat offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo vt agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alij sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitū relinqui. v. 26. τίς.) Tu vites omnia quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conueniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitatem, sed ex animo eijcias omnem pristinarum iniuriarum memoriam. v. 27. Μηδὲ πλεῖς.) Vtraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

PAG. LV. v. 6. ἀντιμυλῶ.) morosus, id est, non su-

difficilis accessionis & collationis. v. 11. Μηδ' αὐτ'.) Non esse mingendum contra solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proteruē & irreuerēter agendū. v. 15. Εξέρδμος.) Turcis etiam nū hodie religiosum est vt sedentes mingant, & ingens flagitiū designari credunt si quis in publico cacaret aut mingeret. v. 17. Μηδ' ἀδδῖα.) A cōgressu vxoris ne sacra accedas. v. 19. Μηδ' δᾶπ.) Ab hilariore conuiuio, non a tristioribus sacris accedendū ad vxorem docet. v. 26. Μηδ' ἀπὸ πέντος.) Vngues nō esse præcidēdos in conuiuio, præfertim solenni. πέντος vocat manū, quod quinq; digitis tanquā ramis constet. v. 28. Μηδ' ποτ' οἶνεχ.) Duplex potest esse sensus: vel, vt prohibeat paruū poculū supra craterem magnū collocari, vt ita potantib. inde haurire liceat quantū velint: vel vt ne velit paruū poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in comotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur: Vbi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem toti: ex hoc enim infortunū sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

PA G. LVI. v. 2. Μηδ' ὀδμ.) Spartam quā nactus es orna. In quocunq; genere verferis, in illud incumbe, & in eo perseuera. v. 3. κρῶνν.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακίρυζα, pro κελάρυζα. v. 4. Μηδ' δᾶπ.) Ex ollis nondū sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτὸς ποδᾶς ἀντιπρίκλ' us intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt. v. 6. Μηδ' ἐπ' ἀκιν.) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moueantur, vel non sint mouenda,) quod priscis infautū videbatur. Vel allegorice prohibet ignauiam, ocium & delicias in prole xii annorum. v. 13. Μηδ' ποτ'.) Hi recte in fontes imingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant. v. 16. δδνλῶ.) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu 17.) nulla fama prorsus euanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgo fertur. famæ enim vim quandam diuinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. AEneid. *Fama ma-*
lum, &c.

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex Ph. M. & Frisio T.

TRADIT discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia alijs dieb. licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionib. Sunt autem eatenus discrimina seruanda quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania non habere naturæ rationem, cum illa nobis vsui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus eient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitionosa obseruatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probari.

PAG. LVI. v. 22. Περσέειδ' ἄρ'.) Τετηγμένη μὲν ὁς: Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & vsurarum, vt patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conueniebat enim populus in ferijs vt iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phycas, referendi sunt.

PAG. LIX. v. 1. Εὐτ' αὖ.) Quidā Scholiastes hunc verbum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας περινοῦσι οἱ ἀνθρώποι καὶ ἡμέρας· ἢ τοὶ ὅταν πᾶν ἀληθὲς ἐπισκυντοῦσι σπύλον, καὶ μετ' ἀπελθείας γινώσκω. . v. 3. Πρῶτον ἐν) Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἡμέραν μὲν ὁς, secundam μεσσηνίαν, tertiam φθινόγον. Deinde primæ decadis diem primam νυμνίαν, secundam δ' αὖτις ἡμέραν, tertiam, τρίτην ἡμέραν, & ita deinceps vsque ad δέκατην ἡμέραν. Secundæ decadis diem primam, αὖτις ἡμέραν, secundam, δ' αὖτις ἡμέραν, vsque ad

IN HESIODVM

εἰς ἡμέραν siue *εἰς ἡμέραν*, i. xx. diem. Tertia primam, *πρώτην ἐπὶ εἰς ἡμέραν*: vel Solonis inuentu, numerus dierum ad Lunæ decrementum minuendo, *εἰς ἡμέραν φθινόντων*, secundam, *ἑξήκοντα φθινόντων*, tertiam, *ἰσθμὸν φθινόντων*, usque ad *τρίημιον*, i. 30. diem, quam etiam *ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἑξῆς* vocabant, id est, veterem & nouam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ iam apparentis, & tertia a coitu digressæ. Cæterū Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut *μετὰ τὴν καὶ ἀκτὴν* prætermittis: quod suo quoque loco notabimus. "Ἐν igitur primus dies est, pro *ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἑξῆς*, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: *πρῶτος*, pro *τετάρτη*, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit a coitu Luna, primumque tunc conspicitur. v. 5. *Ὁρδῶται*.) Præteritis 2 & 3, itemque 5. & sexto, diebus, vt medijs, venit ad octauum & nonum, quos recte viles dicit crescētibz: nam humores alit crescentia Lunæ. v. 7. *Ἐν δὲ*.) Decimo præterito, vndecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficū vocant. v. 8. *Ἡ μή*.) *ἡ* per synæresin pro *ἡ*. v. 10. *τῇ*.) i. *ταύτῃ ἀειρομένη*, pro *ἀειρομένης*, in aëre pendens. v. 11. *Ἡμερ*.) Quidam legunt *ἐκπλεῖν*, vnico vocabulo, & dicunt ita vocari xxij. diem, quasi cumulatum & adauctum. v. 13. *Μεῖος*.) Ait xvij. diem sationi obesse, nimirū propter immodicum humorem: vetant enim sementem facere in solo humidiorē iusto. Contrā plantas serere præcipiunt pluuijs etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem *τρίημιον* *μεῖος ἰσθμὸν*, qui dicitur alias *τρίημιον ἐπὶ δὲ*. v. 15. *Ἐκτῇ*.) Præter vulgatum morem vocat 16. diem, *ἐκτῇ μεῖος*, quum alias dicatur *ἐκτῇ ἐπὶ δὲ*. Est autem hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescēte nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex sicciore pucelli nascuntur. Et decrescēte Luna semen minus humidum est quam crescente. v. 17. *Οὐτὶ γὰρ*.) *ἔτ' ἀρ' αἰμ. αὐτῇ*. id est, non est utile puellis vt tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit iam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ

omnia

ANNOTATIONES.

omnia ad quadratū aspectū pertinere videntur. v.24. Τα-
 μέρη hoc loco διευχίζειν, nō Occidere, vt vulg. interpr. v.25.
 Εἰς δι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit
 μὲν δὲ μεσσητ, diebus ὅφθιναι τὸ continuo insequen-
 tibus. v. 26. Γίνασκ.) Hic pro πιπνυρμὸν nonnulla
 exemplaria habent πιπνυρμὸν. v.27. Εὐδλη.) τις αὖ, vo-
 cat diem 14. τις αὖ δὲ μέστω, qui puellæ gignēde bonus est,
 quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidū
 magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia,
 cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, faci-
 lius cicurantur.

PAG. LX. v.3. Τις αὖ δὲ.) Quātum diem a fine mensis
 & decimum quartum, vel (vt alij volunt) quartum & vi-
 gesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & in-
 terlunium lædunt corpora. Qui laborant, cholericis morbis,
 ad postremam quartam magis languent; phlegmatici con-
 tra. v.7. Πέμπτας.) Quintos dies monet fugiendos, nem-
 pe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem natura-
 lem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furia
 obanulēt, & pœnas expetāt a sceleratis hominibus. v.10.
 Μίσση δὲ.) Monet Poeta fruges ventilandas a plenilunio,
 quia sub id tēpus excitantur ventī, & aura siccior est. Prodest
 autem importari frumentum siccius: nam madidum im-
 portatum statim corrumpitur. v.12. Βάλλειν.) ὕλοσ. Iu-
 bet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia quæ ce-
 ditur decrefcēte Luna, firmior sit; quæ vero crescente Luna,
 illico putrescat. v.13. Νήϊα.) In quibusdam exempl. in-
 terijcitur hic versus, τῆμ' ἀδὲ κατ' ὅλην πύλινται τμηθεῖσαι σι-
 δήρῳ. Sed quoniam is supra habetur pag.54. v.12. abundare
 omnino videtur. v.15. Εἰσαὶ.) Nona dies media, i. xix.
 meridiana, melior est. ἐπιδείλα adverb. pluralis numeri,
 vt πρῶται. Quidam legunt ἐπιδείλα. Deriuatura δείλων,
 crepusculum. v.16. Πρῶτη.) Prima nona dies, scilicet a
 principio mensis, innocua est propter ter geminū aspectū
 cum Sol abest a signis. v.18. Αἰετα.) ὑποτι πῶγκ. Pro-
 uerb. Nullus dies omnino malus. v.19. Παῦροι.) Loqui-
 tur de xix. die mensis, biduo nempe ante ἐνὶ τῷ καὶ νῆϊα. v.20.
 Ἀξιασ.) Græcismus pro aperire dolium. v.23. Εἰρύμ.)
 πῶρ. δι' ε'. &c. id est, pauci certe seruant hoc dicrum

IN HESIODVM

discrimen, pauci norunt quisnam dies præstet. v. 24. Τε-
 τράδι.) Diem xiiij. intelligit. v. 25. Μισῶν.) πᾶσι δὲ αὐτ-
 "Εμμελῆς hic est: nam ad dies referri debet, vt sit sensus: Pau-
 ci post vigenimam mensis optimam probāt sequentes dies.
 Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes
 fiunt principio postremæ quartæ. v. 27. Αἰδὲ μὲν.) Epi-
 logus est præceptorum. Est igitur considerandum quid re-
 ligio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus.
 Quod enim secus se habet, superstitio est. v. 28. Αἰ δὲ.)
 μετὰ δ' ἔπειτα promiscuum sonat. ἀκέραιοι autem videtur Po-
 litianus vertisse emortuos dies. Et Hom. ἄκέραιοι vocat ἀ-
 κήεα, quasi dicas inania.

PAG. LXIII. v. 1. "Αἰσῶν.) Hic videmus Hesiodum
 non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque su-
 perstitutionem & consuetudinem hominum. v. 2. "Αἰσῶν.)
 Prouerb. Dies nouerca & parens. v. 3. Τάων.) Bene, in-
 quit, habebit qui seruauerit discrimina rerum. Adiecit ta-
 men Correctionem, quod alij alias probent ac laudent. Ve-
 rum iste inculpabilis est, i. ille non peccabit, qui non violabit
 ea quæ religiose & vtiliter constituta sunt. Nam Dii suent
 ijs qui natura recte vtuntur.

B R E V E S A N N O T A T I O N E S

in Scutum Herculis.

INSCRIBITVR hoc Poëma proprio nomine Herculis
 scutum, quod eius præcipua sit hic descriptio. Rei autem
 argumentū sic habet. Taphij facta expeditione in Electryo-
 nis boues, interemerunt fratres Alcmenæ qui armenta a vi
 illorum defendere conabantur. Cum autē Amphitryo cum
 ea coire vellet, non prius promissit quam de fratricidis pœ-
 nas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfe-
 cit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Am-
 phitryo: hic reuersus a proelio, ille vero hominibus auxilia-
 torem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone qui-
 dem Iphiclum, ex Ioue vero Herculem: qui cum auriga Io-
 lao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis filium: qui deci-
 mas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur scu-
 to per

ANNOTATIONES.

toper Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Con-
gressus cum Cygno, cum interimit, Martemq; pro filio suo
pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem.
Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

P A G. LXIII. v. 6. H' οἷα.) Dubitari a multis solet,
quid sibi velit hoc αἰαῖδ' initium, quod & abruptum vi-
detur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est
expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius
evidentem adferemus (cuius ille I. Auratum sibi auctorem
esse profiretur) qua omnis omnino difficultas tolli vide-
tur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cē-
tera quæ Pausanias in Bœoticis enumerat, scripsit etiam με-
γαλὰς ἡοίας, ut vocat idē Pausanias, & præterea Athenæus,
& Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præcla-
rissimas quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine ce-
lebrauit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel
vnam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet.
Hinc enim dictæ sunt ἡοίαι, quod singulæ similitudines ab
his vocibus, ἡ οἷα, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia
factum cernimus & apud Hebræos in Pentateucho. Quo-
circa etiam contigit, ut ἡοίαι posteriores Poetæ, & inter a-
lios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam pu-
tarint, quam hoc modo celebrauerit: ut & Homerus Pe-
nelopen, & alij alias. Earum igitur ἡοίῳ fragmentum est,
quod hodie extat, Scutum Herculis, quo vna comparatio
earum quibus totum opus constabat quamplurimis, conti-
netur: itaque & ab ἡ οἷα, sicut etiā reliquæ, incipit. Exem-
plum vnum & alterum ab interprete Pindari citatum addu-
cam: H' οἷα Ὑλῆν πυκινόφρων Μηκιορίκη, H' πᾶσι Εὐφρο-
νὸν γαλήνην, &c. & H' οἷα Φίην Χαρίτων ἀπὸ καὶ αἰὲρ ἔχου-
σα Πλωμένη παρ' ὕδαρ καλὰ ναιέσσι Κυρμένη, &c. His omnino
simile est nostrum illud, H' οἷα ἀολιπῶσαι, &c. Vnde pa-
tet error scholiastis Græci Tzerzis, qui non ἡ, sed ἡ le-
git, ac οἷα vel per admirationem dictum, vel superflue po-
situm putat. Nec melius sane interpretes, qui *Henqualis*,
vel *qualis illa* exposuerunt, cum, ut nos vertimus, verba so-
nent, *Aus qualis*. Inapte quoque τῶν ἡοίας quidam *Matu-
tinas* vertit. Et quanvis hoc opusculum magni sit operis
fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea

diximus) & scutum Herculis vocatur, quod eius præcipua sit in hac cōparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initij. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est. v. 20. Νόσφι.) Declarat occasionē suscepti belli ab Amphitryone.

PAG. LXIII. v. 11. Αἰθράσι.) Legitur etiam φετδύου. v. 18. Εὐνή.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνή & φιλ.

PAG. LXVIII. v. 19. Ὅς ἀελλίπ.) Multa exemplaria & quædam m. s. pro δῶμι hic habent δῶμα, nō sine magna fædoq; errore: cui tamen facillimū erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς ἀελλίπιν δῶμα σφίπεργι σφίτ. v. 21. Σχέτι.) Hic etiam pro μάλα c. Palat. cod. reposuimus πολλα, vt constet versus. v. 23. Αὐτὰρ.) pro ἐπιτέλειτ legitur etiā ἐπείτλειν. m. s. Palat. priori assentitur.

PAG. LXXI. v. 6. Ηθῆ.) ita c. Palat. Alij ὦ θῆ. v. 17. Φυλόπιδα.) Palat. φέρπερα. v. 19. Θυμῶ.) Nonnulli codices habent μύθω.

PAG. LXXII. v. 7. Κάββαλ.) Est alia lectio, quæ pro δ' ἐν ποταμῷ, vt est in Palat. habet δὲ τοῖς ποταμῷ. v. 16. Χίρσι.) Sequitur iam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In m. s. Palat. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὸς ἑπὶ πρῶτον μὲν τῆς ἀσπίδος. quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus. v. 20. Λαμπρόμορον.) Alias κυανῶ.

PAG. LXXV. v. 3. Σηρίν.) Quidam malunt, μελαίνη: eadē tamen signif. v. 4. Εν ᾧ.) Est hic ἐπὶ πύλαις acerrime pugnæ. ἀσπίδωξις q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν ταῖς πύλαις φησὶν ἡ καὶ ἀσπίδωξις καὶ ἐπὶ ἀσπίδωξις, ὡς πύλαις θεαὶ ἐξωρῶσθαι φησὶν καὶ ᾧ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν δαίκεται, καὶ κελεύεται τῶν ἀσπίδωξις, ποτὲ δὲ δαίκεται, καὶ κελεύεται τῶν παλίωνωξις. Igitur παλίωνωξις est quum ij qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant, versa Martis alea insectantur. Huic loco similis est ille apud Virgil. cum Troiana pubes pugnae ciet simulacra sub armis: Inde alios incunt cursus aliosque recursus Aduersis spatij: Et nunc terga fugæ nudant, nunc spicula vertunt Infensi, &c. v. 15. Αμφίτ.) Sunt cum Palat. qui legant Ἰαμφίτ. v. 17. Κυανῶ.) idem Pal. & quædam alia exempl. habent Κυανῶν.

ANNOTATIONES.

PAG. LXXVI. v. 3. Τοι δ'.) Alij malunt κ'πόδ' τε, & irascabantur, seu incendebātur. & ita Palat. v. 5. Εν δ' λυ.) Alludit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptijs Pirithoi. v. 13. Αρκτων.) Alia exempl. habent Θ'ε'ρόν τε.

PAG. LXXIX. v. 1. 'Ιμερόν.) Deest fortasse articulus ο, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamen Palat. v. 15. Εν δ' λυ.) Perseum clypeo anteuo-
lantem fingit. v. 21. Χάλας.) Quædam exempl. habent, νόηκε ποταμό. Palat. νόημ' ἐπ' ἰάτρ. v. 26. Κεῖτ'.) Orci ga-
leam inuisibilem facit.

PAG. LXXX. v. 15. Μάριον θ'.) Quidam legunt λ'π' π. v. 18. αὐδ' οἱς.) Alij malunt, γῆρας τ' ἐμ' ἐμ' ἀπ' ἰον. v. 25. Αἰ-
μας.) Legitur etiam μ'οῖρ ποισιν. sed cum μεμ'οῖρ ποισιν melius
fuit verius. Et supra etiam pag. 80. est ἱέρδ' αἱ μ'οῖρ ποισιν. &
pag. 84. ἱέρδ' αἱ μ'οῖρ ποισιν.

PAG. LXXXIII. v. 4. Ἀποπ'.) Vel, ἀπ' ἄρ' ἡ γ',
vt Palat. v. 21. Χερσὶν.) vel ἀγλαΐας, vt idem liber.

PAG. LXXXIII. v. 9. Αἰχμῆς.) Nōnulli codices ha-
bent κερυνιστῆς, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαδ' δ' ἰ-
δ' οἱ δ' ὠκετῆς αἱ ἐν ὠκετῆς. v. 11. Οἱ δ' ἀρ' ἐν.) Pro ἱππῶν
Palat. & alij legunt ἱππῶν. v. 13. Οἱ δ' αὐτ'. In hoc &
quarto deinceps versu pro ἐς παλάμης est in nōnullis codicib.
ἐς παλάμης. v. 24. ἱέρδ' αἱ.) Legitur in Palat. ἀπαλύξαι.

PAG. LXXXVII. v. 21. Καὶ σφ.) Alias φωνήσας.
v. 25. Ἀμο.) Legitur etiam, Ἀμο δ' ἰπ' ἐκ' ἐξέρειν.

PAG. LXXXVIII. v. 3. Αὐτὸς.) Quædam exempla-
ria, inter quæ Palat. habent ἐπὶ ὠπ' αἱ, pro ἱππῶν. v. 14.
Αἰγίδ'.) ἀφ' ἐστ' ἀχρῆς, idem cod.

PAG. XCI. v. 8. Παντῇ.) Notandum est hic π'α' po-
ni priore longa, vt & infra pag. 98. quum tamen alibi solet
Heliodus alios Poetas in corripiēda illa syllaba sequi. v. 16.
'Ηιόχοι) scribe cum Palat. ἱμῶν. v. 18. Ὡς δ' ὅτ'.)
Comparatio hæc est Homero frequens.

PAG. XCII. v. 1. Καδ' δ'.) Hoc Homero & Virgilio sem-
per signum cladis est. v. 16. Τὸς) π'οῖρ ποισιν Palat. v. 18.
τῶν ὠπ' αἱ.) lege ὀρυμν' δ'.

PAG. XCV. v. 5. Οὐδ'.) Scholiastes Græcus Tzetzes
scribit Seleucum quendam legere χαλκός, vt de hasta intel-
ligatur. nam scutum, inquit, non erat æneum. v. 15. Αἰ-

IN HESIODVM

εὐς). Aut retinendum ἐπιόντα, vt supra, aut ἐπιόντα, vt in Palatino. v. 21. Οὐρῇ.) Legitur etiam μεταχρον.

PAG. XCVI. v. 12. Ως ἐφ.) Palat. Αρτος. v. 20. Εστυτ') m. f. Ἡρακλῆι. editi quidam Ἡρακλῆι.

BREVES ANNOTATIONES

in Theogoniam Hesiodi.

PAG. III. v. 5. Καί τε λ.) In nonnullis exemplaribus est Τερμηνοςτο. Et vers. sequenti quidam diuidunt ἔπαυ. κρήνης.

PAG. IIII. v. 8. Θείω.) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta vtatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείοιμι; v. 24. Αρῆμ.) Altera lectio, λήγυσσι, videretur fortassis melius conuenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui est. v. 10. Σφαῖρ' αὐτῶς πρῶτον τε καὶ ὕστερον αἶν' αἰείδεν' qui commodè effici non potest, si legamus λήγυσσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγυσσι αἰείδης, sub. αὐτὸν ὑμνεῖται.

PAG. VII. v. 8. Ἡ δ' ἔτεκε') Secundum quosdam esset scribendum κῦρας, quod ρας corripiatur: sed nō assentiuntur veteres codices. v. 9. Μίμελ.) Ald. edit. habet μέλι): Germ. μέλιται: Venet. μεμέληται. Sed notum est ex Homero, μεμέληται contrahi in μέμβηται.

PAG. XII. v. 5. Βρῆντ.) Hæc lectio Latinorum Poetarum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀπερπύω habet pro σπερπύω. v. 10. Κυκλ.) al. ἐών, al. ἔειν. patet autem legendum esse ἔης, pro εἰς per diæresin.

PAG. XV. v. 25. Μήδ' αὖθ'.) Non video quomodo ἀδάμαστος ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venetiis excus. ἀδάμαστος, & in interpretatione Lat. pro ferrum, ferro reponendum. Nam κάβ' αὖθ', & quæ sequuntur, de ipsius genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem q. Ηπειρος πον-

PAG. XVI. v. 19. Φάσκει.) Τιταίνοντες quidam exponunt nocentes. sed iudicet lector num potior sit interpretatio, extendentes, scilicet manum.

PAG. XIX.

ANNOTATIONES

PAG. XIX. v. 9. *Λήθω.*) Alij legunt *λὺγν'* & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis conuenire videtur *φόνος* quam *φόνος*, quia supra in Aspide coniunxit etiam Poeta hæc duo *φόνος* & *ἀνδροκτοσίη* p. 75. v. 20. *Γαίη.*) Lege *Κητώ.* v. 25. *Πρωτί τ'.*) Quædam exemplaria habent *Εὐκραύτη.*

PAG. XX. v. 24. *Ωκείης.*) Alias, *καλλιπάρη.*

PAG. XXIII. v. 15. *Μιχθείς.*) *Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum *Εὐμαλακῶν*, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane conuenit, quæ tota repetitur pag. 72. v. 19. *Κύρη δ' Ὀκίανόιο.*

PAG. XXVII. v. 17. *Εὐλῶ.*) In nonnullis exemplaribus est *Ἀλδοσκ*, pro *Ἀρδοσκ*.

PAG. XXVIII. v. 14. *Οἱ δὲ ἔκ.*) Legitur etiam *ὄσσι* *ἔκιν.* v. 19. *Κεῖν.*) Omprino legendum est & corrigendum, *Κρεῖσ δ' Εὐρυβίη*: vt sit sensus, Eurybiam peperisse Creto, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cæli & Terræ, p. 31. v. 27. Eurybiæ autem mulieris fit mentio p. 19. v. 21. *Εὐρυβ.* vbi ex Ponto & Terra progenera dicitur. Porro in hoc versu pro *πίπτι*, legitur etiam *πίπτι* *ἐὼ φίλ.* v. 21. *Πέρσιω θ'.*) Legitur etiam *ὅς πάσαισι.* v. 23. *Αρράσιω.*) Alias *λαυψηροκέλεθον.*

PAG. XXXI. v. 9. *Μήπν'.*) *ἀπέρραιοσιν* reposuimus pro *ἀπέρραιοσιν*, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere, accipere.

PAG. XXXII. v. 5. *Ἐρδων.*) vel *Πίζων.* v. 18. *Εἰ τ' ἄγ.*) Hic pro *ἔνθ'* reposuimus *ἔν τ'*, & pro *ὅν κ'*, *ὅν κ.* v. 24. *Εἰς κ.*) Aut legendum est *τῶς* pro *τῶσι*, aut pro *παράγειν* aliud verbum reponendum videtur: certe *τῶσι παρίσταναι* sensui aptissimum esset. v. 26. *Ῥεῖα.*) Quidam malunt, *φέρει χαίρωνι, τεκνῶσι ἢ κῦδ.*

PAG. XXXV. v. 5. *Βυκλ.*) Fortasse pro *Βυκλῶν* metri causa reposuimus.

PAG. XXXVI. v. 14. Κρήτη.) Iudicet lector, num recte additum sit ἐν. v. 27. Ἡυξίη.) Nonnulli codices habent ἐπιπαλομένην δὲ ἐν αὐτῶν.

PAG. XXXIX. v. 10. Οἱ οἱ.) Pro ἀπεμνήσ. legitur & ἐπιμνήσαντο.

PAG. XL. v. 17. Δασάρμ.) Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῶδες νόον ἐξαπατίσκων vbi Ζῶδες nullo modo ferri potest. de ἐξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἐξαπαταίνω deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

PAG. XLIII. v. 4. Αμφί.) pro νεοθήλειας quidam reponunt νεοθήλειᾱ, vt iungatur cum πείης. v. 19. Οὐλομένη.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομένης πείης ἀσύμφορον, ἀλλ' ἀκέραιο. Perperam etiam σύμφορον exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet Comitātia, vt in illo eiusdem Poëtæ loco, in Εργ. pag. 24. Λιμὸς γάρ τι πάμπαν. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxus sunt affectæ.

PAG. XLVIII. v. 20. Φαίνετι.) Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον. v. 22. Ες φάσ.) Pro δὲ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, vt eius aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

PAG. LI. v. 1. Σῆς δ.) Est & alia lectio, Σῆσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν. v. 2. Ἀψόρρον.) Coniunximus δὲ cum præcedenti voce ἄψόρρον, vt videlicet sit aduerbium motus, non autem coniunctio ἢ, quæ iam est in præcedenti versu. v. 18. Πίπτει.) pro σιβαρής, Steph. editio σιβαράς. quæ minus placet. vide pag. 55. v. 4.

PAG. LII. v. 18. Πίλνατο.) Legitur hic etiam, μέλαινα ὑπὸ δ' ἔπ. aspiratione præpositionis fulciente vltimam syllabam præcedentis dictionis, vt iam antea vidimus p. 48, v. 22. Ες φάσ. v. 21. Σω δ.) Quidam malunt ἰσφροσύνῃσιν, quam dictionem Hesych. exponit ἰδόντων, id est iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita cōstet versus.

PAG. LVI. v. 9. Αστμφ.) legitur & ἄστρον ἰόντων.

PAG. LVIII. v. 25. Τῷ ᾧ.) σιδηρεῖν scribendum, sed per ἀμείζονας legendum σιδηρεῖν.

PAG. LIX. v. 14. Αἰσίλη.) Alij malunt Αἰσίληας quod

ANNOTATIONES.

videretur tum in fœminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum *ἐνικα*. Quid si vero ἀγέλης legeremus? v. 26. Ὅς κιν.) ἀπλείψας, ab ἀπλείβω. Quidā tamē ab ἀπλείπω deducūt, & relinquentes exponunt.

PAG. LX. v. 8. Εἰθιῖδι.) Legitur & λαίιν⊙.

PAG. LXIII. v. 2. nonnulli legunt κραπερῖο δράν.

PAG. LXIII. v. 1. Τρίσσι.) melius fortasse sic quam italia exempl. habent, Τρίσσι δ' αἰδης, cum qua lectione verius constare non potest. v. 21. Νόσφι.) Malim Ζεφύρου cum plerisque alijs. Nam superius pag. 28. separavit quodque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου π, aut superius coniungenda hæc duo Ἀργέστῳ & Ζεφύρου. v. 23. Αἰ δ' αἶπαι.) Multa exempl. habent μαψαῦραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἰ μαψαῖαι ἄμμοι, ἡ κῦφαί ποταί.

PAG. LXVII. v. 7. Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῆῶα. v. 26. Αἴτ'.) Quidam scribunt ἀραίνοι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, *decorant*, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

PAG. LXXI. v. 6. alij φαίδιμον Ἑρμῆν. v. 22. Ὀλβι⊙.) Legitur quoque ἀθανάτοισι πελίσσασθαι.

PAG. LXXII. v. 1. Ἡ δ' εἰ.) & in particula δε sustentatur aspiratione sequentis dictionis. v. 26. Ἀντῆρ.) Repertur etiam Νηρηίδες.

PAG. LXXV. v. 25. Ἀχαιοι.) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κράπερον, scribuntur ut propria nomina.

VARIÆ LECTIONES AD HESIODI OPERA ET DIES, QVARVM IN AN- notationib. nulla facta mentio.

P. 3. v. 17. ὠπείρον.	θανάτης ὃ θεὸς εἰς ὠπυῖσσι
P. 4. v. 25. ποικιλομήτης:	Παρθενικῆς. i. παρθένα, ut ha-
sed alteram præfert Proclus,	bent glossæ.
αὐτοῦ Plutarchum laudās.	P. 11. v. 7. θοὶ ζώσαντες: ut
P. 7. v. 11. m. f. Palat. — α-	paulo ante p. 8. v. 12.

P.12.v.8. ἐπιχθόνιοι.

P.15. v.11. elegantius Palatinus, Τεῖς ἔτεθ'. i. πολ-
λακίς, inquit interpres. v.24.
βάζοντ') ita m. f. Pal. βάζον-
τε αὐτὶ βάζοντες, dualis pro
plurali, inquit Tzetzes: vt a-
pud Homer. Ω' Λύκιοι πόσε
φάγετε νυῖθ' οἱ ἐσόν; alij, βά-
ζοντες ἐπίεσι & ita legisse vi-
detur Moschopulus, qui alias
in grāmaticis istis obserua-
tionib. nimius est. alij ἐπίεσι.

P.16.v.9. m.f. Pal. ἴτλω.

P.19.v.15. Παλῖνς vterq; Pa-
lat. v.24. vet. c. Palat. ἀπηυρα,
quemadmodū & Eustathius.

P.20.v.17. βασιλῆων syni-
zesis ἔη καὶ ἔω. in Palat. su-
pra ἡ adscriptum erat ἔ.

P.23. v.28. δὲ σ' εὖς.

P.24. v.19. vet. Pal. αὐολ-
εῖλω, γάρ σ' ὃ αὐὸς ὄλεον. in
altero tamen dandi casu.

P.27.v.3. in v. Pal. ἀλιπαί-
ναι, in alio ἀλιπαίων.

P.28.v.7. malim cum vet.
& recentiore Palat. ἐπὶ σμι-
πρῶ: quum apud Platonem
& Plurarchum ita legatur.

P.31. v.10. hic versus in Ho-
meri & Hesiodi certamine,
ab H. Steph. edito, ita legi-
tur, Γυμνόν τ' ἀμείν' ὅταν ὤ-
ρα πάντα πέλωνται. in m. f. P.
ἀμείν' ἰστυαθροῖζεν ἢ θερύζειν.

P.35. v.15. m. f. & Palat. &
alij ὁμωρηῖ.

P.39. 1, Eustathij lectionē

ἐπ' ἀλῆα, propter teporem, seu
teporis captandigratia, cōfir-
mat simile hemistichii in-
fra, 43, 26, καὶ ἐπ' ἡν καῖτον.
vbi vt quinta versus regio
spondæū habet pro dactylo,
ita in superiori hemistichio
anapaestū habet pro dactylo
seu spōdco: quomodo & pri-
ma regio apud Homerū Bo-
ρέης καὶ ζέφυρο: item, Πλε-
νὲς καὶ μνηστῆρες: & apud Vir-
gilium, Flumiorum rex Eri-
danus. Quamquam & syni-
zesis in istis potest statui; vt
in Homericō illo, Θώρηκας
ρήξεν δειῶν ἀμφὶ στήθεσι. qua
de re monuit etiā Hephæstio.

P.44. v.18. pro αἰέμεν di-
ferte Palat. ζεφύρεν legit, &
gloss. εἰδ' αἰέμεν. v. 26.
Θῆτε, Venet. & Steph. exēpl.
edit. Θῆτ'. reponendum ex
mm.ss. Palat. Θῆτ' τ'. & ita
legisse Moschopulum liquet.

P.47.23. m. f. c. εὐκατθεο.

P.51.v.28. in vno ὡς σ' ἀγ-
ρῶν. in altero, ὡς σε κελεύω.

P.52.v.8. al. τεῖν' ἡν' ὤ.

P.55.v.5.v.c. Palat. καὶ ὅν γ'
εἶπης: & mox ἀκρόσας. al. κα'
εἶποις. v.12. αὐτόν τε.

P.56. v. 20. φημίζεσι. ita
c. v. alij φημίζεσι. d. v. τοι.

P.59.v.26. MM.ss. Γένναδ' ὁ
μέλα-

In Erg. 3, 24, scribe αὐθιγὰς
& 91, 21, πανύρριζοι.

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟ-

μενα πάντα.

HESIODI ASCRAEI

OPERA QVÆ SVPER.

sunt omnia.

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

MVSÆ ex Pieria carminibus celebrantes,
Agite, Iouē dicite vestrum patrē laudātes,
Quomodo mortales homines *sunt* pariter ob-
scurique, clarique,

Nobiles, ignobilesque, Iouis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatū deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileq; corrigit incuruum, & superbū desiccāt
Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & *pro iustitia tua* diri-
ge iudicia

Tu *Iupiter*. Ego vero Persā *fratrē* vera monebo.
Non sane vnum est contentionum genus, sed
super terram

Sunt duo. alteram quidē probauerit qui nouerit,
Altera est vituperabilis: in diuersa autē animum
distrahunt. (auget,

Nam hæc *contentio* bellū exitiosum, & discordiam
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consilijs litem colunt molestam.

Altera verò, priorē. *i. prius* genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius altiugus, in æthe-
re habitans, (liorem.

Terræ in radicib. & *quidem* hominib. longe me-
Hæc & quantumuis inertē, tamē ad opus excitat.

In alterum enim quispiam intuens ociosus
Diuitē, qui festinat arare, atq; plantare,
Domumq; recte gubernare, æmulatur vicinum
vicinus,

Addi-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ³

ΑΣΚΡΑΙΟΤ ΕΡΓΑ ΚΑΙ

Ἡμέραι.

ΜΟΥΣΑΙ Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείεσσι,
Δεῦτε δ' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέεσσι·

Ὀντι δ' αἶ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῤῥήϊ τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μέγαλοιο ἑκλή.

ῤῥα μὲν γ' βελέει, ῥέα γ' βελέοντα χαλέπεια·

ῤῥα δ' ἀρίζηλον μινύθῃ, ἔ' ἄδηλον αἰέξει·

ῤῥα δέ τ' ἰδυίῃ σκολιόν, καὶ ἀγνώσθῃ κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

Κλύθι ἰδὼν αἰών τε· δίκη δ' ἰδυίῃ θίμεις

Τυώη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθυσάμην.

Οὐκ ἄρα μοιῶν ἔλω ἐρίδων γένος, ἀλλ' ὅππῃ γαῖαν
Εἰσὶ δ' ὡς τὴν μὲν κεν ἐπαμνέσθῃ νοήσας,

Ἡ δ' ὅππῃ μαμητή· δαΐ δ' αἰδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γ' πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆλον ὀφέλλει,

Σχέλιγ' ἔπῃς τὴν γὰ φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκῃς
Ἀθανάτων βουλήσιν ἔρην πρῶσι βαρῆαν.

Τὴν δ' ἐπίρην, περὶ ῥην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρι-
ερινή,

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγ' αἰθέρι ναίων

Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνον πρὸ ὅμως ὅππῃ ἔρχεται ἐγείρει.

Εἰς ἔπρην γάρ τις τι ἰδὼν ἐργαίο χαπίζων

Πλάσσει, ὃς παύσει μὲν ἀρόμμενα καὶ δὲ φυτὰ κη,

Οἰκίει τ' ἐν θιάσῃ. Ζηλοῖ δὲ πηγάνα γαίτων

Εἰς ἄφρονον ἀπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρως ἦδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κατέει, καὶ τέκλωνι τέκλων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ω Πέρση, σὺ ᾗ ταῦτα τεῶ ἐνικάτθης θυμῷ.
 Μηδὲ σ' ἔρως κακὸς χαρὶς ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
 Νείκε' ὀπιπιδόντ', ἀγορῆς ἐπακρυὸν ἐόντα.
 Ωρὴ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
 Ωιτινὴ μὴ βίῃ ἐνδον ἐπηετανὸς κατὰ κειται
 Ωραῖ, τὸν γαῖα φέρει Δημήτερ' ἀκτῆν.
 Τῷ κε κρεοσάμεν, νείκεα δὲ δῆρ' ἐν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρείοις· σοὶ δ' ἐκέπιδ' ὄντοισι ἔσται
 Ω δ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθις Διὰ κρινώμεθα νείκε'
 Ἰδέησι δίκης, αἳ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κληῖρον ἐδασάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγας, οἳ τῶνδε δίκῃ ἐθέλουσι δικάσσει.
 Νῆπιοι, ἐσὶ ἴσοισιν ὅσῳ πλεόνῃ μισοῦ πάντες,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε δ' ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ρηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ως τέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχεν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.
 Εργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο δ' ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε, χολωσάμεν φρεσὶν ἥσιν,
 ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τῷ γὰρ ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δ' αὖ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετιῶ
 Εκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντι

Ad diuitias festinantem: bona vero hæc contentio hominibus.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Et mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo,

Neque malis gaudens contentio animum tuum
ab opere abducatur,

Lites spectantem, foriq; auscultatorē existentem.

Cura namq; parua est *esse debet* litiumq; forique,

Cui non sit victus domi in annum repositus,

Tempestius, quem terra fert, Cereris munus.

Quo satiatus lites ac rixam moueas (iterum

De facultatib. alienis. Tibi vero nō amplius erit

Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem

Rectis iudiciis, quæ ex Ioue sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium diuisimus: aliaque multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Doniuoros, qui hanc litem volunt iudicasse.

Stulti: neque sciunt, quāto plus dimidiū sit totō,

Neq; quam magnū in malua & asphodelo bonū.

Occultatum enim habēt dij victum hominibus:

Facile .n. alioqui vel vno die tantū operatus esses

Vt in annum quoq; satis haberes, ociosus etiam:

Statimq; temonem quidē super fumū ponerēs,

Opera .v. bouū cessarēt, mulorumq; laboriosorū.

Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.

Quocirca hominibus parauit tristia mala.

Abscondit vero ignem, quem rursus quidem bonus Pæpeti puer

Surripuit ad hominum vsum, Ioue a consulto.

In caua ferula, fallens Iouē fulminib. gaudentem.
 Huncq; indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium maxime verſute,
 Gaudes ignem furatus, quodque animum meum
 deceperis?

Id tibiſque ipſi magnum erit malum, & poſteris.
 Ipſis namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, ſuum malum amplectentes.

Sic ait, riſitq; pater hominumque deumque.
 Vulcanum vero inſignem iuſſit, quam celerrime
 Terram aquæ miſcere, hominiſque impoſcere
 vocem,

Et robur, immortalib. vero deab. facie aſſimilare
 Virginum pulchram formam peramabilem. at
 Mineruam,

Opera docere, ingenioſam telam texere:
 Et gratiā circumfundere capiti, aurcā Venerem,
 Et deſiderium moleſtum, & membra fatigantes
 curas: (res

Impoſcere vero caninamq; mentē. & furaces mo-
 Mercurium iuſſit, nuntium Argicidam.

Sic dixit. illi. a. obtemperarūt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus vtrinq; claudus
 Virgini verecundæ ſimilem, Iouis conſilijs. -

Cinxit vero & ornauit dea glaucocula, Minerva:
 Circum vero Chariteſq; deæ, & venerāda Suada,
 Monilia aurea poſuerunt corpori. ipſam porro
 Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
 Omnem vero illius corpori ornatum adaptauit
 Pallas Minerva.

At in pectore ſane nuncius Argicida,
 Mendacia, blandosq; ſermones, & doleſos mores
 Collo-

Ἐν κείλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυτον.
 Τὸν ᾗ χολωσάμενθε· προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 Χαίρῃς πῦρ κλέψας, καὶ ἑμὰς φρένας ἠπεροπόδισσας;
 Σοῖτ' αὐτὰρ μίγα πῆμα ἔανδράσιν ἐσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατ' ἑσπέρων, ἔον κακὸν ἀμφαχαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἔκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε
 θεῶν τε.

Ἡφαίστου δ' ἐκέλευσε πεικλυτὸν ὀπίπτεσθαι.
 Γαῖαν ὕδα Φύρειν, ἐς δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδιν.
 Καὶ δένθε' ἀθανάτης ᾗ θεῆς εἰς ὧπα εἴσκειν
 Παρθεναῖς καλὸν εἶδθε' ἐπήρατον αὐτὴρ Ἀθλιῶν.
 Ἐργα διδασκῆσαι, πυλυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν·
 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γμοκόρους μελεδῶνας·
 Ἐν ᾗ θέμεν κύνέον τε νόον ἔσπεκλον ἦθ' ἔσπεκλον.
 Ἐρμῇ δ' ἦν ὡς Διὶ κλέονος δόρυ φόντεω.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἔσπεκλον Διὶ Κρονίῳ ἀνακτὶ.
 Ἀντίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς ἀμφιζυγῆς
 Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω Διὶ βελάς·
 Ζῶσε καὶ ἔσπεκλον θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλιῶν.
 Ἀμφὶ δέ οἱ χάρμεις τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
 Ὀρμους χρυσείους ἔχουσιν ἑσπεκλον· ἀμφὶ δ' ἔσπεκλον.
 Ὄραι καλλίχομοι σέφον αἵθεσιν ἐσπεκλονοῖσι·
 Πάντα δέ οἱ χεροῖς ἑσπεκλον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθλιῶν.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι Διὶ κλέονος Ἀργαφόντης
 Ψυδία δ' αἰμυλίους τε λόγους ἔσπεκλον ἦθ' ἔσπεκλον.

Τεῦξε, Διὸς βαλῆσι βαρυκτύπε. ἐν δὲ ἄρα Φωνὴν
 Θῆκε θεῶν κήρυξ. ὀνόμηνε ἣ τῶδε γυναιῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, τῇ μὲν ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιὴν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν δαΐφροντα,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺ ἄγγελον. ἐδὲ Ἐπι-
 μηθεὺς

Ἐφράσατο ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μή ποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' Ἰφιδάμανος ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμψην
 Ἐξαπίσω, μή πως τι κακὸν Ἰφιδάμανι γῆρας.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον Ἰφιδάμανος Φῦλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 Νῆσων τ' ἀργαλέων, αἳ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτὶ καταγχεσκούσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσι πίθη μέγα πῶμα ἀφελῶσα
 Ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δὲ ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μόνη δὲ αὐτόθι Ἐλπίς ἐν ἀρρήκτισι δόμοισι
 Ἐνδον ἔμιμνε, πίθου ὑπὸ χεῖλεσσι, ἐδὲ θυράζε
 Ἐξέπλη. πρὸς δὲ ἐπέμεβαλε πῶμα πίθου,
 Αἰγιόχου βαλῆσι Διὸς νεφεληγερέτα.
 Ἀλλὰ ἣ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θαλάσσα.
 Νῆσσι δὲ ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη δὲ Ἰφιδάμανος
 Αὐτόμαται φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσι
 Σιγῇ, ἐπεὶ Φωνὴν ἐξείλετο μηλέετα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι πρὸς Διὸς νόον ἐξαλέαδαι.

Collocavit Iouis consilijs graui strepi. sed vocem
vtique

Imposuit deorum præco. appellauit autem mu-
liorem hancce

Pandorâ: quia omnes cœlestium domorū incolæ
Donū contulerūt, detrimentū hominib. curiosis.
At postquam dolum perniciosum & inuitabi-
lem absoluit,

Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem, deorum celerem nuncium. ne-
que Epimetheus (do munus

Cogitauit vt illi præcepisset Prometheus, ne quā-
Susciperet a Ioue Olympio, sed remitteret

Retro, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
Verum ille suscipiēs, cū iam malū haberet, sensit.

Prius namq; in terra viuebant familiæ hominum
Sine & absque malis. & sine difficili labore,

Morbisq; molestis. qui hominib. senectā afferūt.

Mox enim in afflictione mortales contenescent.

Sed mulier manibus vasis magnum operculum
dimouens, (graues.

Disperfit, hominibus autem machinata est curas

Sola vero illic Spes in infracta domo *dolio*

Intus mansit, dolij sub labris, neque foras

Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,

Ægiochi consilio Iouis nubicogæ.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidē terra est malis, plenumq; mare.

Morbi autem hominib. tam interdiu quā noctu

Vltro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem cuitare.

Cæterū si voles, aliū tibi sermonē paucis absolutū
Belle ac sciēter: tu vero præcordijs imposito tuis.

Vt simul nati sunt dij, mortalesque homines,
Aureum quidem primum genus diuersiloquen-
tium hominum

Dij fecerunt, cælestium domorum incolæ.

Ij quidem sub Saturno erāt, cū in cælo regnaret:

Sed vt dij viuebant, securo animo præditi,

Plane absq; laborib. & ærumna: neque molesta

Senecta aderat, semper vero pedibus ac manibus
similes

Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti. bona
vero omnia

Illis erant: fructum autem ferebat fertile aruum

Sponte sua, multumque & copiosum: ipsiq; vltro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

Ij quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes mortalium ho-
minum:

Qui quidem obseruant & iusta & praua operā,

Aerem induti, passim euntes per terram,

Opū datores. atq; hoc munus regale cōsecuti sūt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argenteū fecerunt cælestium domorū incolæ,

Aureo neque natura simile, neque intellectu.

Sed centū quidē annis puer apud matrem sedulā

Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ.

Cum vero adoleuisset, & pubertatis terminum
attigisset,

Pauillum viuebāt ad tempus, dolores habentes

Ob

Εἰ δ' ἔθέλεις, ἕτερόν ποίεγ' ὡς λόγον ἐκχευφώσω
 Εὐχὴν ὀπίσσεσθαι. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμότεν γράσσι θεοὶ θνητὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρῦσόν μιν πρῶπτε γυῖον μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀφίναπι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἔτι Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμῆσσι λείαν
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύων· ἔδ' ἐπὶ δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ ᾗ πεσσας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκποσθεν ἀπάντων·
 Θῆσκαν δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐσθλὰ δ' ᾗ πάντα
 Τοῖσιν ἔλιν· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρον ἄρουρα
 Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἔθελημὸς
 Πονχεὶ ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γυῖον καὶ γαῖα κάλυψεν,
 Τοῖ μιν δαίμονές εἰσι. Διὸς μεγάλου Διὸς Βαλῆας,
 Εσθλοὶ, Πηχθόνιοι, Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσειν τε δίκας καὶ χάετ' ἔργα,
 Ηἶρα ἐοσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλετοδόπη. καὶ τῷτο γέρας βασιλῆιον ἔχον.

Δεύτερον αὖτε γυῖον πολὺ χειρότερον μετόπισθεν

Ἀργύρεοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσῶν ἔτε Φυλῶ ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.
 Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρ' ἐκεδὴν
 Εἰσέφετ' ἀπ' ἄλλων, μέγα νήπιον, ὃ ἐνὶ οἴκῳ·
 Ἀλλ' ὅτ' αὖ ἠβήσῃ καὶ ἠβῆς μέτρον ἴκηται,
 Παιδείδιον ζώσκειν ὅππ' ἔχον, ἀλγὶ ἔχωντες

Αφραδίας. ὕβριν γὰρ ἀπαύδαλον οὐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπέχειν οὐδ' ἀθανάτους θερραπείην
 ἠθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ὅππῃ βωμοῖς.
 ἠθέμις αἰθρῶποισι κατ' ἦθεα. τῆς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε, χολῶμεν οὐνεκα τιμᾶς
 οὐκ ἐδίδου μακάρεσσιν θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷ γῆρ' ἔκ' ἰατὴν κάλυψε,
 τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ εἴσιν ἀπηδεί.
 Ζεὺς ὅ πατήρ τρίτον ἄλλο γένος μεράπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῶν ἔδεν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελίσσιν, δεινόν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἀρη
 ἔργ' ἐμελε σπυρόντα καὶ ὕβριες· ἔδεν πᾶσι
 ἠοῖαν, ἀλλ' ἀδάμαντι ἔχον κρατερόφρανα θυμόν.
 Ἀπλάστοι· μεγάλη ὅ βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππῃ σταβροῖς μελέεσσιν.
 τοῖς δ' ἔνθα χάλκεα μὲν τόχεια, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 χαλκῶ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
 καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ αἵδαο.

Νῶνυμοι· θάνατος ὅ καὶ ἐκπάγλος περ ἐόντας
 εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡλίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷ γῆρ' ἔκ' ἰατὴν κάλυψε,
 αὐτὸς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ὅππῃ χθονὶ παρυθαλασσίῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέραν καὶ ἄρειον,
 ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἱ καλέονται
 ἡμίθεοι, πρεσβυτέρη γένε'· κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 καὶ τῆς μὲν πάλεμὸς τε καὶ ὅς καὶ φύλας αἰνῇ.

Ob stultitias. iniuriam .n. prauam non poterant
A se mutuo abstinere, neque deos colere
Volebant, neq; sacrificare beatorū sacris in aris,
Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem
deinde

Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis dijs qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
Iupiter vero pater terrū aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum, quib. Martis
Opera cura erant luctuosa, ac iniuriæ: neque vl-
lum cibum

Edebant, sed adamantis habebant durū animum,
Ferores: magna vero vis & manus inuictæ
Ex humeris prouenerant super validis membris.
His erant ænea quidem arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum autem nondum
erat ferrum.

Et hi quidem manibus proprijs domiti,
Descenderūt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero tamen si stupendos existētes
Cepit atra, splendidū vero liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum etiam aliud quartum super terram mul-
torum alumnā

Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius,
Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generationi, per infinitā terram.
Hos quoque bellumq; malum & pugna grauis.

Alios quidem ad septiportus Thebas, Cadmæam
terram,

Perdidit pugnantes propter oues *opes* Oedipi:

Alios vero & in nauib. super magnū fluctū maris

Ad Troiam ducēs, Helenæ gratia pulchricomæ:

Ubi quidem ipsos mortis quæque finis adobruit.

Ijs autem seorsim ab hominibus victum & sedem
tribuens

Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.

Et hi quidem habitant securum animū habentes

In beatorum insulis, iuxta Oceanū profundum,

Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotānis florentem profert *foecunda* tellus.

O si neque iam quinto ego interessem

Hominum generi: sed aut mortuus essem prius,

aut postea natus.

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die

Quiescent a labore & miseria, neque nocte

Corrupti: graues vero dij dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.

Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie lo-
quentium hominum.

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

Neque pater liberis similis, neque liberi *patri*,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, vt antehac.

Statim vero senescentes dehonorabūt parentes.

Incusabunt autē illos molestis alloquētes verbis

Impij, neq; deorum oculum veriti, neque hi sane

Senibus parentib. educationis præmia reddent.

Violenti, alter vero alterius ciuitatem diripiet:

Neque vlla pij gratia erit, neque iusti,

Neque

Τὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θήβη Καδμηΐδι γαίῃ
 Ὀλυσσεν μαρναμένους μῆλων ἐνεκ' Οἰδιπύδαο·
 Τὺς δ' ἔπειτα ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
 Ἔς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἐνεκ' ἠΰκχόμοιο.
 Ἐνθ' ἤτι τὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
 Τοῖς δ' οἵχ' ἀνθρώπων βίοντι καὶ ἤθ' ὀπάσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἔς τείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, πᾶρ Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιθεὶα καρπὸν
 Τρεῖς τῷ ἔτῃ θάλλοντα φέρει ζείδωρ ἄρρα.

Μήκετ' ἐπεὶ ὥφελον ἐγὼ πῖμπλοισι μετῆναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἡ πόσθε θανέειν, ἢ ἔπειτα γνέσθαι.
 Νυνὶ γὰρ δὴ γῆν ἐστὶ σιδήρεον· ἐδέποτ' ἡμᾶρ
 Παύσονται καμάτῃ καὶ οἰζύνῃ, ἐδέ τι νύκτωρ
 Φθιρόμενοι χαλεπὰς δ' θεοὶ δώσασσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζετο ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσθ' καὶ τῷτο γῆν μερόπων αἰθρώπων,
 Εὐτ' αὖ γινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παυδέσιν ὁμαῶν, ἐδέ τι παῖδες,
 Οὐδὲ ξείνῃ ξεινοδόκῳ, καὶ ἐπαῖρ ἐπαῖρῳ,
 Οὐδὲ πασίγνητ' φίλῃ ἔσσετο, ὡς το πάρος περ.
 Αἰψὰ δὲ γηράσχοντας ἀπμήσασσι τοκῆας.
 Μίμψονται δ' ἄρα τὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπὶ ἔσθῃ
 Σχέτλιοι, ἐδέ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἐδέ μὲν οἷον
 Γηράντες τοκεῦσιν δὸτ' ἔρεπλήρια δοῖεν,
 Χερσὶ δ' ἑτέρος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξῃ.
 Οὐδέ τις ὠόρκε χάρις ἔσσετο, ἔπειτα δ' αἰν,

Οὐτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον ἢ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσῃσι. δίκη δ' ἐν χειρὶ καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα Φῶτα,
 Μῦθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ὅππῃ δ' ὄρῃεν ὁμείῃ.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος, ὁμαρτήσῃ συγερῶπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον δαπὼ χθονὸς εὐρυδείης,
 Λοκῶϊσιν Φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροά καλόν,
 Ἀθανάτων μὲν Φῦλον ἴτον περλιπόντ' ἀνθρώπων
 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. τὰ ἣ λείψει ἄλγεα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸς δ' οὐκ ἔσσεῃ ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέουσι καὶ
 αὐτοῖς.

Ὡς ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
 Τψι μάλ' ἐνεφέεσσι φέρων, ὀνύχεος μεμαρπῶς·
 Ἡ δ' ἐλεὼν, γραμπῶϊσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεος,
 Μύρετο· τῷ δ' ὄγ' ὅππικρατίως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀ-
 ρείων.

Τῇ δ' εἰς ἧς ἀν' ἐγὼ περ ἄγω καὶ αἰοῖδον ἔξω·
 Δεῖπνον δ' αἰὶ' ἐθέλω ποιήσμεν, ἥ με μῆσσω.
 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀνὴρ ἐρίζειν·
 Νίκης τε σέρεται, πρὸς τ' αἰάχεσιν, ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ ταυνοσίπτερος ὄρνις.

Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἀκούε δίκης, μή δ' ὕβριν ὀφείλῃ.
 Τβρὺς γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶν· ἐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 Ῥηϊδίως φερέμεν διώϊα, βαρὺ δ' ἐπ' αὐτῆς.
 Εὐκύρσας αἴτησιν. ὁδὸς δ' ἐτέρη φη παρελθεῖν

Κρείσσων

Neque boni. magis vero maleficum & iniurium
Virum colent. Iustitia vero in manibus & pudor
Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,
Verbis obliquis alloquens, periuriū vero iurabit.
Liuor autem homines miseros omnes,
Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
Tumque demum ad cælum a terra spaciōsa,
Candidis vestibibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiā abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores
graues (dium.

Mortalib. hominibus. mali vero non erit reme-
Sed nunc fabulam regibus dicam, tametsi ipsi
sapiant.

Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,
Alte in nubibus ferens, vnguibus correptam:
Illa vero misere, curuis confixa vnguibus
Lugebat: eam autem imperioso ille sermone al-
locutus est,

Infelix, quid strepis? habet certe te multo for-
rior: (tem.

Hac vadis, qua te duco, etiā cantatricem existen-
Cenā vero, si quidē libet, faciam, vel dimittam.
Imprudens vero, quicumque velit cum potentio-
ribus contendere (patitur.

Victoriaque priuarur, & præter conuitia dolores
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita auis.

O Persa, tu vero audi iustitiā, neque iniuriā soue.
Iniuria enim pernicioſa est misero homini, ne-
que bonus quidem

Facile ferre potest, grauaturque ab ipsa,
Illapsus damnis. Via vero altera perueniendi

Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriâ valet.
 Ad finem progressa. passus vero stultus sapuit.
 Cito. n. abiri iusiurandū vna cum prauis iudicijs.
 Iustitiæ vero impetus, tractæ quocunque homi-
 nes duxerint

Doniuori, prauis autem iudicijs iudicariat leges.
 Hæc vero sequitur flens, urbemque & mores po-
 pulorum,

Aerem induta, malum hominibus adferens
 Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerūt.
 At qui iura tam hospitib. quam popularib. dant
 Recta, neque a iusto quicquam exorbitant,
 Iis viget vrbs, populi que florent in ipsa:
 Pax vero per terram alma, neque vnquam ipsis
 Molestum bellum destinat late cernens Iupiter,
 Nec vnquā iustos inter homines fames versatur,
 Neq; noxa, in cōuiuijs vero partis opib. fruūtur.
 His fert quidem terra multum victum: in monti-
 bus vero quercus

Summa quidem fert glandes, media vero apes:
 Lanigeræ autem oues velleribus onustę sunt:
 Pariunt vero mulieres similes parentib. liberos.
 Florent autem bonis perpetuo, neque nauibus
 Nauigant: fructum vero profert fecundus ager.
 Sed quib. iniuriaq; mala curæ est, prauaq; opera,
 Ijs pœnā Saturnius destinat late cernens Iupiter:
 Sæpeq; vniuersa ciuitas malum ob virū punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Sa-
 turnius,

Famem simul & pestem: intereunt vero populi,
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familie.

Iouis

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴαται,
 Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα. παθὼν δὲ τε νήπι' ἔγνω.
 Λυτίκα γὰρ τρέχει ὄρκ' ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς ἣ Δίκης ῥόθος ἐλκόμενης ἢ κ' ἄνδρες ἄγῳσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς ἣ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
 Ἡ δ' ἐπέτα κλαίεσσι πόλιν τε καὶ ἦγεα λαῶν,
 Ἡέρα ἑοσαμένη, κακὸν αὐθρόποισι φέρεσσε
 Οἳ τί μιν ἐξελάσσι, καὶ σὺκ' ἰθὺϊαν ἔνειμαν.
 Οἳ ἣ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδῆμοισι διδῶσιν
 ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίῃς,
 Τοῖσι τίθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
 Εἰρήνη δ' ἀνά γλῶκκροτρώφ', ἔδδ' ὡς αὐτοῖς
 Ἀρχαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
 Οὐδέ ποτ' ἰθυδικασί μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλίης ἣ μεμηλότ' ἔργα νέμον'.
 Τοῖσι φέρεται μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρεσι ἣ δρυς
 Ἀκρὴ μὲν τι φέρεται βαλάνους, μέσση ἣ μελίστας·
 Εἰροπόκοι δ' ὅς τε μαλλοῖς καταβέβροτ' ἴασι·
 Τίκτουσιν ἣ γυναικὲς εἰοικέτα τέκνα γενεῦσιν·
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι Διχμπερές· ἔδδ' ὅττι νηῶν
 Νέουσονται, καρπὸν ἣ φέρεται ζείδωρ' ἄρρεα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 Πολλὰ καὶ ξυμπασαὶ πόλις κακῶν ἀνδρὸς ἐπαυρῶν,
 Ος τις ἀλιτρεῖται καὶ ἀτασθαλα μηχανάσεται.
 Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ὅτε φθινύθουσι ἣ λαοί.
 Οὐδέ γυναικὲς τίκτουσιν· μινύθουσι ἣ οἶκoi,

Ζῆνός Φραδμοπώησιν Ὀλυμπία. ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Ἡτῶν γεσπατὸν εὐρύω ἀπώλεσεν, ἣ ὅ γε τείχεσσι,
 Ἡνείας ἐν πάντῳ Κρονίδης Διοτίννυται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἢ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τῶνδε δίκῃ. ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 Ἀθάνατοι λείσασθιν ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 Ἀλλήλους τρέβασι, θεῶν ὅπιν σὺκ ἀλέχοντες.
 Τρίς γὰρ μύριοι εἰσὶν ὅππῃ χθονὶ παλαιοτέρῃ
 Ἀθάνατοι Ζῆνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα εἰσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δὲ πεπαρτένῃ ἐπὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδνήτ' αἰδοίη τε θεοὶς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅπῃτ' ἂν τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ἐνοπάζων,
 Αὐτίκα πᾶρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικῶν νόον, ὅφρ' ὀπείσῃ
 Δῆμῳ ἀπαδαλίας βασιλῆων, οἷ λυγρὰ νοεῦντες
 Ἀλλή παρκελίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
 Ταῦτα φυλασσομένοι βασιλῆες ἰδυῖν τε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν ἢ δικῶν ὅππῃ πάγχυ λάθεσθε.
 οἳ αὐτῷ κακὰ τέλει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τέλει.
 Ἡ δὲ κακὴ βελήτῳ βελᾶσιν ἐκίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,
 Καίνυ τάδ' ῥ', αἴκ' ἐθέλῃσ', ὅππῃ δερκεῖ, ἐδὲ ἐλήθῃ
 Οἴῳ δὴ καὶ τῶνδε δίκῃ πόλις ἐντὸς ἑέρχῃ.
 Νῦν ἢ ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκην
 Εἶλω, μὲντ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκασον
 Ἐμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.

Ἀλλὰ

Iouis Olympij consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitū ingentē perdidit, aut murū.
Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hāc. prope .n. inter homines versantes
Dij vident, quotquot prauis iudicijs
Se mutuo atterunt, deorum animaduersionem
non curantes.

Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
Dij Iouis, custodes mortalium hominum:
Qui sane & iudicia obseruant, & praua opera,
Aerem induti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
Claraque & veneranda dijs qui cœlum habitant.
Et certe cum quis ipsam læserit, oblique iniuriās,
Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
Cōqueritur hominum iniquam mentem: vt luat
Populus peccata regum, qui praua cogitantes
Alio desleētunt iudicia oblique pronuntiantes.
Hæc obseruantes o reges corrigite sententias,
Corrupti: obliquorum vero iudiciorum prorsus
obliuiscamini.

Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.

• Malum vero consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Iouis oculus, omniaq; intelligens,
Et hæc certe (si quidem vult) inspicit: neq; ipsum
latet

(ceat.

Qualenam hoc quoq; iudiciū ciuitas intus exer-
Ego porro nec ipse nunc inter homines iustus
Esse velim, neque meus filius: quando malum est
iustum

Esse: si quidem plus iuris iniustior habebit.

Sed his nōdum finem arbitror impositurum Iouem fulmine gaudentem.

O Perſa, cæterum tu hæc animo tuo repone,
Et iuſtitia quidem animum adice, violentia vero obliuiſcere proruſ.

Namq; hæc hominib. legem diſpoſuit Saturniuſ:
Piſcibus quidem & feris & auibus volucribus,
Se mutuo vt deuorēt, quādoquidē iuſtitia carēt:
Hominib. aut dedit iuſtitiam. quæ multo optima
Eſt. Si quis enim velit iuſta in publico dicere,
Cognoscens, ei quidem opes largitur late videns
Iupiter.

Qui vero teſtimonijs volens periurium iurando
Mentietur, in ius delinquens immedicabiliter
læſus eſt:

Eius vero obſcurior poſteritas poſtea relicta eſt:
Viri autem iuſti generatio poſteris præſtantior.
Cæterū tibi ego bona ſciēs dico, ſtultiſſime Per-
Malitiam quidem cumulatim etiam capere (ſa.
Facile eſt: breuiſ quippe via eſt, adeoq; proxima:
Ante virtutem vero ſudorem dii poſuerunt
Immortales. lōga vero atq; ardua via eſt ad ipſam,
Primumq; aſpera: vbi v. ad ſummū ventū fuerit,
Faciliſ deinceps eſt, quantumuiſ difficultiſ fuerit.
Ille quidē optimuſ eſt, qui ſibi ipſi p omnia ſapit,
Cogitāſ quæcūq; dein & poſtremo ſint meliora.
Ruſſuſ & ille bonuſ eſt, q bene monēti paruerit.
Qui vero nec ſibi ſapit, neque alium audiens
Animuſ adijcit, ruſſum hic inutiliſ vir eſt.
Verum tu noſtri ſemper præcepti memor,
Operare, o Perſa, diuinuſ genuſ, vt te fameſ
Oderit, amet autem pulchre coronata Cereſ

Vene-

Ἀλλὰ τί γ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία περ πικέροισιν.
 Ω Πέρση, σὺ ἢ πῶτα μὲν Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οἷνυ δικῆς ἐπαίκεε, βίης δ' ὀπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἐσθῆν ἀλλήλας, ἐπεὶ ἔδίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 Γίγεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γνωσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ὀπίορκον ὁμόσας
 ψεύσεται, ἐν ἣ δίκην βλάψας, νήκεσιν ἀάσθη,
 Τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γῆρῃ μετόπισθε λάλειπται·
 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γῆρῃ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρίω μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὼ μὲν τοι καχότῃσιν καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ῥηιδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ παρὰ πύροιθεν ἔθηκαν·
 Ἀθάνατοι, μακρὸς ἢ καὶ ὄρθιος οἶμ' ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ῥηιδίῃ δ' ἠπείτα πέλοι, χαλεπὴ πρὸ ἔϋσα.
 Οὐτ' οἷ μὲν πανάρετος ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασάμενος τὰ κ' ἐπὶ τὰ εἰς τέλος ἦσιν ἀμείνων·
 Ἐσθλὸς δ' αὖ καὶ κείχος ὅς εὖ ἐιπὼν ἐπὶ θῆται·
 Ὅς δέ κε μήθ' αὐτῷ νοέη, μήτ' ἄλλ' ἀκούων
 ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὐτ' ἀχρεΐος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἶεν ἐφ' ὀτρύνῃς
 Ἐρράζῃ Πέρση δῖον γῆρος, ὁφρά σε λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ, Φιλίῃ ἢ εὐεΐφανος Δημήτηρ

Αἰδοίη· βιότῃ ᾗ τελὺ πῖμπλησι καλήν.
 Λιμὸς γάρ τι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἄνδρῃ.
 Τῷ ᾗ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφῆνεοσι κοῦδροῖς ἱκελὺ ὀρμύῃ,
 Οἳ πμελιοσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοῖ
 Εὐθόνητες· σοὶ δὲ ἔργα φίλ' ἔσθ' ἡμέτερια χροσμεῖν,
 Ὡς κέ τι ὠραίη βιότῃ πλῆθωσι καλαιά.
 Εξ ἔργων δὲ ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἔργαζόμεν' ὦ, πολὺ φίλτερον ἀθανά-
 τοισιν

Εὐσεαὶ ἡδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συζέουσιν ἀεργάς.
 Εργον δὲ ἔδδεν ὄνειδος· ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργὸς
 Πλουτεῦντα· πλῆγ' ἔτι δὲ ζῆλον καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δὲ οἱ ἔησθ'· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίῃ ὥς σε κελεύω.
 Αἰδῶς δὲ σὺν ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζεις,
 Αἰδῶς ἢ τ' αὐδρας μέγα σίνεται ἢ δὲ ὀνίνησι.
 Αἰδῶς τι πρὸς ἀνολβίῃ, θυμὸς δὲ πρὸς ὀλβῳ.
 Χρήματα δὲ ἔχ' ἄρπακτα, θεὸς δόξα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγα ὀλβον ἔληται,
 Ἡ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, (οἷα τε πολλὰ
 Γίνεται, εὖ τ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναγδείη καρπάζῃ).
 Ρεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσιν ἢ οἶκος
 Ἀνέρε τῷ, παῦρον δέ τ' ὅππῃ χρόνον ὀλβ' ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δὲ ὅς θ' ἱκέτιον ὅς τι ζῆνον κακὸν ἔρξει·

Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuo ignauo comes est viro.
 Atque eundem & dij oderunt, & homines, qui-
 cunque ociosus

Viuat. fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi, (esto,
 Vorantes. tibi vero opera mediocria obire gratū
 Vt tibi tempestiuo victu impleantur horrea.
 Ex laborib. aut viri euadunt pecorosi & opulēti.
 Et laborās multo etiam charior iam immortalib.
 Eris, quā hominibus. valde enim oderūt ociosos.
 Labor v. nullū dedecus, sed ignauia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te æmulabit & ociosus
 Ditescentem: diuitias vero & virtus & gloria co-
 mitatur:

Deo autem simili fueris. Laborare quidē melius:
 Si quidem ab alienis facultatib. stolidū animum
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, vt te
 iubeo.

Pudor autem nō bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & lædit & iuuat.
 Pudor quidem ad paupertatem, audacia vero ad
 diuitias. (liores.

Opes vero non raptæ, diuinitus datæ, multo me-
 Si quis. n. & manib. per vim magnas opes traxe-
 Aut lingua spoliarit (qualia multa (rit,
 Fiant, quamprimū lucri amor mentē deceperit
 Hominū: pudorem vero impudentia expulerit)
 Facile & illū obscurant dij, minuuntur. v. familiæ
 Viro illi: exiguū vero ad tempus diuitiæ adfunt.
 Par est *delictum*, si quis & supplicem & hospitem
 malo afficiat:

Quique fratris sui cubilia ascenderit,

Secreti *causa* lecti vxoris, scelerata patrans:

Quique mala cuiuspiam fraude, deceperit or-
phanos liberos:

Quique parentē senem misero in senectæ limine
Probris affecerit, grauibus incessens verbis:

Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero
Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.

Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum
animum.

Pro virili autem sacra facito immortalibus dijs
Caste & pure, splendidaque crura adurito.

Interdum certe libaminibus atque hostijs placā,
Et quādo cubitū ieris, & quādo lux sacra venerit:
Vt beneuolum erga te cor atq; animum habeāt,
Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.

Amicum ad conuiuium vocato, inimicum vero
finito. (habitat.

Eum vero potissimū vocato, quicumq; te prope
Si. n. tibi & negociū aliquod domesticū accidas,
Vicini discincti accurrūt: cinguntur aut cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum
bonus commodum: (bonum.

Sortitus est præmiū, quicumq; sortitus est vicinū
Neque sane bos interierit, nisi vicinus malus sit.
Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe,
rectaque redde,

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Vt indigens, & in posterum promptum inuenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnia.
Amantem te ama, & iuuantem te iuua.

Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Datori

Ος πασι γήποις ἐσθ' ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
 Κρυπὰ δ' ἡς εὐνῆς ἀλόχου, παρὰ κἀρεα ῥέζων·
 Ος τ' ἔσθ' ἀφραδ' ἡς ἀλιτρεῖν ἐπαύρησεν ἀπὸ τεύχεα·
 Ος π' ἔσθ' ἡ γέροντα κακῶ ἔπ' ἡ γήρα· ὅς δ' ὦ
 Ναικίη, χαλεποῖσι κατὰ π' ἰσμεν· ὅς ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἦ τι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζετα, ἐς ᾗ πλάττω
 ἔργων αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέστηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔργ' ἀσπίφρονα θυμόν,
 Καδδύωαμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγρῶς καὶ κατὰρῶς, ἔπ' ἡ δ' ἀγλαὰ μερῖα καίειν·
 Ἀλλ' οὐδ' ἄσπονδ' ἡσυχίᾳ π' ἰλάσσεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' εὐνάξῃ, καὶ ὅταν φάσθ' ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ος κ' ἐπ' ἰλάσσειν κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχουσιν·
 Οφρ' ἄλλων ὠνὴ κλῆρον, μὴ τ' ἐν πόντῳ ἄλλ'·
 Τὸν Φιλίστ' ἔπ' ἡ δαῖτα καλεῖν, τὴν δ' ἐχθρὸν ἑᾷσσαι·
 Τὸν ᾗ μάλιστ' ἀπὸ καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
 Εἰ γάρ τι καὶ χεῖρ' ἐγχώρειν ἄλλο γῆρα,
 Γείτονας ἄζωσι ἐκίον, ζώσωντ' οὐκ ἐπ' οἷον.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσων τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνησεν·
 Ἐμμορέ τ' ἡμῶς ὅς τ' ἔμμορε γείτων· ὅς δ' ἔσθ' ἄλλ'·
 Οὐδ' ἂν βοῦς δόπελοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὐ μὲν μετρησάμεθα παρὰ γείτων· εὐ δ' ἀποδοῦ-
 ναι,

Αὐτὰρ τῷ μέτρω, καὶ λῶϊον, αἴ κε διώκῃ·
 Ος αὖ χεῖρ' ἔσθ' ἡ, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον εὐρῆς.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν.
 Τὸν Φιλίστ' ἡ Φιλίαν, καὶ τῷ προσόντι προσέειπεν·
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

Δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδότη δ' ἔτις ἔδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὴν, ἀρπαξὴ κακὴν, θανάτιο δοταίρα.
 ὅς μιν γὰρ κεν αὐτὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δῶκε.
 Χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τίρπει ὃν κτ' θυμόν.
 ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔλη ἡ ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 καὶ τὸ σμικρὸν ἔον, τοτ' ἐπαχύνωσεν φίλον κῆρ.
 εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ὅππῃ σμικρὸν καταθέοι,
 καὶ θυμὰ τῶν ἑρδοῖς, τίχα κεν μέγα καὶ τὸ γυνοίτω.
 ὅς δ' ἐπ' ἔοντι φέροι, ὅδ' ἀλύξει ἡ αἴθοπι λιμόν.
 οὐδὲ τὸ γ' ἐν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κῆδει.
 οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβεράν τ' ἴδρυφι.
 εὐθλὸν μὲν παρῆοντ' ἔλεαται, πῆμα δὲ θυμῷ
 χρηίζεν ἀπρονί. ἅ σε φράζεσθαι ἀνῶγα.
 ἀρχομένῃ πῖθῃ καὶ λήγοντ' ἡ κερύσειαται,
 μεσότη φείδεσθαι· δεινὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
 μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένῳ ἄρκι ἔστω.
 καὶ τε κασιγνήτῳ γαλάσας ὅππῃ μάρτυρα θέσται.
 πίστες δ' ἄρα ὁμῶς ἔα πίσται ὥλεσιν ἀνδρας.
 μηδὲ γυνὴ σε νόον πυροσόλ' ἐξαπατάτω,
 αἰμύλα κατὰλλουσα, τίλῃ διφῶσαι καλὴν.
 ὅς ἡ γυναικὶ πέπειθε, πέπειθ' ὅγε φιλήτησι.
 μοισηγυρῆς ἡ πῆϊς σῶζοι πατρῴϊον οἶκον
 φερβέμεν. ὥς γ' ὡλῆτ' ἀέξει ἡ ἐν μεσάροισι.
 γηραιὸς ἡ θάνατις ἄτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 ρεῖα δέ κεν πλεόνεον πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 πλείων μὲν πλεόνων μαλέτη, μεΐζων δ' ὅππῃθήκη.
 σοὶ δ' ἐπὶ πλεόνε θυμὸς ἐέλδετα ἐν φρεσὶν ἦσι,
 ὧδ' ἑρδαιν· ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Datori namq; est qui dat, non danti v. nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque letifera.
Quisquis etenim vir sponte sua *dederit*, etsi mul-
tum dederit,

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
Quauis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
Siquidem enim & paruum paruo addideris,
Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum
& hoc euaserit.

Qui vero partis adijcit, is vitabit atram famem.
Neq; vero quod domi repositum est, vitum lædit.
Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
Bonum quidem de presenti capere: noxa v. animo
Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
Incipiente vero dolio, & desinente saturato te,
Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
Merces aut viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens, testem adhibero:
Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.

Ne v. mulier te animo nates succincta decipiat,
Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furib.
Unicus vero filius seruarit paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Iupiter ingen-
tes opes:
Maior aut plurium cura, maior quoq; accessio:
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito: operamque operæ subinde addito.

Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messim, arationem vero occidētibz.
 Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursū vero circumuolvente se anno
 Apparent, primum vt acuitur ferrum.
 Hæc vtrique aruorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus ferito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestiua
 omnia voles
 Opera ferre Cereris, vt tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
 Sicut & nunc ad me venisti, ego vero tibi non
 amplius dabo,
 Neq; amplius mutuo tradā. Labora stolidæ Persæ,
 Opera quæ hominibus dij destinarunt:
 Ne quando cum liberis vxoreque animo dolens
 Quæras victum per vicinos, hi vero negligant.
 Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero am-
 plius molestes,
 Rem quidē nō facies, tu vero inania multa dices:
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo
 Cogitare debitiq; solutionē, famisq; euitationē.
 Domum quidem primum, vxoremque, bouem-
 que aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & boues sequatur:
 Vtensilia vero domi omnia apta facito: (reus
 Ne tu quidē petas ab alio, illeq; recuset, tu v. ca-
 Tempus

Πληιάδων Ατλαγμέων Ὀπιπλομενάων
 Ἀρχεῶδ' ἀμῆτ' ἄροτροιο δέ, δυασομενάων.
 Αἰδῆ τι νύκτας τε καὶ ἡμέατα πωσαρχέοντα
 Κεκρύφαται, αὐτὸς δὲ πείπολομένους ἐν αὐτῷ
 φαίνονταί, ταπρῶτα χαρσασομένοιο σιδήρῳ.
 Οὐπὸς τι πιδίων πέλεται νόμος, οἱ τε θαλάσσης
 Εγγύθι ναμετάσθ', οἱ τ' ἄγκυα βησσηνταί
 Πόντος κυμαίνοντες ὀπότεροσι πίονα χῶρον
 Ναίεσσι. γυμνὸν ἀπείρην, γυμνὸν δὲ βοωτῆιν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶσσαι, εἰ χ' ὥρῃα πάντ' ἐθέλησθαι
 Εργα κομίζεσθαι Δημήτερι· ὥς τι ἕκαστος
 Ὀρεῖ αἰξήται. μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐγὼ ἤλθεις ἐγὼ δὲ τι σὸν Ὀπιδώσω.
 Οὐδ' Ὀπιμετρήσω. ἐργάζεσθαι νῆπι Πέρον
 Εργα τὰτ' αἰθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο·
 Μήποτε σὺ πάιδεσσιν γυναικί τε θυμὸν ἀχέουσιν,
 Ζητεύης βίοτον καὶ γείτονας· οὐδ' ἀμελῶσιν.
 Δις μὲν γὰρ καὶ τρεῖς πάχιστα βόεσσι· ἡ δ' ἐπ' λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ἔπεσῃς, σὺ δ' ἐτώσια πῖλ' ἀγορεύσεις·
 Ἀχρεῖ· ὁ δ' ἔσται ἐπίων νομός. ἀλλὰ σ' αἰώω
 Φεράζεσθαι χραιῶν τε λύσιν, λιμῶν τ' ἀλεωρῶν.
 Οἶκον μὲν πρῶτα γυναικᾶ τε, βοῶν τ' ἄροτῆρα·
 Κτητῶν ἔχαιματῶν, ἥ τις καὶ βοῶν ἐσσι.
 Χρῆμα δ' εἰς οἶκον πάντ' ἄρμενα πηήσασθαι·
 Διὶ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ἐ δ' ἀρῇται, σὺ δὲ τητᾷ.

Η δ' ὥρη παρὰ μέσσηται, μινύθη δέ τοι ἔργον.
 Μηδ' ἀναβαλλέσθαι ἔς τ' αὖρον ἔς τ' ἔννεφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτ' ὅστις ἐργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλὴν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄποισι παλαίει.
 Ἡμεῖς δὴ λήγῃ μὲν ὀξέος ἡελίοιο
 Καύμασσι ἰδαλίμου, μετοπωρὸν ὁμωρήσεται
 Ζῆνός ἐραθενέος, καὶ ἢ τρέπεται βρότεος χροῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ πῆτε σείριος ἀστὴρ
 Βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηρυτρεφῶν αἰθ' ῥῶπων
 Ἐρχεται ἡμάτιος, πλάσσει δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμεῖς ἀδὴκ' ἑτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρεω
 ὕλῃ, Φύλλα δ' ἔραζε χέει, πύρροιό τε λήγῃ.
 Τῇ μ' ἄρ' ὕλοτομῇ μνημένῃ ὥρον ἔργον.
 Ολμον μὲν τριπόδῳ παίρνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 Ἀξονὰ δ' ἐπὶ ἀπόδῳ. μάλα γάρ νύ τι ἄρμενον οὕτω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδῳ δαπὶ χ' σφύραν κεταίμοιο,
 Τεταπύγματον δ' ἄψιν παίρνειν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ἐπὶ καμπύλῃ καλὰ φέρειν ἢ γῆν, ὅτ' ἀν' εὐρύς,
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρεος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
 Περνίον. ὅς γ' ὅστις ἀρουῶν ὀχυρώτατος ἐστίν·
 Εὐτ' αὖ Ἀθηναίης δμῶν ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάσας προστερήρεται ἰσθοῇ.
 Δοῖα ἢ θέσται ἄροτρα πονησάμενος καὶ οἶκον,
 Αὐτόπυγον καὶ πηκτὸν ἐπεὶ πολλὸν λῶϊον οὕτω.
 Εἴχ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἑπὶ γ' ὅστις βουσὶ βάλοιον.
 Δάφνης δ' ἢ πηλέης ἀκνώτερι ἰσθοῇ.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίν γε γύλῳ. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Tempus autem prætereat, minuaturq; tibi opus.
 Ne vero differas inq; crastinum, inq; perendinū.
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neq; procrastinator. Cura vero tibi opus auget.
 Semper aut dilator operū vir cum damnis luctat.
 Quum itaque iam delinxit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluvie
 Ioue præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorū hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylva, folia autē humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secato, memor tēpestiui operis.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum ve-
 ro tricubitale, (niens sic.
 Axemq; septempedalem. valde. n. certe conue-
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmarum curuaturam secato decem
 palmarum currui.
 Multa præterea curua ligna: ferto autem dentale,
 cum inueneris,
 Domum, siue in monte quærens, siue in agro,
 Ilignū: hoc. n. bobus ad arandum firmissimū est:
 Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni in-
 Clavis adiunctum stiuæ adaptauerit. (figens
 Bina vero disponito aratra, laborans domi:
 Dentatū & cōpactum: quoniā multo optimū sic.
 Si quidē alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E lauro autem, vel vlmō firmissimæ stiuæ sunt.
 E quercu temonem, ex ilice dentale. boues vero
 duos nouennæ

Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)*

Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.

Non utique hi contententes in sulco aratrum Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint. Hos aut simul quadragenarius iuuenis sequatur, Panem cœnatus quadrifidum octo morsuum, Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat, Nō amplius respectās ad cœtaneos: sed in opere Animum habens. hoc v. neq; iunior alius melior Ad spargendum semina, & iteratam sationem euitandum.

Iunior enim vir ad cœtaneos euolat animo.

Considera vero, cum vocem gruis audieris

Alte ex nubibus quotannis clangentis,

Quæ & arationis signū affert, & hyemis tempus Indicat pluuiæ: cor autē rodit viri bobus carētis.

Tunc sane pasce curuos boues, domi detinens.

Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:

Facile autem recusare, instant vero opera bobus.

Inquit aut vir mētis compos: fabricato plaustrū.

Stultus, etiā hoc nescit, centū esse ligna plaustri.

Horū ante curā habere oportet, domi reponēdo.

Cum primū igitur aratio mortalibus apparuerit,

Tunc aggredere, simul & serui & tu ipte,

Siccā & humidā arans, arationis ad tempus,

Summo mane festinans, ut tibi se impleant arua.

Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.

Noualem vero serito adhuc leuem terram.

Noualis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.

Ἀροτρε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ δένεσσι οὐκ ἀλαπιδόν.
 Ἡδὴς μέτρον ἔχοντε, τὸ ἐργάζεσθαι δέξισα.
 Οὐκ ἀντὶ γ' ἐρίσσωτες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον
 Δξίαν, τὸ ἧ ἔργον ἐτώσιον αὐτὴ λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα πωσαρχονταίης αἰζήτος ἐπιτο,
 Ἀρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ἐκτέβλωμον·
 Ος κ' ἔργου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαυνόι,
 Μηκέτι παππαίωνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὅππῃ ἔργον
 Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρμαλα δάσασσας, καὶ ὅππῃ πορρίων ἀλίσσας.
 Κρότερος γὰρ αἰὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπτοίηται.
 Φεράζεσθαι δ' εὐτ' αὖ φωνίῳ γράνθι πακύσης
 Τυφόνει ἐκ νεφέων ἐσπασα κεκληγύης·
 Ἡτ' ἀροτρίῳ πῶμα φέρε, καὶ χεῖμαλ' ὥρην
 Δεικνύει ὀμβρῶν κ' κραδίῳ δ' ἔδακ' αἰδρὸς ἀβύπαι.
 Δὴ τίτε χορτάζεις ἑλικας βόας ἐνδον ἰόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἐπ' αἶπειν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
 Ρηίδιον δ' ἀπαίηνασθαι, πᾶρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' αἰὴρ Φρένας ἀφνειὸς πύξασθαι ἅμαξαν.
 Νήπιος· ἐδὲ πῦρ οἷον, ἐκατὸν δέ τι δέρεσθαι ἅμαξην,
 Τῶν πρὸθεν μελέτῃν ἐχέμεν οἰκήτῃα θείσθαι.
 Εὐτ' αἰὲρ πρῶτος ἄροτ' ὀνητῆσι φανείη,
 Δὴ τὸτ' ἐφορμηθῆναι ἐμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 Λύλῳ καὶ διερῶ δέξων, δέξοιο καθ' ὥρην·
 Πρῶι μάλα σπᾶδων ἵνα τοι πλῆθυσιν ἄρτρα.
 Εἰσεμπολῆν· θύρεσσι γ' νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσῃ.
 Νεῖον γ' ἀσείρειν ἐπὶ κεφίζουσι ἄρτρα.
 Νεὸς ἀλεξιάρη, παύδων ἐκκληλῆρα.

Εὐχεσθαι ἧ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ἀγῆ,
 Εκτελέα βροτῶν Δημήτερι ἱερὸν ἀκτῶ.
 Αρχόμενι πατρῷτ' ἀρότρῃ, ὅτ' αὖ ἄκρον ἐχέτλης
 Χεὶρ λαβὼν, ὄρη καβοῶν ὅππ' ἰῶτον ἵκηαι
 Ενδρυον ἐλκόντων μεσείβω. ὁ δὲ τυτθὸς ὅππ' ἔσεν
 Δμῶν, ἔχων μακέλλω, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματος κακκρύπλων. εὐθημοσυνῇ γὰρ δέξῃ
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακκρημοσυνῇ ἧ κακίῃ.
 Ωδὲ κεν ἀδροσυνῇ σάχυνες νόοιεν ἔραζε,
 Εἰτέ λ' αὐτὸς ὅππ' ἔσεν Ολύμπῳ ἐσθλὸν ὀπάζοι,
 Εκ δ' ἀγῆων ἐλάσας δέσχευα καὶ σε ἔολπα
 Γηθήσῃ, βίοτιο ἐρεύμενον ἔνδον ἔοντι.
 Εὐοχέων δ' ἵξαι πολλὸν ἔαρ· ἔδ' εὖ πρὸς ἄλλους
 Αὐγαῖσται· σέο δ' ἄλλ' αἰὲρ κεχρημέν' ἔσται.
 Εἰ δὲ κεν ἡελίοιο τροπαῖς δέσσης χθόνα διῶ,
 Ημεν ἀμήσης, ὀλίγον πρὶ χειρὸς ἔργων,
 Αντία δεσμεύων κεκονιμέν', ἔμ' ἀλά χαίρων
 Οἷσσι δ' ἐν Φορμῶν παῦροι δὲ σε θήσονται.
 Αλλότ' εἰ ἄλλοι Ζεὺς νότιοι αἰγιόχοιο,
 Αργαλέοι δ' ἀνδρεσσι καὶ θνητοῖσι νοήσται.
 Εἰ δὲ κεν ὅψ' ἀρόσης, τίδ' ἐκέν ται φάρμακον εἴη·
 Ημῶν κέκκυξ κεκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῇ μ' Ζεὺς υἱοὶ τρίτω ἤματι, μήδ' ἀπολήροι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βροτῶν ὀπλῶν, μήτ' ἀπολείπων·
 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρῶτηρότη ἰσοφαιρίζει.
 Εν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδὲ σε λήθῃ
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολλὸν, μήθ' ὥρην ὀμβρῶν.

Supplica vero Ioui terrestri, Cererique castæ,
 Prouentum vt impleant, Ceteris sacrum munus.
 Vt primum incipis arare, cum extremum stiuz
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. iuuenis
 autem pone

Seruus, ligonem tenens, negotium auib. facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignauia, vero pessima.
 Sic quidem vbertate spicæ nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit:
 Eualis autem eijcies araneas. & te Ipero.
 Ganifurum, victu potitum domi existente.
 Lætus aut peruenies ad canum ver, neq; ad alios
 Respiciēs. tui vero alius, vir indigus erit.
 Si vero ad solis cōuersionē araueris terrā aliam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendēs,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec valde
 gaudens.

Ferēs autem in sporta, pauci vero te suspicient.
 Alias vero alia Iouis mens. Ægiochi: (cile.
 Sed mortalibus hominibus eā deprehēdere diffi-
 Sin autem sero araueris, hoc quidem tibi reme-
 dium fuerit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus
 Primum delectat mortales super immensā terrā:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
 Non utique superans bouis vngulam, neque re-
 linquens:

Ita & serotina aratio tempestiuz equalis fuerit.
 Animo autem bene omnia recōde. neq; te lateat
 Neq; ver exoriēs canum, neq; tempestiua pluuia.

Accede autē æneam sedē, & ad calidā tabernā,
 Tempore hyberno, cū frigus homines vehemēs
 Detinet: tūc sane impiger vir valde domū auget:
 Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
 Cum paupertate: macilentā vero crassum pedem
 manu premas.

Multa vero ignauus vir vanā ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.

Spes vero non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autē seruis, æstate adhuc media existente:
 Non semper æstas erit, facite nidos.

Mensem vero Ianuarius malos dies, bobus nocentes omnes,

Hunc virate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molestæ existunt,

Qui per Thrāciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas vero quercus alticomas abiere: & densas,
 Montis in vallibus deiicit, terræ multos pascēti
 Incumbens, & omnis reboat tūc ingens sylua.

Feræ autē horrent, caudasque sub pudenda ponūt:
 Ex etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.

(cohibet.

Quinetiā per bouis pellem penetrat, neque ipsum
 Etiamque per capram flat hirsutam: ouium autem
 greges non item,

Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreæ: incuruum vero senem facit.

Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ ædes intra charam apud matrem manet,

Non-

Παρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον ἔπ' ἀλῖα λείχην
 Ὀρη χψμερῇ, ὅποτε κρύθ' ἀνέρας εἶργον
 Ἰχάσαι ἔνθα κ' αἰὼν θ' αἰὴρ μέγα οἶκον ὀφείλει.
 Μή σε κακῶ χειμῶν θ' ἀμνηχανίη καταμάρψῃ
 Σωὶ πενίη, λεπτῇ δ' παχυνὶ πόδα χερσὶ πηζοῖς.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν δ' ἔπι ἐλπίδα μύμναιον,
 Χρηζὼν βιότιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀραθὴ κεχρημένον ἀνδρα χερμίζει.
 Ἡμῖνον εἰς λείχην, τῷ μὴ βίθ' ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυε δ' ὁμῶεσσι θέρους ἐπιμεισθεῖοντ' ἄνθρωποι.
 Οὐκ αἰεὶ θέρ' ἔοσ' εἴται, ποιεῖσθε καλίας.
 Μῆνα δ' ἁλωαῖῶνα κακὴ ἡμαῖα, βέδδορα πάντα,
 Τῆστον ἀλεύαοθ', καὶ πηγάδας αἰτ' ὅππῃ γαῖαν
 Πνεύσαιτ' ἄβροτοιο δυσηλεγέες παλίσσιν.
 Ὅς π' ἀπὸ θρήνης ἰπποτρόφου εὐρέει πόντω.
 Ἐμπνέουσας ὥρετε μέμυκα δ' γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς δ' ὄρνυς ὑψόμενος ἐλάτας π' παχείας
 Οὐρέας εἰς βήσσης πλινθὰ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτ' ὕλη.
 Θῆρες δ' φρέσσουσ', ἔρσας δ' ὑπὸ μέζ' ἐθνητοῖς,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκίον· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς εἶναι δάξῃσι δασυτέρων περ ἰόντων.
 Κακὰ τε δ' ἀπὸ ρινῶν βοᾶς ἔρχεται, ἔσθ' ἔμιν ἰχθυεῖ.
 Καὶ τε δ' αἰῶνα ἄησι πανύτρεχα· πῶτα δ' ἔπειτα
 Οὐνεκ' ἐπὶ περὶ τὰς τρίχας αὐτῶν, ἔσθ' ἀπὸ δάξῃσι
 Ἰς ἀνέμου βορέα· τροχαλὸν δ' ἄροντα πύθησι.
 Καὶ δ' ἀπὸ παρθενικῆς ἀπαλόχρ' ἔσθ' ἀπὸ δάξῃσι.
 Ἡγε δ' ὁμῶν ἐντοῖσι φίλη παρὰ μητέρ' ἔμινει.

Οὐπ' ἔργ' εἰδὺα πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Εὖτε λοοσαμένη τέρενα χροά, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χρυσαιμένη, νυχίη καταλέξεταί ἐνδοθεν οἴκῳ,
 Ἡματι χεμερίῳ, ὅτ' αἰόσῃ ὅν ποδαί τινδει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἡῖσι λυγχαλίοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελις δείκνυ νομόν ὀρμηθῆναι·
 Ἀλλ' ὅππῃ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾷται, βράδιον δὲ πανελλώεσσι φαίνεται.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕλη κοῖται
 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βησσῆντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῷτο μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μογόμενοι πυκινούς κάθμωνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρεῖν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶϊσι,
 Οὐτ' ὅππῃ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδαε ὀράπη,
 Τῷ ἴκελοι φαιτῶσιν, ἀλδόμενοι νίφα λυκλή.
 Καὶ τότε ἔοσαοται ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακλήν καὶ τερμιόνην χιτῶνα.
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
 Τὴν περ ἔοσαοται, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φείσωνσιν ἀερόμεναι χ' σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πόδιλα βοός ἱφι κατμένοιο
 Ἀρμεναθήσασθαι, πύλοισ ἐντὸς πυκᾶσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅππῃ κρύψῃ ἄρμον ἔλθῃ,
 Δέρμα ἅλα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὅφρ' ὅππῃ νῶτα
 Τετὲ ἀμφιβάλη ἀλέλυ. κεφαλήφῃ δ' ὑπερθεῖν
 Πύλον ἔχειν ἀσκητῆν, ἵν' ἔα ἅλα μὴ καπεδεύῃ·
 Ψυχρῇ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσύνῃ.
 Ἡὲ δ' ὅππῃ γαῖαν ἀπ' ἔραν ἄστροειτ·

Nondum opera sciens aureæ Veneris.

Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo

Vincta, noctu cubat intra domum

Tempore hyberno, quando ex ossis *polypus* suum
pedem arrodit,

Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.

Non enim illi sol ostendit pabulum vt inuadat,

Sed super nigrorū hominum populumq; & vrbe

Vertitur, tardius autem vniuersis Græcis lucet.

Et tūc sane cornutę bestię & incornutę syluicubę

Misere dentib. stridentes per quercetū vallosum

Fugiant, & passim omnibus id curæ est:

Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,

Et cauernas petrosas, tunc vtique tripodi homi-
ni similes,

Cuius & humeri fracti sunt, & caput pauimen-
tum spectat:

Huic similes incedunt vitantes niuem albam.

Et tunc indue munimētum corporis, vt te iubeo,

Chlænamque mollem, & talarem tunicam.

Stamine vero in pauco multam tramam intexe.

Hanc circuminduito, vt tibi pili non tremant,

Neque erecti horreant, arrecti per corpus.

Circum vero pedes calceos bouis fortiter occissi

Aptos ligato, pilis intus condensans.

Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus
tempestiuum venerit,

Pelles consuito neruo bouis, vt super humerum

Pluuiæ arceas teporem, supra caput vero

Pileū habeto elaboratum, vt aures ne humefiāt:

Frigida enim aurora est Borea cadente:

Marutinus vero super terram a cœlo stellifero

Aer frugifer extensus est beatorum super opera
 Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdū flar,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc anteuertens, opere perfecto domum redi,
 Ne qñ te cœlitustenebrosa nubes circumtegar,
 Corpusque madidum faciat, vestesq; humectet:
 Sed euitato. mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus, difficilisque homi-
 nibus.

Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonix: longæ enim validæque noctes sunt.
 Hæc obseruans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum pro-
 ferat.

Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernos perfecerit Iupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctū Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hi-
 rundo

Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
 Hanc præuertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta *testudo* a terra plantas ascen-
 derit,

Pleiades fugiens, tunc nō amplius fodiēda vites,
 Sed falcesque acuito, seruosque excitato.
 Fugito vero umbras tabernas, & ad aurorā cu-
 Tēpore messis, quādo sol corpus exiccat: (bile,
 Tunc festina, & domum fruges congrega.

Dilucu-

Ἀπὸ πυροφόρου τίπταται μακάρων ὅππῃ ἐργεῖς·
 ὅς τε δρυσαίμεν ὅππῃ ταμῶν δὲ τοῦ ἀναόντων,
 Ἰψοῦ ὑπερβαίνει δὲ θείας ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἀλλοτε μὲν θ' οὐκ ἔστιν ἄλλοις εἴησι
 Πυκνὰ θρηνητικὰ βόρεα νέφεα κλονέοντα·
 Τὸν φθάμεν, ἔργα τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι.
 Πῶς ποτὶ σ' ἔρανόθεν σκοπὴν νέφος ἀμφικαλύψει,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματα δάσει.
 Ἀλλ' ὑπαλεύσομαι· μὲν γὰρ χαλεπώταται ὅττι
 Σφμέριος, χαλεπὸς προσάπεις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις
 Τῆμος θώμισι βουσὶν, ὅππῃ δ' ἀνέρι τὸ πλεόν εἴη
 Ἀρμαλῆς μακρὰ γὰρ ὅππῃ ῥόδοι εὐφρόναι εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσῶσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέχεν αὖθις
 Γῇ πῖντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐσείκη.
 Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μὲν τροπαὲς ἡελίοιο
 Χαμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμάϊα, δὴ ῥα τ' ἄστῃς
 Ἀρκτοῦρος, περὶ ληπὼν ἱερὸν ὄρον Ωκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ὅππῃ τίλλεται ἀκροκύνει·
 Τότε μετ' ὀρθρογῇ Πανδιονίς ὥρῃ χελιδῶν
 Εἰς Φάος ἀνθρώποις, ἑαρος νέον ἱεχόμενοι.
 Τὸν φθάμενος, εἰσὶν ὡς ταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅππῃ τ' ἂν φερέσικος δὲ τοῦ χθονὸς ἀνφυτὰ βαίνει
 Πληιάδας φάγων, πότε δὲ σκίαφος ἐκίπῃ οἰνέων·
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρσαστέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν
 Φεύγῃν ὅσκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ καίτην,
 Ὄρη εἰς ἀμνητῶν, ὅτε τ' ἡέλιος χροῶν κάρφῃ.
 Τημῶν περὶ πᾶσι καὶ οἰκάδε καρπὸν ἀγείρει,

Ορθρου αἰσιέμεν ὦ, ἵνα τοι βίῃ ἄρκυ ἴῃ.
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτῃ δότο μέρει ἡ αἴψα.
 Ἡὼς τοι περφέρει μὲν ὁδῶ, περφέρει ἧ καὶ ἔργου·
 Ἡὼς ἥτε φανείσῃ πολέας ἐπέθηκε κελάρθῃ
 ἀνθρώπους, πολλαῖς δ' ὅττι ζυγαῖ βουσι τίησιν.
 Ἡμεῖς δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτω τέτιξ
 ἀνδρίῳ ἐφειζόμεν ὦ λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδῆν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερυγῶν, θύρεῖ καματωδέος ὥρη·
 Τῆμος πόπεται τ' αἴγας καὶ αἶν ἄρμυ ὦ.
 Μαχλόπε ἧ δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατι δέ τε ἄνδρες
 εἰσιν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα σείρει ἄζει,
 Αὐαλέας δέ τε χερσὶ ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότε ἦδη
 εἴη πετρεαὶ τε σκιὴ καὶ βύβλικας οἶνος,
 Μᾶζα τ' ἀμολχαίη, γάλα τ' ἀργῶν σφεντυμέναων·
 Καὶ βρύος ὑλοφαγοῖα κρέας μήπω τετοκίης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων, ὅττι δ' αἴψα πινέμεν αἶνον.
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κατ' ὀρημένον ἥτ' ἐδωδῆς·
 Ἀντίον εὐκράεος ἀνέμου τρέψαντα πρὸς ὥπον,
 Κρήνης τ' ἀνέαν καὶ δότο ῥύπτῃ, ἥ τ' ἀθόλωτ ὦ.
 Τρεῖς ὕδατ' ὦ πτοχίαν, τὰ δὲ τίτρατον ἱέμεν οἶνον.
 Δρυοσὶ δ' ἐπ' ὀτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν
 Δινέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὀρίωνος.
 Χάρων ἐν εὐαεῖ, καὶ ἄτροχάλα ἐκ ἀλαῶ·
 Μίτρω δ' εὐκομίσιμαται ἐν ἀγχεῖσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βιον κατὰ θῆκα ἐπάρμεναν ἔνδαθεν οἴκῃ,
 Θῆτε αἰοικον ποιέειν, καὶ ἄτεκνον ἔρπον
 Δίξασθαι κάλομα· χαλεπὴ δ' ὑπὸ πορτικῇ ἔρποντος.
 Καὶ κῆρα καρχαρόδοιλα κομῆν, μὴ φείδιο σίτῃ.

Diluculo surgens, vt tibi sufficiens sit:

Aurora enim operis tertiam sortitur partem.

Aurora tibi promouet quidem viam, promo-
uetque laborem:

Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam

Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.

Quum vero carduusque floret, & canora cicada

Arbori insidens stridulum effundit cantum

Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,

Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillimi

Sunt, quoniam caput & genua **Sirius** exiccat,

Siccum vero corpus obestum. Sed tunc iam

Sit petrosa que vmbra & **Byblinum** vinum,

Libumque lacteum: lacque caprarum non am-
plius lactantium,

Et bouis arboriuoræ caro nondum enixæ,

Tenerorumque hœdorum. præterea nigrum bi-
bito vinum,

In vmbra sedens, animo saturatus cibo,

Contra temperatum ventum obuerso vultu,

Fœtemq; perénem, ac defluenté, quiq; illimis sit.

Tertiâ aque partē infunde, quartâ v. misce vino.

Famulis autem impera, **Cereris** sacrum munus,

Triturare, quâdo primū apparuerit vis **Orionis**,

Loco in ventoso, & bene planata in area. (quam

Mensura v. diligenter recondito in vasis. sed post-

Omnē victum deposueris sufficientē intra domū,

Seruū domo carentem conducere, & sine libe-

ris ancillam

(bet ancilla.

Inquirere iubeo: molesta est aut quæ liberos ha-

Et canē dentib. asperum nutrito: nec parcas cibo.

Ne quando tibi interdium dormiens *fur* vir facultates auferat.

Fœnum autem importato, & paleas, vt tibi sit Bobus ac mulis annuum pabulum, sed postea Serui refocillent chara genua, & boues soluâtur.

Quum vero Orion & Sirius in mediũ venerit Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,

Q. Persa, tunc omnes decerpe domum vuas: Exponito vero soli decē dies, totidemq; noctes, Quinq; autem adumbrato, sexto in vasa haurito Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquã utique Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto Tempestiuæ. annus v. per terram accōmodus sit. Quod si te nauigationis piculosꝝ desiderium cepe- Quãdo utiq; Pleiades robur validũ Orionis (ris, Fugientes, occiderint in obscurum pontum,

Tunc certe variorum ventorũ stridunt flamina, Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto. Terrã autem operari memor esto, ita vt te iubeo. Nauem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus (stantium,

Vndiquaque, vt arceant ventorũ robur humide Sentina exhausta, vt ne putrefaciat lous imber. Instrumẽta v. congrua omnia domi tuæ reponẽ, Recte contrahens naus alas pontigradæ.

Clauũ v. fabrefactum super fumum suspendito. Ipse autem tempestiuam expectato nauigationem dum veniat. (onus

Tuncq; naue celerẽ ad mare trahito. intus vero Aptum imposito, domum vt lucrum reportes; Quemad-

Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ διπὸ χροῖμαθ' ἔληγ'.
 Χόρτον δ' ἐσχομίσσει καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπητάνον. αὐτὰρ ἐπεὶ
 Δμῶας ἀναψύξαι Φίλα γουῖάτα, καὶ βόε λῦσαι.

Εὐτ' ἂν δ' Ωρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, Ἀρκτῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ω Πέρση τότε πένθας διπὸ δρεπὶ οἴκαδε βότρυς·
 Δαΐξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέλια καὶ δέκα νύκτας·
 Πένθε δὲ συσκιάσει, ἔκτω δ' εἰς ἄγρ' ἀφύσσει
 Δῶρα Διωνύσου πολυζηθέος. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ
 Πληιάδες θ' Ἰάδες τε, τὸ τε σθένος Ωρίωνος
 Δαύωσιν, τότ' ἐπὶ δρότῃ μεμνημένος εἶναι
 Ωραίῃ· πλεῖων γ' ἢ χθονὸς ἄρμενος εἴη.
 Εἰ δέ σε ναυπλῆς δυσπεμφέλας ἡμέρος αἰρή,
 Εὐτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄβελμον Ωρίωνος
 Φάγῃσι πίπῃσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Διό τότε παντοίων ἀνέμων θύεσιν αἵηται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γλυῖ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρῃ ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἰχθῶσ' ἀνέμων μένος ὕχρον αἰένων·
 Χείμαρον ἐξέρυσσεν ἄνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Οὐλα δ' ἐπ' ἄρμενα πάντα τεῶν ἐγκάτ' ἔο οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σολίσας νηὸς πτερὰ ποταπόροιο.
 Πηδάλιον δ' εὐεργὶς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι·
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνεν πλόον, ἐσάκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοῇ ἄλαδ' ἐλκόμεν· εἰ δέ τε φέρονται
 Ἀρμενον ὠτιώσασθαι, ἐν οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι·

Ως περ ἐμός τε πατήρ καὶ σὺς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωΐζεσκεν νηυσί, βίε κεχρημένος ἐσθλῷ.
 Ος ποτε χ' τῇ δ' ἦλθε, πλωὶ Δία πόντον ἀνύσσει.
 Κύμην Αἰολίδα πολυπῶν, ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄφενος Φεύγων, ἔδ' ἐπ' ἄλγ' ἔν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.
 Νάσσας δ' ἄγ' Ἑλικῶν ὅϊζυρ ἔνι κόμῃ,
 Ἀσπρη, χαῖμα κακῇ. θέρει δ' ἐργαλίῃ, ἐδ' ἐπ' ἐσθλῇ.
 Τυῶν δ' ὧ Πέρση ἔργων μεμνημένος εἶναι
 Ωραίων πάντων, πρὶν ναυτιλίας δὲ μάλιτα.
 Νῆ' ὀλίγην αἰεῖν. μεγάλη δ' ἐνὶ Φορβία θάλασσῃ.
 Μείζων μὲν Φόρτ' ὅϊζυρ, μείζον δ' ὅππῃ κέρδει κέρδ' ὅϊζυρ.
 Εὖς δ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχουσιν αἴτας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπρίην τρέψῃς αἰσιφρονα θυμὸν,
 Βάληαι δὲ χρεῖα τε προφυγῇ καὶ λιμὸν ἀτερπῆ.
 Δείξω δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐτ' ἐπὶ ναυτιλίας σεσσοφισμένος, ἔτι ἔν νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπὶ πλῶν εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χειμῶνα, πλωὶ σὺ λαὸν ἄγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγυναικα.
 Ενθά δ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαστος
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησαι. τὰ δ' ὅππῃ προπεφραδμένα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔθισαν παῖδες μεγαλήτορες. ἐνθά μ' ἐφημὶ
 Τμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶνται.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μάσησ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ενθά με τρεῖς ὧν λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.

Quemadmodū meusq; pater, & tuus, stultissime
 Nauigabat nauibus, victus indigus boni. (Persa,
 Qui olim & huc venit, immensū pontū emensus,
 Cuma Æolide relicta, in naui nigra:
 Nō reditus fugiens, neq; opulentiā ac facultates,
 Sed malā pauperiem quā Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autē prope Heliconem misero in vico
 Alcra, hyeme malo, estate a. molesto, nunq̃ bono.
 Tu vero o Persa operum memor esto (me.
 Tempestiuorum omniū: de nauigatione v. maxi-
 Nauem paruā laudato, magnę v. onera imposito.
 Maius quidem onus, maius v. lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatus,
 Quando ad mercaturā verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamictā.
 Ostendam autem tibi modos multifoni maris:
 Etsi neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim vnquam naui profectus sum ad la-
 rum mare,
 Nisi in Eubœam ex Aulide, vbi quondam Græci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt
 exercitum, (tam.
 Græcia e sacra ad Troiā pulchris fœminis prædi-
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidemque traieci. prædeliberata v. multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi, vbi
 me dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidē Musis Heliconi adibus dicaui,
 Vbi me primū sonorum aggredi fecerunt cantū.
 Tantum nauium expertus sum, multos clauos
 habentium.

Sed tamen dicam Iouis consilium Ægiochi:
Musq̃ .n. me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones solis,
Ad finem progressa ætate laboriosi temporis,
Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe
nauem

Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi sciens Neptunus terræ-quassator,
Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
In his .n. summa est simul bonorumq; malorūq;
Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tūc nauem celerem, ventis fretus,
Trahit in pontum. onus v. omne bene colloca.
Propera aut quam celerrime iterū domū redire.
Neque vero expectato vinumque nouum, & au-
tumnalem imbrem,

Et hyemem accedentē, Notiq; molestos flatus,
Qui concitat mare, securus cœlestem imbrem
Multum, autumnalē: difficilem v. pontum facit.
Sed alia verna est nauigatio hominibus:
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu, tum sane peruium est mare.
Verna aut hæc est nauigatio. non ipsam ego tamē
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia rapax: ægre quidem effugeris malum. sed
tamen & hæc

Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserū vero est mori in fluctib. Verum te iubeo
Considerare hæc omnia in animo quęcunq; ti-
bi consulo.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μῦσται γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀγέσφαλον ὕμνον αἰεῖδεν.

Ἡμαῖα πεντήκοντα μὲν τροπὰς ἡελίοιο,
Ες τέλ' ἔλθοντ' ἔρε' ἡ καματοῦδε ὥρης,

Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· ἔτι κε νῆα

Καυᾶξαις, ἔτ' αἰδρας δ' ἀποφθίσιτε θάλασσα,

Εἰ μὴ δὴ πρὸ Φρων γε Ποσειδάων ἐροσίχθων

Ἡ Ζεὺς αἶψα· αἰτῶν βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσασθαι.

Εν τοῖς γὰρ τέλ' ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Τῆμος δ' Ὀκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντ' ἀπῆμων,

Εὐκηλ'· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πηγήσας

Ελκέμεν ἐς πόντον, Φοῖβον δ' εὐ πάντα τίθεσθαι.

Σπείδεν δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·

Μηδὲ μένειν οἶνον τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

Καὶ χιμῶν ὀπιόντα, νόστιο τε δέναν αἶητας,

Ὅστ' ὥρην θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολλῶ ὀπωρινῶ χαλεπὴν δὲ τι πόντον ἔθηκεν.

Ἀλλ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποις,

Ἡμ' δὴ τοπρώτεν ὅσπντ' ὀπιεῖσθαι κερῶν

Ἰχθυοποιήσιν, ῥῶστον πέταλ' ἀνδρὶ Φανείῃ

Εἰ κράδη ακροτάτη· τότε δ' ἄμβρατ' ἐστὶ θάλασσα.

Εἰαρινὸς δ' ἔτ' πέλεται πλόος· ἔμιν ἔγωγε

Αἰνῆμ'· ἔγδ' ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ἐσὶν,

Ἀρπυκλὸς χαλεπῶς κε φύγεις κακόν· ἀλλ' ἄνυ καὶ πᾶ

Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Δαίνον δ' ἐστὶ θνητῶν μὲν κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγε

Φράζεσθαι πᾶσι πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κείλησι πῆθεαυ·
 Ἀλλὰ πλέω λείπῃ, τὰ δ' ἢ μείονα Φορτίζεαυ.
 Δεινὸν γὰρ πόντε μὲν κύμασι πῆμαλιν κύρωται·
 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπερβίον ἀχθεὶς αἰείρας,
 Ἀξονα καυάζαις, τὰ δ' ἢ Φορτὶ' ἀμαυρωθεῖη.
 Μετρεα φυλάσσεαυ. κηρὸς, δ' ἔπ' ἵππ' ἅσιν ἄριστε.
 Ωραῖα δὲ γυναιῖκα τέον ποτὶ οἶκον ἄγεαυ,
 Μῆτε τριηκόντων ἐτίων μάλα πολλὰ δοτο λείπων,
 Μῆτ' ἔπ' ἵπποις μάλα πολλὰ· γάμος δὲ τοι ὥριος ἔσται.
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώῃ, πέμπῃ δ' ἢ γαμοῖτο.
 Παρθενικὴν δ' ἢ γαμεῖν, ὥς κ' ἦτα κεδνὰ διδάξης.
 Τὴν δ' ἢ μάλιστ' ἢ γαμεῖν ἥ τις σέθεν ἐγροθὶ ναίῃ· (μῆς.
 Πάντα μοῦαλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' ἀγέ-
 οῦ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήζετ' ἀμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς ἐρίζον ἄλλο,
 Δειπνολόχης ἢτ' ἀνδρα καὶ ἱφθιμόν περ ἐόντα.
 Εὐεῖ ἄπερ δαλοῦ, καὶ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν. (ναί.
 Εὐ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
 μηδὲ κασιγνήτω ἴσον ποιῆαυ ἐταῖρον·
 Εἰ δ' ἢ κε ποίησῃς, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεαυ γλώσσης χάριν. εἰ δὲ κεν ἄρχῃ
 Ἡ περ ἐπ' αἰπῶν δοτο δῦμιον, ἥε καὶ ἔρξης,
 Δίς τόσα τίννυαυ μερνημένῃ. εἰ δὲ κεν αὖτις
 Ἠγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκλιν δ' ἐθέλησι παραχρῆν,
 Δέξεαυ. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῆται. σὲ δ' ἢ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδ' αἶ.
 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεαυ,
 Μηδὲ κακῶν ἔπιπεν, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.

Ne v. intra naues omnem substantiã cauas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum .n. ponti in fluctibus in malũ incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prægrande
onus imponens,

Axem frgeris, onera vero intereant. (optima.
Mediocritem obserua: occasio vero in omnib.
Maturus autem vxorem tuam ad domum ducito,
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neq; superas multũ: nuptiẽ v. tibi tempestiue hæ.
Mulier a quatuor annos pubescat, quinto nubat:
Virginem vero ducito, vt mores castos doceas.
Eam vero potissimũ ducito quẽ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicini
ludibria ducas.

Neque .n. muliere quicquam vir fortitur melius
Bona: rursus vero mala non durius aliud,
Comellatrice: quæ cum tamen si fortem
Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.
Bene vero animaduersionem immortalium deo-
rum obseruato.

Neque fratri æqualem facito amicum.
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne v. mentiaris lingue gratiã. Sin autẽ cõperis,
Aut verbum aliquod locutus infestũ, aut faciens,
Bis tantum puniri memineris. Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnã autem velit præstare.
Suscipe. miser namque vir amicum alias alium.
Facit. te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes
dicaris:

Neve malorum socius, neq; bonorũ cõuiciator.

Neque vnquam miseram pauperiem animi consumptricem homini (lium.

Sustineas exprobrare, diuorū munus immorta-

Linguae certe thesaurus inter homines optimus

Parce, plurima vero gratia ad mensuram euntis.

Quod si malū dixeris, forsā & ipse maius audies.

Neque publici conuiuij grauis accessor esto,

Ex publico: plurima autem gratia, sumptusque minimus.

Neq; vnquam de mane Ioui libato nigrū vinum

Manibus illotis, neque alijs immortalibus.

Neq; .n. illi exaudiunt: respuunt v. etiam preces.

Neque contra solem versus erectus meijto.

Sed postquam occideris, memor vsq; ad oriētem,

Neq; in via, neq; extra viam progrediendo meas,

Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt

Sedens vero diuinus vir, & prudens,

Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.

Neque pudenda femine pollutus intra domum

Focum iuxta reuelato, sed caueto.

Neque ab ominoso sepulchro reuersus

Seminato progeniem, sed deorum a conuiuiio.

Nec vnquā perennium fluuiorū limpida aquam

Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pulchra fluentia,

Manus lotus amœna aqua limpida.

Qui fluuium transierit, malicia v. manus illotus,

Ei succensent dii, & damna dant in posterum.

Ne vero a manu deorum in celebri conuiuiio

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

Neque vnquam patinam libatoriam pone super
ciaterem

Biben-

Μηδέ ποτ' ἐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Τέθλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιδ' αἰὲν ἑόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις καὶ μέτρον ἰότης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἶπεις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκρίβης.
 Μηδὲ πολυξένης δαιτὸς δυσπέμφαλτος εἶναι,
 Εκκρινεῖ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἡσὺς Διὶ λείβειν αἴθροπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδὲ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τίγῃ καλύουσιν, δότο πύκσι δέ τ' ἀράς.
 Μηδὲ αὐτ' ἡελίοιο τετραμμένον ὄρθος ὀμιχεῖν.
 Διὸς ἐπέεσσιν ἀνιμνημένον ἔς τ' αἰόντα,
 Μῆτ' ἐν ἐδῶ μῆτ' ἐκτὸς οὐδ' ἀπεδῶδην ἐρήσης.
 Μηδὲ δότο γυναικείας μακάρων τοι νύκτες ἑσπέρων.
 Εἰς ὅσον δὲ ὅγε θῶτος αἰὲρ πεπνυμένος ἐίδως,
 Ἡ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐρυκῆς αὐλῆς.
 Μηδὲ αἰδοῖα γονὴ πεπελαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
 Ἐστὴ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέαδαρ.
 Μηδὲ δότο δυσφήμεοις τάφῳ δότο νοσήσασσιν
 Σπερμαίνεσθαι γῆρην, ἀλλ' ἀθανάτων δότο δαιτὸς.
 Μηδέ ποτ' ἀνείων πεταμῶν καλλιῆροον ὕδωρ.
 Πρὸς πρῶν πρὶν γ' εὐξήϊδων ἐς καλά ρέεθραι.
 Χεῖρας νιψάμεν πολυηράτω ὕδασι λαοκῶ.
 Ος ποταμὸν Διὰ βῆ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπῆ,
 Τῶδε θεοὶ νημισῶσι, καὶ ἄλλα δῶκαι ὀπίσσω.
 Μηδὲ δότο πενέζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλεῖν.
 Λύον δότο χλωρῆσιν ἀἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' εὐνοχέην πηθήμεν κρητῆρ' ὑπερθεῖν

Πινόντων, ἔλοη γὰρ ἔσθ' αὐτῷ μοῖρα τίτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, αἰετίζεσθαι καταλείπειν,
 Μήτοι ἐφεζομένη κρῶζῃ λακέρυζα κερῶνῃ,
 Μήδ' ἀπὸ χυτρῶν πιδῶν ἀνεπὶ ῥέκτων ἀνελόντα
 ἔσθῃν, μηδὲ λόεσθαι ἐπὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποιῇ.
 Μήδ' ἔσθ' ἀκινήτοισι καθίζεσθαι (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκαπῆγον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνλώσθαι ποιῶν
 Μηδὲ δυωδεκάμβηεν, ἴσων καὶ τῷ τῷ τίτυκται.
 Μηδὲ γυναικίῳ λυγρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 ἄνδρα, λαθραλέῃ γὰρ ὅπῃ χρόνον ἔσθ' ὅπῃ καὶ τῷ
 Ποιῇ. μήδ' ἱερῶσιν ἔσθ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμῶσθαι αἰδήλα. θεὸς γὰρ καὶ τὰ νεμεσῶν.
 Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε περρεόντων
 Μήδ' ὅπῃ κρητῶν ἄρειν, μάλα δ' ἐξαλείεσθαι
 Μήδ' ἐναποψύχειν, τὸ γὰρ ἔστι λῶτόν ἐστιν
 ὦδ' ἔρδην, θένειν ἢ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμιν.
 Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, πέφην μὲν αἰῖραι
 ῥῆα μάλ', ἀργαλέῃ ἢ φέρεσθαι, χαλεπὴ δ' ἀποθνήσκει.
 Φήμη δ' ἔστι πῖμπαι ἀπόλλυται, ἵνα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ημέραι.

ΗΜΑΤΑ δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένους, εὐκτα
 μοῖραν

Περφραδόμεν δμοῦσιν, τριηκῆδα μηνὸς ἀρίστην
 ἔργατ' ἐκπένειν, ἢ δ' ἄρμαλιν ἐστίεσθαι

Εὐτ'

Bibentium: perniciosum .n. in ipso fatū est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neq; lanator: quia & hisce noxa inest.
 Neq; super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennem: quia virum inertem facit,
 Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert,

Nec vnquā in alueo fluiorū mare influentium,
 Neque super fontes meijto: quin valde euitato:
 Neque incacato, id enim nihilo est melius
 Sic facere, grauem v. mortalium euitato famam.
 Fama enim mala est, leuis quidem leuatu
 Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.

Fama v. nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi diuulgant: quippe dea quædam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI

Diel.

DIES vero ex Ioue obseruans , bene secundum decorum

Præcipe seruis, triecsimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum.

Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
Hæ enim dies sunt Ioue a prudente.

Primū, nouilunū, quartaq; & septima sacra dies:

Hac enim Apollinem aurientem genuit Latona.

Octauaque & nona ambæ dies mensis

Egregie crescentis, ad curandū opera mortaliū.

Vndecima v. duodecimaq; ambæ quidem bonæ:

Hæc quidem tondendis ouibus, illa lætis segetibus merendis.

Duodecima tamen vndecima multo melior.

Hac enim net fila in aere suspensus araneus,

Die expleta, quum & prudens formica aceruum colligit.

Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.

Mensis autem inchoati decimatertia caueto

Sementē incipere: plantis v. inferēdis optima est.

Sexta vero media valde incommoda est plantis:

Viripara bona, puellæ vero non utilis est,

Neque gignendæ primum, nec nuptijs tradendæ.

Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ

Apta est, sed hædis castrandis, & gregibus ouium,

Stabuloq; circumsepiēdo pastoralī, benigna dies

Bona v. viripara, amatque conuicia loqui, (est.

Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia. (gientem

Mensis vero octaua caprum, & bouem valde mu-

Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.

Vicesima v. in magna, plena die, prudentē virum

Generato: valde enim bonæ est indolis.

Bona autē viripara decima, puellæ vero & quarta

Media: hæc vero & oues, & curuipedes retortis cornibus boues,

Et ca-

Εὐτ' αὖ ἀλῆθειν λαοὶ κρίνοντες ἄγασιν.
 Αἶδε γ' ἡμέραν εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντ' ὦ.
 Πρῶτον ἔνι, πτεράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμάρ.
 Τῇ γ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατ' Ἀητώ.
 Ογδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γὰρ μὲν ἡμάτ' αἰμῶν
 ἔξοχ' αἰετομένειο βροτήσια ἔργα πίνεσθαι,
 Ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γὰρ μὲν ἐσθ' λαί,
 Ἡμεῖς, οἷς παύειν ἡ δέ, εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
 Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τιν' εἰν ἡματ' αἰετοπότητ' ὦ δ' ἄχνης
 Ἡματ' ὦ ἐκ πλῆκ, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶσθαι.
 Τῇ δέ, ἰσὺν σῆσσι γυνή, παρβάλοιτό τε ἔργον.
 Μηνὸς δέ, ἰσμενὲν τρισηκαδεκάτῃ αἰετοσθαι
 Σπέρματ' ὦ ἄρξασθαι. Φυτὰ δέ, ἐν θ' εἰσάσθαι δ' ἔστι.
 Ἐκτη δέ, ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτῶσιν.
 Ἀνδρογόν' ὦ τ' ἀρατῇ· κέρη δέ, ἔσ' ἀσύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γυνεῶσθαι πρῶτ', ἔτ' ἄρ' ἄρ' ἀντιβολῆσθαι.
 Οὐδ' αὖ μὲν ἡ πρῶτ' ἔκτη, κέρη τε γυνεῶσθαι
 Ἀρμεν' ὦ, ἀλλ' ἐρ' ἴφους τᾶμνεν καὶ πῶτα μῆλων.
 Σπέρματ' ἄμφιβαλεῖν ποιμνήιον, ἡπὸν ἡμάρ.
 Ἐσθ' λή δέ, ἀνδρογόνος· Φιλίει δέ, τε κέρτομα βάζειν,
 Φεύδει δέ, αἰμυλίας τε λόγους, κρυφίως ἴσ' ἀρισμύς.
 Μηνὸς δέ, ογδοάτη κάπρον καὶ βοῶν ἐρ' ἴμνεν
 Ταμνέμεν, ἔρ' ἄς δὲ δυωδεκάτη ταλαεργύς.
 Εἰκάδι δέ, ἐσ' μεγάλη πάλει ἡματ' ἴσ' ὦτα Φῶτα
 Γίνεσθαι· μίγα γάρ τε νόον πιπυκασμέν' ὦ ἐσθ' ἴν.
 Ἐσθ' λή δέ, ἀνδρογόν' ὦ δεκάτη, κέρη δέ, τε πτεράς
 Μέσση. τῇ δέ, π' μῆλα καὶ εἰλίπιδας ἔλικας βοῦς.

Καὶ κνώα καρχαρόδοντα καὶ ἄρῃας παλαεργὰς
 Πρηύειν, ὅππῃ χάρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετράδι δ' ἀλεύαδάμ φθίνοντός θ' ἱσταμένῃ τε,
 Ἀλγέα θυμοβορεῖν· μαλααταὶ τετελεσμένον ἡμῶν.
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι εἰς οἶκον ἀκοῖτιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τέτρω ἀελθοί·
 Πέμπτης δ' ἐξαλέαδαμ, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰνῶναι.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Εὐρινκύας ἀμφιπολεύειν,
 Ορχον πινυμένῃς τὴν Εὐρῆς τέκε πῆμ' ὀπιόρκεις.
 Μέσῃ δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερ' ὅς τ' ἐρὸν ἀκτῶν
 Εὐμάλ' ὀπιπύοντα εὐτροχάλασιν ἀλάωῃ
 Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμῆιν θαλαμῆϊα δῶρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι δρεμάς.
 Εἷνας δ' ἡ μέσῃ ὀπιδείελα λώιον ἡμῶν.
 Πρωτίῃ δ' εἷνας παναπήμων αἰθρώποισιν.
 Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἡδὲ φυτθόμεν ἡδὲ γλυέσθαι
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ ἔποτε πύγκαλον ἡμῶν
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τελοφνάδα μηνὸς δρέσιν.
 Ἀρξασθαι τε πύθῃ, καὶ ὅππῃ ζυγὸν αὐχένα θῆναι
 Βεσὶ καὶ ἡμῖνοισι καὶ ἵπποισι ὠκυπέδεσσι·
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοντα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δ' ἐτ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 Τετράδι δ' οἶον πύθῃ. παρὶ πάντων ἱερὸν ἡμῶν
 Μέσῃ· παῦροι δ' αὐτὲ μετ' εἰκάδα μηνὸς δρέσιν,
 Ἦες γνομένης· ὀπιδείελα δ' ἐπὶ χερσίων.
 Αἰδομένῃς ἡμέραις εἰσὶν ὀπιχθονίαις μετ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δέσποιν, ἀκίεροι, ἔτι φέρουσαι.

Et canem alperis dentibus, mulosq; laboriosos
 Cicurato manum imponēs. cautus v. esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hæc accom-
 moda est dies.

Quarta autem mensis vxorem domum ducito,
 Obseruatis auib; quę ad hanc rem sunt optimę.
 Quintas v. enitato: quia difficiles sunt & graues.
 In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium vindicantes, quod malum Contentio
 genuit periuris.

Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene æquata in area (gna,
 Vētilato: roborumq; sector incidito cubilaria li-
 Naualiaq; ligna multa, & quę nauib. cōgrua sunt.
 Quarta vero incipito naues compingere hiātes.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Bona siquidē est ad plantandū, & ad generādum,
 Tam viro quam mulieri: nec vaquam prorsus
 mala dies. (ptimum

Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mēsis o-
 Implendis dolijs, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Nauem bene clauatam celerē in nigrū pontum
 Trahiro. Sed pauci vera intelligunt.

Quarta v. aperi dolium. præ omnib. sacra dies est
 Media: pauci vero rursus post vicesimam men-
 sis optimam,

Aurora vigente: pomeridiana vero est deterior:
 Et hæc quidē dies sunt hominib. magno cōmodo.
 Ceteræ autem incertæ sine sorte, nihil ferentes.

ΑΛΘ' οἱ ἄλλοί μιν αἰνέει, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μητρὸς πάλαι ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβι' ὅς τ' αὖτε πάντες
 Εἰδὼς ἐργάζεσθαι ἀνάγκη ἀθανάτοισιν,
 Ορίσας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλείνων.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ
 Λαοῖς Ηλεκλέως.

Η ΟΙ Η πολυπῆσαι δόμους καὶ περὶ δαζαῖαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀγέρον Λαμψιδεύωντα,
 Ἀλαμνῶν, θυγάτηρ Λαοσόω Ηλεκτρεύωντος,
 Ἡ γὰρ γυναικῶν Φῦλον ἐκαίνετο θηλυτράων
 Εἰδὼς τε μέγ' ἢ τε νόον γὰρ μὲν ἔπος ἐλάττει
 Τάων ἄς θνητῶν θνητοῖς τίς ἐν ἐνθηβίῳ.
 Τῆς καὶ δ' ἀπὸ κρήνης, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέω
 Τῶν ἄνδ' οἷόν τε πολυχρύσου Αφροδίτης.
 Ἦδε καὶ ὥς καὶ θυμὸν ἔον τίεσκεν ἀκροῖτ' ἔτι,
 Ὡς ἔπει πῆς ἔπει γυναικῶν θηλυτράων.
 Ἡ μὲν οἱ πατὴρ ἑσθλὸν ἀπέκτανεν Ἰφιδάμοστος,
 Σωσάμενος παρὰ βουσί. Λιπὼν δ' ὅ γε περὶ δαζαῖαν
 ἐς Θήβας ἰκέτωσε φερεσάκτας Καδμείους,
 Ἦθ' ὅ γε δώματ' ἵνα μιν αἰδοῖν περὶ καί,
 Τόσφιν ἄνδρ' ἀφ' ἑφμέρου. καὶ γὰρ οἱ ἦεν
 Ἰεὺν λεχέων ὀπιβῶναι εὖσφύρου Ηλεκτρεύωντος,
 εἰν καὶ Φόρον τίεσκεν κασιγνήτων μαζαθύμων
 καὶ ἀλόχων, μαλερῶν καὶ καταφλέξαι πυρὶ κάματος

Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων δὲ Τηλεβοάων.
 Ὡς γάρ οἱ δέκεται· θεοὶ δ' Ὀπιδάρτυροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπαίγετο δ' ὅτι τάχιστα,
 Ἐκτελέσσει μέγα ἔργον, ὃ οἱ δόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε Φυλόπιδός τε,
 Βοιωτοὶ πλῆξιν παῖσι, Ἰσθμίου πνεύοντες,
 Λακροῖ τ' ἀγχιμαχοὶ καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσσοντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδριῶν λαοῖσι. πατὴρ δ' αἰδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλην μῆνιν ὕφαινε μῆτιρ Φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδρασι τ' ἀλφειῇσιν δέξῃς ἀλκῆθρα φυτῶσιν.
 Ὄρτο δ' ἅπ' οὐλύμποιο δόλον Φρεσὶ βυόσσοιο
 μεύων,

Ἰμεύων Φιλότητος εὐζώνοιο γυναικός,
 Ἐννύχῃ· τάχα δ' ἴξε Τυφαιόνιον, πόθεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεθήσεται μετιέτα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθεζόμενος, Φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ παντοφύρου Ἡλεκτρυῶνης
 Εὐνῇ καὶ Φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσφόρῳ ἀγλαὸς ἥρως
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' Ὀπιδάρτυρας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 Ὄρτ' ἰέναι πρὶν γ' ἢς ἀλόχου Ὀπιδήμεναι εὐνῆς.
 Τοῖσι γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' αἶψα ἅπανσιν Ἰσθμίου φύγη κακότης
 Νέσσει Ἰσθμίου δὲ γαλῆς, ἢ καὶ κρατεροῦ Ἰσθμίου δεσμοῦ,
 Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρύων, χαλεπὸν πόνον ἐκτελε-
 πώσας,

Virorū heroum Taphiorum atq; Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dijq; testes facti fuerant. (celerrime

Quorū ille verebatur iram, festinabatque quam Exequi magnū opus, qđ ipsi a Ioue cōcessum erat.

Hunc autem vna cupidi bellicque praelijque,

Bæorij acres equis sub clypeis anhelantes,

Locrique hastati, & Phocenses magnanimi

Sequebātur. ducebat a. eos præstans puer Alcæi,

Gaudens tot populis. At pater hominumq; deorumque (riter

Aliud consilium texebat intra mentes, vt dijs pa-

Et hominib. rerum indagatoribus Martis depulso-
rem plantaret. (meditans,

Profectus aut ab Olympo est dolum mentib. altis

Desiderio concubitus elegantis mulieris, (rursū

Per noctē, celeriterq; venit in Typhaoniū, vnde

Ad Phicium summū accessit consiliarius Iupiter,

Vbi residens mentibus versabat diuina opera.

Nā eadē quidē nocte cum procera Electryonide

In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium. (didus heros

Eadē a. & Amphitryo populorū defensor, splen-

Perfecto magno opere, redijt domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Cœpit ire antea, quam suę coniugis cōscendisset lectum. (pulorū.

Tale siquidē corde desiderium ceperat pastore po-

Vt autem quando quispiam magno affectu effugit afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,

Magnoque affectu, lubentique animo domum
suam reuersus est,

Totaq; nocte concubuit cum veneranda vxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.

Illa autem a deo pariter domita, & ab homine
longe optimo, (pueros,

Thebis septem portas habentib. geminos pepit
Haudquaquam eadem sapiētes, quanquā fratres
essent. (tiores virū,

Alterū siquēdē inferiorem, alterum a. lōge pręstā-
suum ac validum, vim Herculanam.

Hunc quidē subiecta nubiū offuscatori Saturnio,
Iphiclum autē, hastarū concussori Amphitryoni,
Diuerſa generatione: alterum quidem, cum viro
morruali concumbens: (omnium,

Alterū autē, cum Saturnio deorum imperatore
Qui & Cygnū occidit, Martis filiū magnanimum.

Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis
Ipsū, & patrē ipsius Martē, bello insatiabilem,

Armīs fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stātes in curru: terram a. pulsabant veloces equi,

Feriētes vngulis, puluisq; circa ipsos diuidebatur,

Excitatus cōpactis a currib. & pedib. equorum.

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus cir-
cum resonabant, (patus,

Equis festinantibus. gaudebat autē Cygnus incul-

Sperās se Iouis filium, Mauortium se aūrigamq;

Ferro interēpturū esse, & inclyta armade spoliatu-

Sed ipsius vota nō exaudiuit Phœb⁹ Apollo. (rū.

Ipse. n. contra illū concitauit vim Herculeam.

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi

Collucebat prę vehementis Dēi armīs, & ipso,

Et quā-

Λαπασίως τε Φίλως τε ἔον δόμον εἴπε Φίκαυε.
 Πεννύχι Θ' ἄρ' ἔλεκτο πῶ αἰδοίη παρσίκειλε,
 Τερπόμεν Θ' δῶροισι πολυχρύσου Αφροδίτης.
 Ἡ δέ, θεῶν ὀμνηθεῖσα καὶ αἶερα πολλὸν ἀρίστω,
 Θήθη ἑὸ ἐπαπύλω διδυμάονε γαῖναιο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὅμα φρονέοντε· (κασσιγῆτω γέ μὲν ἤστω)
 Τον μὲν χροῖοτερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα Φῶτα,
 Δανόν τε κρατερόν τε, βίβω Ηρακληεῖω.
 Τον μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαίνει Φεῖ Κρονίωφι,
 Λυγὰρ Ἰφικλήα γε δορυαγόω Ἀμφιτρεύωνι,
 Κεκριμένω γυνεὶ· τον μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μιγείσῃ,
 Τὸν δέ, Διὶ Κρονίωφι θεῶν σημαίντορ πάντων·
 Ος καὶ Κύκνον ἔπιφνεν Ἀρητιάδω μαγάρην.
 Εὖρε γὰρ ἑὸ τεμένει ἐκατηβόλῃ Ἀπόλλων Θ'
 Αὐτὸν καὶ πατέρ' ὃν Ἀρίω ἄτον πλέμοιο,
 Τεύχεσι λαμπρομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰθρομένοιο.
 Ἐκείν' ἐν δὲ φρεσὶ χθόνα δ' ἐκτυπὼν ὠκείας ἵπποι,
 Νύαγοντες χηλήσι κήκας δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
 Κοπτομένη πλεπτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵπ-
 πων.

Ἀρματα δ' εὐπότης καὶ αὐτογὰς ἀμφαράβιζον
 ἵππων ἱεμένων. καχάρητο δ' Κύκν' ἀμύμων,
 Ἐλπόμεν Θ' Διὸς ἥον, δῖον ἰωῖοχόν τε
 Χαλκῶ δῆώσῃ, καὶ δαπὼν κλυτὰ τεύχεα δύσῃ.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων σέκ' ἔκλυε Φοῖβ' Ἀπόλλων
 Αὐτὰς γὰρ οἱ ἐπῶρε βίβω Ηρακληεῖω.
 Πᾶν δ' ἄλλος καὶ βωμὸς Ἀπόλλων Θ' Παρσσάμῃ
 Δάμπιν ὑπὸ δεινοῖο θεῷ τεύχεων τε, καὶ αὐτὰ

Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἑκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κατεναπτόν ὄρμηθ' ἰλῶα,
 Πλὴν Ἡρακλῆς Ⓢ καὶ κυδαλίμης Ἰολάου;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκεν ὑπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.
 Ος ῥα τότε ἠνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
 Ἥρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡπ' μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσιν,

Ἡλπεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θέλει
 Ἥλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτήμενον πολίεθρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυόνα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἡνίοχον πανυπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἠπαύζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρήχον,
 Ἡ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι πόνος δ' ἄρα κηρόδι μᾶλλον·
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος Ⓢ σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυόνη
 Ἥ ἀλόχω. τάχα δ' ἄμμες ὅππῃ πλομένων ἐνι αὐτῶν
 Γεινόμεθ' ἔπε Φυλὼν ἐναλίγκιοι ἔτε νόημα.
 Σὸς τε πατήρ καὶ ἐγὼ τῶ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ος προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε πα-
 κῆας,

Πιχέτο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυδῆα,
 Σχέτλι Ⓢ ἥ πρ πολλὰ μετεσυναχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτλω ἀχέων· ἥ δ' ἔπαλιν ἀγρεπὸς ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέτελλετ' ἀέθλους.
 Ω φίλ Ⓢ, ἀλλὰ σὺ θῆσσον ἔχ' ἠνία Φοινικέντα
 Ἰππῶν ὠκυπόδων· μέγα γ' ὅφρ' ἐσὶ θῆρσ Ⓢ αἰέζων,
 Ἰθὺς ἔχον θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθέν Ⓢ ἰππῶν,

Μηδῆν

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis
autem illi (prodire,

Sustinuisset, mortalis existēs, obuiā sub cōspectū
Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum .n. & vis magna, & manus inuictæ (bria.
Ex humeris progenatę erāt, vna cū robustis mem-
Is igitur tunc aurigā allocutus est fortem Iolaum.

O Heros Iolæ mortaliū lōge charissime omniū,
Nēpe vere in imōtales beatos, q̄ olympū tenēt,
Peccauit Amphitryo, qñ bene munitas ad The-
Abijt, relicta Tiryntho, vrbe bene fundata, (bas
Postquā occiderat Electryonem, propter boues
latas habentes frontes: (vestibus,

Venitq; ad Creontē, & Heniochē lōgis ornatam
Qui ipsum vltro receperunt, & necessaria omnia
præbuerunt, (mo magis.

Quatenus ius est supplicibus, colueruntq; ex ani-
Viuebat a. exultabundus cum formosā Electryo-
Coniuge suæ: moxq; nos reuoluto anno (nide
Nati sumus, neq; ingenio similes, neq; intellectu,
Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit
Iupiter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abijt veneraturus sceleratum Eurystheum:
Infœlix certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens. Sed hæc irrevocabilis est.
Mihi vero deus difficiles imperavit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas ruti-
lantes (mulans

Equorū alipedū, magnamq; mētib. fiduciā accu-
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur
equorum.

Nihil veritus strepitū Martis, hominū occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per
sacrum nemus

Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis.

Enimvero etiam validus licet existat, tamen exa-
turabitur bello.

Hunc cōtra allocutus est inculpatus Iolaus:

O patre, q̄ multū v. pater hominū atq; deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarū mœnia tenet, & tuetur ciuitatem:
Quemadmodum & hunc mortalem, validumq;
magnumque (auferas.

Tuas in manus adducunt, vt gloriam magnam
Sed age, induere arma Mauortia, vt q̄ celerrime
Currus inter se cōmittentes Martis & nostrum,
Deceremus. Quoniā neq; intrepidū Iouis filiū,
Neque Iphichidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Aleidæ,
Qui sibi prope cunt, cupientes bello (q̄ cœna.
Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior
Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus: admodum enim sibi com-
moda dixerat. (cutus est:

Atque ipsum, respondens, verbis volucris allo-
O heros Iolæ, Iouis alumne, non procul etiam
hinc (bellicosus,

Pugna aspera. Tu v. quemadmodum antea fuisti
Ita & nunc magnum equum Arionem nigrican-
tibus fetis oblitum (poteris.

Quoquouerſum conuerte, & auxiliare pro eo ac
Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox

Μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον Ἀρεῖ· ἀνδροφόνιοι,
 ὅς νιν κκληγῶς πειμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φαίδρα Ἀπόλλων· ἐκατηβέλτας ἄνακτι·
 ἦ μὲν καὶ κρατρός περ ἐὼν ἄσεται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητ' Ἰόλα·
 ἦ θεῖ, ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Τιμᾶ σκὺ κεφαλῶν, καὶ πάρε' ἔννοσίγαι·
 ὅς θ' ἔβης κρήδεμνον ἔχῃ, ῥύεταί τε πόλῃα.
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατρὸν τε μέγαν τε
 Σας εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέῃ ἐσθλὸν ἄ-
 ρηαι.

Ἀλλὰ γε δύσσι τοῖσι δῆϊα, ὄφρα τέχιστα
 Δίφρων ἐμπελάσῃς Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε
 Μαρνώμεσθ'· ἐπεὶ ἔπη ἀπαρβήτην Διὸς υἱὸν
 οὐδ' ἰφικλείδην δὲ δίδετα· ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμον· Ἀλκείδας,
 οἱ δὲ σφι χεῖρον εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 θυλόπιδα σῆσθ'· τί σφιν πολὺ φίλτερά θεί-
 ης.

Ὡς φάτο· μείδησεν ἤ βίη Ἡρακληεή,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμεν' ἔπειτα πειρόμεν' ἐπεσφύδα·

Ἡρως ὦ Ἰόλαι διοτρεφεῖς, ἔκτεπ' τηλοῦ
 Ἰσμίνῃ τετρηῖα· σὺ δ' ὥς παρ' ἡῶν δαΐφρων.
 Ὡς καὶ νιν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῳ
 Πάντῃ αἰασρωφᾶν καὶ δρηγόμεν, ὥς κε διώηαι.

Ὡς ἐπὼν, κνημῖδας ὀρεχάλαχοιο Φαινοῦ,
 ἠφαῖσε κλυτὰ δῶρα, πρὶ κνήμησιν ἔθηκε.

Δεύτερον αὖ θώρηκα πρὸς στήθεσιν ἔδυσε
 Καλόν, χρύσειον, πολυδάδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὅπως ἔμελλε
 Τοπρῶν σπονδῆας ἐφορμήσασθαι αἰθέλους.
 Θῆκατ' δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κείλιν ἣ πρὸς στήθεσσι φάρετ' ἔκλυε,
 Καθβάλετ' ἐξόπιεν· πολλοὶ δ' ἐνπαθεν οὔσσι
 Ριγηλοῖ, θάνατοιο λαθιφθόγχοιο δοτῆρες.
 Πρῶθεν μὲν θάνατον τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσοι δ' ἔξουσι, περὶ μήκεες· αὐτὰρ ὅππασιν
 Μορφνοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερόμενοι
 ἦσαν· ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἴλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέειν εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντ' ἔπει, ὅππ' ἀκροῖα φοῖς ἀραρῆαν.
 Ἦτ' εἴρυτ' ἡ κάρη Ἡρακλῆϊ ἔπειοιο.

ΧΕΡΣΙ γε μὲν αἶψας εἴλε παναίολον· ἔδ' ἐπεὶ
 αὐτὸ

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θάῤῥοιμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ πᾶσι λείκῳ τ' ἐλέφαντι,
 Ἡλέκτρῳ δ' ὑπολαμπὶς εἶναι, χρυσῶ τε φαεινῶ
 λαμπόμενον· κυανῆ δ' ἀγαπύχας ἡλῆλαντο.
 Ἐν μέσῳ δ' ὀδρακεντ' ἔκλυε φόβῳ ἔκλυε φάτος,
 Ἐμπαλιν ὁσσοῖσιν περὶ λαμπόμενοισι δεδορκώς.
 Τῷ δ' ὀδόντων μὲν πλεῖστον σῶμα λείκα θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων ὅππ' ἣ βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινὴ Ἑρμῆ πεπότητο, κρύσσασα κλόνον αἰδρῶν,
 Σχετλὴν, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἔκφρένας εἴλετο φωτῶν
 Οἵπινες αὐτὸν εἶναι πόλεμον Διὸς ἣν φέροιεν.

Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum, quē ipsi dederat
 Pallas Minerua filia Iouis, tunc cum cœperat
 Primum luctuola aggredi certamina.
 Posuit autem circa humeros nocumenti depul-
 sorium ferrum,

Sæuus vir, cauam autem circa pectora pharetrâ,
 Reiecitq; in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
 Hæ a capite quidē mortem habebant præfixam,
 & vnguentum lacrymarum:

Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo
 Nigræ aquilæ contactæ alis
 Erât. ille a validâ hastam præfixam ære corripuit.
 Capiti v. ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini.

At manibus clypeum accepit, varium totum,
 quem nemo quisquam (rum visu.
 Neq; perrupit iaciendo, neque comminuit, mi-
 Nâ totus quidē circūquaq; gypso, cādidoq; ebo-
 Et electro lucidus erat, auroque fulgido (re,
 Splendēs, cæruleis plicis fulgorē interfecantibus.
 In medio a. draconis erat terror, haud quaquam
 Retro oculis igne lucentibus tuens. (effabilis,
 Cuius & dentibus quidem repletum erat os can-
 didantibus,

Sæuis, inaccessis super terribilem autem frontem
 Szua Contentio deuolitabat, accendens pugnas
 hominum, (ris

Tetra, quæ & mētem eximebat, & præcordia vi-
 Quicunq; bellum aduersus Iouis filium gererēt.

Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad
Orcum intro

Ipsorum: ossa a. ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propersecutio, & viceversa per-
secutio factæ erant. (ferebatur.

In eo tumultus, cedesq;, & homicidium huc illuc

In eo Eris quoque, & motus furebat: in eo perni-
ciosa Parca, (illæsum.

Vinum alium tenēs recens vulneratum, alium a.

Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros cruen-
tam sanguine virorum,

Sæuum videns, clamoribusque ingrauescens.

In eo autem & serpentum capita sæuorum erant
haudquaquam effabilem, (hominum

Duodecim, quæ pterrefaciebāt sup terrā genera

Quicumq; bellum contra Iouis filium mouerent.

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur
quoties pugnabat (da opera.

Amphitryoniades. Hęc a. distincta erant miran-

Porto veluti puncta quædam apparebant viden-
da sæuis draconibus (xillę.

Cærulea per terga, denigratæque erant illis ma-

In eo autem & suum greges agrestium erant, at-
que leonum, (nantium,

Mutuo sese aspicientium, irascentiumq;, & festi-

Quorum etiam turmatim ordines incedebant.
neque vero hi, (amborum.

Nęq; illi alteros timebāt, horrebāt atramen colla

lā. n. ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger

Cruor

Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα διώκσ' αἶδ' εἶσω

Αὐτῶν. ὅστ' αἰ δέ σφι πρὶ ῥινόιο σαπίσης,

Σαρκὶ αἰζαλέοιο κελαμῆ πρότεται αἶη.

Εἰ δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε πέτυκτο,

Εἰ δ' ὁμαδὸς τε φόβ' ἔτ' ἀνδροκασίῃ τε δε-
δήει.

Εἰ δ' ἔρις, ἐν ᾗ κυδοιμὸς ἐθιώειν, ἐν δ' ὅλοῃ
πῆρ,

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύπτειν, ἄλλον ἄχτον,

Ἄλλον τε θνείωτα κτ' μόθον ἔλκε ποδοῖν.

Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι θαφείνεν αἵματι φω-
τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβρωθῆα.

Εἰ δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσσω ἔπι φατῶν

Δώδεκα· πᾶι φοβέεσκον ὅπ' ἰ χθονὶ φύλ' ἀνθρώ-
πων

Οἵ πινεσ ἀντιβίβω πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρειεν.

Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὐτε μάχοιτο

Ἀμφιτρωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωῦτα ἔργα.

Σπύγματα δ' ὥς ἐπὶ φαντ' ἰδεῖν θήνοισι δρᾶκας

Κυάνεα κτ' νῶτα, μελάνθησαν ᾗ γῆρεα.

Εἰ ᾗ συῶν ἀγέλαι χλοιών ἔσσω ἠδὲ λεόντων,

Ες σφίας δερκομένων, κατεόντων ἢ ἡμίνων τε.

Τῶν καὶ ὁμληδον εἴχες ἦσαν· ἄδενυτά γε

Οὐδέτεροι τρεῖσιν· φρέσιν γε μὲν αὐχένας ἄμ-
φω.

Ἡδὴ γάρ σφιν ἔκετο μέγας λῆς, ἀμφὶ ᾗ κάπτοι

Δειοὶ δασυράμνοι ψυχὰς κτ' δέ σφι κελαμῆν.

Αἶμα' ἀπὲλκείβειτ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξεκρίπνυες,
 Κεῖατ' τεθνεώτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι.
 Τοὶ δ' ἐπὶ μάλλον ἐγρέαθην, κοτέοντε μαχεαῶ,
 Ἀμφοτεροὶ, χλουῶαί τε σῦες, χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἰὼ ὑσμίνῃ λαπιτῶν αἰχμητῶν,
 Κακία τ' ἀμφὶ αἶακτα, Δρύαντά τε, Περειθρόν τε,
 Ὀπλῆα τ', Ἐξαδίων τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσον, ὅζον Ἀρηθόν,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, Ἰπτιάκελον ἀθανάτοισιν·
 Ἀργύρειοι, χρύσεια περὶ χροῖτ' ἄχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγρέοντο
 Ἀμφὶ μέγαρον Πετρᾶϊον, ἡδ' Ἀσβόλον αἰωνιστήν.
 Ἀρκτανθ' Οὔρεϊόν τε, μελαγχχαίτῳ περ Μίμωσπι,
 Καὶ δύο Πάκκιδας, Περμῆδεά τε, Δρύαλόν τε·
 Ἀργύρειοι, χρύσειας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σὺν αἰκτῶν ὥσπερ ζωοὶ περ ἐόντες,
 Ἐγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοχέδον ὠρεγνῶντ'.
 Ἐν δ' Ἀρεθῷ βλοσυροῖο ποδώκεος ἔσπεσσιν ἵπποισι
 Χρῦστοι. ἐν γ' καὶ αὐτὸς ἐναρφόρεθ' ἔλιθε Ἀρης
 Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ λέεσσι κελεύων,
 Αἶμα περ φοινιχέης, ὥσπερ ζωὸς ἐναερίζων·
 Δίφρῳ ἐμδεσάως. παρὰ δὲ Δαῖμός τε φόβος περ
 Ἐσπεσσιν ἰέμενοι πόλεμον κατεδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν γ' Διὸς θυγάτηρ ἀγαλήη Τριτογυῖα,
 Τῇ κέκλη ὥσπερ τε μάχην ἐφέλασε κερύσειν,
 Ἐγχεθ' ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσεῖν τε τρυφάλεια,
 Λιγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ὅππῃ δ' ὄχιλο Φύλοπιν αἰνέω.
 Ἐν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω

Cruor distillabat in terrā. ipsi a. ceruicib. deiectis
lacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pug-
nandum,

Vtrique agrestesque sues, trucesque leones.

In eo aut erat & pugna Lapitharum bellatorum,

Ceneam circa regem, Dryātemq; Pirithoumq;,

Hopleumq; Exadiūq; Phalerumq; Prolochūq;,

Mopsūq; Ampycidē, Titaresiū, nothū Martis,

Theseumque Ægeidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centauri autem ex altera parte contra hos con-
gregabantur

Circa magnum Petræum atq; Asbolū augurem,

Arctumq; Huriumq; nigrumq; pilis Mimātem,

Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atq; impetu pariter facto, perinde ac si viui essēt,

Lanceis atque abietibus cominus certabant,

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes sta-
bant equi

(Mars,

Aurei, & ibidē ipse quoque spoliator perniciosus

Mucronem in manibus habens, milites exhortās,

Sanguine cruentus, perinde atq; viuos spolians,

Curru insistsens. iuxta autē Pauorque Metusque

Stabant gestientes bellum subire virorum.

Ibidē autem & Iouis filia prædatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam,

Ægidemque circum humeros: gradiebatur au-

tem in prælium sæuum.

(medio,

At erat in eo clypeo & immortaliū chorus, in cuius

Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latonæ filius

Aurea cithara. deorum a. sedes, purus Olympus.
Ibi & forum, circum autem opulentia infinita,
quali in corona erat posita (cantum

Immortalium in certamine: Deæ a. incipiebant
Mulæ Pierides, canorum quiddā canētib. similes.

In eo a. & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat liquefacto e stanno,

Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atq; illac ferebāt, piscib. inhiātes,

Natantibus similes. Duo autem fursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.

Sub his ærei trepidabant pisces. sed in ripis

Sedebat vir piscator obsertians: habebat autem
Piscium rete, proiecturo similis. (manibus

In eo autem erat & pulchricomæ Danaes filius
eques Perseus, (ratus ab illo:

Neq; qdē cōtingēs clypeū pedib. neq; lōge sepa-
Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam
insistebat illi.

Ita. n. ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes a. habebat alata talaria.

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus ni-
gra ensis pendebat,

Æreus de loro: ipse autē velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum eius tenebat caput sæui
monstri (visu,

Gorgonis. circū ipsum a. pera ferebatur, mirum
Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ,

Aureæ. sæua autem circum tempora regis (bēs,
Posita erat Orci galea noctis caliginem grauē ha-

Ipsc

Περὶ δὲ κίχρ' ἔχεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ Φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδ' αἰγὸς Ὀλυμπου·
 Ἐν δ' αἰγῇ, παρὶ δ' ὄλβ' ἀπείρεται ἐστὶ φά-
 νωτο

Ληϊνάτων ἐν αἰγῶνι. θεὰ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς
 Μῦσῃ Πιερίδῃ, λιγὺ μελομένηαις εἰκῆαι.
 Ἐν δὲ λιμνῇ εὐορμῇ ἀμφομακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐπέτυκτο πανέφθα κασσιτέριοι,
 Κλυζομένω ἵκελ'· πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμμέσιν αὐτῇ
 Δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθιύεον ἰχθυόοντες,
 Κηχομένοις ἵκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 Ἀργυρεοὶ δελφίνες ἐθιύοντο ἑλλόπας ἰχθύς,
 Τῶν ὑποχάλκαιοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
 Ἦσαν ἀνὴρ Ἀλiviὸς δεδοκημέν'· εἶχε δ' ἡ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφιβλησρον, δισπρὶν ἰχθυόωντας.

Ἐν δ' ἡ ὑπόμ' Δανάης τέκος ἱππώτα Περ-
 σεύς,

Οὐτ' ἄρ' Ὀπτιφαύων αἰκεὺς ποσσὶν, ἔθ' ἐκὰς αὐτῇ
 Θαῦμα μίγα φράσσαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσηρίκτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμῃς πύξε κλυτὰς Ἀμφιγυῆς
 Χρύστον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὀμίοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ' ἔκειτο,
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος. ὃ δ' ὥς περ νόη' ἐποπτεῖτο.
 Πᾶν δὲ μετὰ φρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πτελῶρα,
 Γοργῶς. ἀμφὶ δὲ μιν κίβυσσις θῆε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀργυρῇ· θύσανοι δ' ἀκατηρεῦντο φαεινοὶ
 Χρύσοι· δέην δ' ἐπὶ κροτάφοισιν ἀνακλῖτο
 Κατ' αἰὲς κινῆ, νυκτὸς ζόφον αἶνον ἔχουσα.

Αὐτὰρ δὲ σπύλλοντι καὶ ἐρρίγοντι εἰοικῶς
 Περσέως Δαναΐδης ἐπιπίνετο. τὰ γ' ἔμετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἄπληγί τε καὶ ἔφατ' ἐρρώοντο,
 Ἰέμεναι μαπίειν. ὅππ' ἔχλωρε ἄδαμασσι
 Βαινυσίων ἰάχεσκε σικκῶ μεγάλῳ ὀρυμαγδῶ
 Οὔρεα καὶ λιγύας. ὅππ' ἔζῳησι δράκοντες
 Δοιῶ ἀπηρωεῦντ', ὅππ' κυρτῶν τε κάρηνα.
 Λίχμαζον δ' ἄρα τῶγε μένει δ' ἐχάρασσαν ὀδόντας
 Λαγρία δερκομένων. ὅππ' ἔδεινοῖσι καρλῶσις
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίων
 Ἄνδρες ἐμάρνασθην, πολεμήϊα τῶχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφετέρῃς πόλλιος σφετέρων τε τοκήων
 Λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ γ' ἐπράττειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλεόνες δ' ἐπ' ἤλυν' ἔχοντες.
 Μάρνανθ'. αἱ γ' ἡνωαῖκες εὐδμήτων ὅππ' πύργων
 Χάλκειον ὄξυ βῶων, καὶ δ' ἐδρύπλοντο παρειάς,
 Τρωῆσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίστιο.
 Ἄνδρες δ' οἱ πρὸς ἑσθῆες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἀθροοὶ ἐκτοσθεν πυλέων ἔσαν, αἱ γ' ἦτοισι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, πρὸς σφετέροισι τίκεσσι
 Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυάνεαι, λαοκῆς δ' ἄρα βεῦσαι ὀδόντας,
 Δείνωποι, βλοσυροί τε, θαφεινοί τε, ἄπληγοί τε,
 ἤλυν' ἔχον πρὸς πίπλοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἔιντο
 Αἶμα μέλαν πύειν. ὃν γ' ἐπ' ὅσον μεμαποῖεν
 Κείμενον ἢ πίπλοντα νεύτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῶ
 Βαλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δεκατῆς
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ γ' ἐφρένας εὐτ' ἐξέσσαντο
 Αἶμα

Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupiêtes ipsû apprehendere. in viridi a. adamâte
 Euntibus ipsi resonabat clypeus magno strepitu
 Acutû & tinnulum quippiâ. in zonis a. dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant autem illi, ira q; infrendebât dentes,
 Crudele tuentes. supra sæua autem capita
 Gorgonû agitabatur magn⁹ terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi a. depopulari studentes.
 Ac multi quidem iacebant, plures autem etiam
 pugnam tenentes, (turribus
 Dimicabant. mulieres autem a bene constructis
 Æreû acutum clamabant, lacerabâturque genas,
 Viuis similes, opa inclyti Vulcani. (henderât,
 Viri autē qui seniores erât, & senectutem appre-
 Conferti extra portas ibant, sursumque dijs
 Manus tendebât beatis, pro suis liberis (ipsos aut
 Metuentes. illi a. contra pugnam cōserebât. post
 Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
 Toruæ terribilesque, cruenta que, inaccessæque
 Certamen habebant de ijs qui cadebant. omnes
 enim cupiebant
 Cruorem nigrum bibere. Et quem primum for-
 te ceperant
 Iacentem vel cadentē recens saucium, ei quidem
 Inijciebant vngues magnos, anima que ad Or-
 cum abibat, (exatiascent
 Tartarum in frigidum. illę a. præcordia postquam
 F

Sanguine hominū, ipsum quidem abijciebant
post tergum: (rum ire,

Retro autē in tumultum & stragem festinabāt ite-
Clotho & Lachesis ipsis aſtabāt, atq; paulo minor

Atropos: neq; enim erat magna dea: ſed tamen

Alijs quidē praeſtantiorq; erat, & æuo grādīſſima.

Omnes autem circa vnum virum pugnam acer-
bam inſtituerant. (ſuccenſentes,

Sæuoq; modo ſeiſſas mutuo aſpiciebant, oculis

Inter ſe a. vngues manuſq; audaces exequabant.

Iuxta a. & Caligo ſtabat, peruſtæ ſimilis, & grauis,

Pallida, aridaque, fame exhausta, & compreſſa,

Cræſſipes: longiq; vngues a manuſ. prominebāt.

Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex ge-
nis autem (res ſtringēs

Cruor deſtillabat in terrā. ipſa a. terribiliter den-

ſtabat, multuſque puluis conſtrauerat ei hume-
ros, (num.

Lachrymis humida. iuxta a. turrīta ciuitas homi-

Auræ a. ipſam tenebāt ſuperliminariſ. adaptatæ

Septē portæ: homineſq; in voluptatib. & choreiſ

Oblectationem capiebant. Alij ſiquidem fabre-
facto in curru (tabatur.

Ducebant viro vxorē, multuſq; hymenæuſ exci-

Et procul ab ardentiſ. facib⁹ fulgor reſplēdebat,

In manuſ famulorum. Muliereſ autem venu-
ſtate florentes

Præibant, quaſ chori ludenteſ ſequiebantur.

Atq; hi quidē canoriſ tibiſ emittebant cantum.

Et tenero ore, circumque ipſoſ reſpercutiebatur
ſonus. (bilem.

Illæ autem ad modulationē ducebāt chorū ama-
Inde

ἄμα τ' αὖδρομέε, τὴν μὲν ῥίπασκον ὀπίσσω,
 Λίψθ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰῶσαι,
 Κλωθὼ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφύεσσον· ἡ μὲν ὑφίσ-
 σων.

Ἀτρώπ' ὅ, ὅτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
 τῶν γε μὲν ἀλλὰων προσφερέσ' ἑὺ πρὸς οὐπότην τε.
 Πᾶσαι δ' αὖφ' ἐνὶ φῶτ'ι μάχῃ δριμύειαι ἔθεντο.
 Δαινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὅμμασι θυμήνασαι,
 Εν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Παρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκει δῖπσι μυγερήν τε καὶ αἰνή,
 Χλωρῇ, αὐσταλέῃ, λιμῶ καταπεπληῖται,
 Γεννοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπὸ ἥσαντο.
 Τῆς ὅκ' ἐν ῥινῶν μύζαι ῥέον, ἐκ δ' ὑπὸ παρειῶν
 Αἷμα' ἀπελείβεται ἔραζε. ἡ δ' ἄπληστον στερρυῖα
 Εἰσῆκει· πολλὰ δ' ἤκοντες καπινλώσθην ὄρνυς,
 Δάκρυσι μυδαλέῃ. παρὰ δ' εὐπυργ' πόλις ἄν-
 δρῶν.

Χρύση δέ μιν ἔχον ὑπερβυρίοις δῆαρυῖαι
 Ἐπὶ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαίαις πεχοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρει ἐπ' ἀπλώης
 ἤεντ' αὖδρ' ἱγναῖκα, πολλὺς δ' ὑμέναιος ὀρώ-
 ρα.

Τῇ δ' ἐπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας ἐκλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶων. καὶ δ' ἀγλαίῃ πεκαλυῖα
 Πρόσ' ἔκον, τοῖσιν δ' ἡ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλγυρῶν σελύγων ἴεσαν αὐδῶ
 Ἐξ ἀπαλῶν σμαμάτων, πρὸ δ' ἐσφισιν ἄγρυπτο ἡ χεῖρ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.

Ενθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπὸ αὐλῃ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπὸ ὀρχηθμῷ καὶ αἰοδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες ὑπὸ αὐλητῇ· δὲ ἕκα-
 ς ⑤

Πρόσθ' ἔκινον· παῖσιν ἢ πόλιν θαλία τε χοροί τε
 Αἰγλαΐαι τ' εἶχον· τοὶ δ' αὖ περπατοῦσι πόλιν ⑥
 Νῶθ' ἱππῶν ὀπιβάντες ἐδυέον· οἱ δ' ἄροτῃρας
 Ἡρῆον χθόνα διαν· ὀπιβόλῳ ἢ χιτῶνας
 Ἐσάλατ'· αὐτὰρ ἔλω βαθὺ λήιον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κεραυνιόωνται πέτῃλα,
 Βεβηγμένα σαχύων, ὥσπερ Δημήτηρ ⑦ ἀκτῶ·
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλὸν ἀλωαί·
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάγους ἐφόρειν ὑπὸ τρυγητῶν,
 Λαοκτοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δὲ πὸ ὄρ-
 χων,

Βεβηγμένων φύλλοισιν καὶ δρυγρέης ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάγους ἐφόρειν· παρὰ δέ σφισιν
 ὄρχ ⑧

Χρυστος λῶ, (κλυτὰ ἔργα ποιεῖ φρονος Ἡφαίστιο)
 Σειόμεν ⑨ φύλλοισι καὶ δρυγρέοισι κάμαξι.
 Τῶ γε μὲν ἔν παίζοντα ὑπὸ αὐλητῇ ἕκας ⑩
 Βεβηγμένος σφυλῆσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἥρουν· οἱ δ' ἐμάχοιο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρειν
 Ἄνδρες θηρώται, καὶ καρχαρόδοντε κῆνέ περ,
 Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπὸ αλύξαι.

Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις

Δῆλον

Inde rursum ex alia parte iuuenes comessabantur ad fistulam,

Alij quidem cōtra ludentes saltatione & cantu,

Alij a. contra ridentes. ante tibicinem a. singuli

Præcedebāt, rotamq; ciuitatē læticiæ, choreæq;

Voluptatesque tenebant. Alij autem rursus extra ciuitatem

(autem

Tergis equorum conscensis currebant. aratores

Proscindebant terrā bonam, ornateque tunicas

Succinctas habebant: sed erat profunda seges, vbi

alij quidem metebant

Mucronibus acutis rostrata folia,

Grauida spicis, veluti Cereris cibum.

Alij autem in manipulos ligabant & implebant

aream:

(habentes:

Rursum alij vindemiabāt vineas, falces in manib.

Alij autem in calathis ferebant a vindemiatoribus acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Grauidis folijs, & argenteis capreolis.

Alij rursus in calathis portabāt, iuxtaq; ipsos vitis

Argentea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)

Agitata folijs, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludūt ad tibicinē vnusquisq;

Oneratus vuis, quę ipsæ nigræ erant.

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij

autem dimicabant

(nabantur,

Pugnis, & luctando: alij vero alipedes lepores ve-

Viri venatores, & ferratis dentib. canes duo ante

Cupiētes assequi, illi a. cupiētes effugere. (ipsos,

Iuxta ipsos autem & equites habebant laborem,

proque præmijs

Certamen habebant & pugnam. bene iunctis autem in curribus

Aurigæ stantes, immittebant veloces equos.

Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant (eo resonabât.

Currus ferruminati, rotarûq; modioli, valde ex

Illi quidem igitur perpetuum habebât laborem, neque enim dum ipsis (tamen.

Victoria cōpleta erat, sed indefinitū habebât cer-

Ipsis a. etiâ propositus erat magnus tripus intra a-

Aureus, inclyta opera prudētis Vulcani. (gonē,

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti similis. (autem

Totū a. cōtinebat clypeum variegatū. per ipsum

Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi (bantur,

Natabât in summa aqua. iuxta autē pisces moue-

Mirum visu, etiâ Ioui grauitonāti, cuius consilijs

Vulcanus fecit clypeum magnumq; validumq;.

Cōponēs manibus: quem quidē Iouis fortis filius

Iactabat facile: equestrem autē affilijt in currum

Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,

Leuiter ingrediens. huic a. auriga fortis Iolaus,

Bigis insistens regebat curuum currum.

Prope a. ipsis aduenit dea cæsijs oculis Minerva.

Atq; ipsos cōfirmans verbis volucris alloqueba-

Salute Lyngei progenies longe inclyti, (tur:

Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is qui beatissimis imperat, (spoliare.

Cygnumque interficere, & inclyta arma eius de-

Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissimè populorum:

Postquam

Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον· εὐπλεκέων δ' Ἰπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 Ρυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' Ἰπικρατίονα πέπλο
 Ἀρμαία καλλέεντ', Ἰπὶ ᾗ πλῆμναι μέγ' αὐτίκω.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων ἔχον πόνον· ἔδ' ἐπὶ σφιν
 Νίκη ἐπ' ἐνώδη, ἀλλ' ἄκρην ἔχον ἄεθλον.
 Ταῖσι ᾗ καὶ περὶ κείτ' μέγας τρίπ' ἐντὸς ἀγῶ-
 νος,

Χρυσέ' κλυτὰ ἔργα πείφρονος Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτιν ῥέεν Ωκεανὸς πλῆθοντι εἰοικώς·
 Πᾶν ᾗ συνῆχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δὲ καὶ αὐ-
 τὸν

Κύκνοι ἀεριστότα μεγάλ' ἤπυνον· οἳ γὰρ πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ· πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτύπῳ, ὃ δ' ἄβυσσος
 Ἡφαίστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Δροσόμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν Ἰπικρατίως· Ἰπὶ δ' ἵππεύς τ' ὅρε δίφρου,
 Εἴκελ' ἀστροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κῆφα βιβίας· τῷ δ' Ἡνίοχ' κρατερὸς Ἰόλαος
 Δίφρου ἐπιμδεβαὼς ἰθιύετο καμπυλὸν ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφίεας περὶ σῶσ' ἔπειτα πλερόεντα προσήδα·

Χαίρει Λυγγῇ γρηὶ τηλεκλειτῷ,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτ' ὕμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσ-
 σων,

Κύκνον τ' ἐξαναρεῖν καὶ δὴ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἀλλο δέ σι τί' ἐπ' ἐρέω μέγα φέρπετε λαῶν.

Εὐτ' αὖ δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν ᾠμέρης,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αἰτ' λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς δὲ βροτ' λοιγὸν Ἀρῶν ὀπιόνα δοκεύσας,
 Ενθά κε γυμνωθέντα σάκεος ὑπὸ δαυδαλέοιο
 Οφθαλμοῖσιν ἰδῆς· ἐνθ' ἐπάμεν ὀξείχαλκῳ·
 Αὔθ' ἀναχάσασα δαμ' ἐπεὶ ἐνύτοι ἀσιμόν ἐστιν
 Οὐθ' ἵππους ἐλέειν, ὅτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπὺς' ἐς δὲ Φρον ἐβήσατ' διατράων,
 Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 Εοσυμένως· τότε δὴ ρα διόγητ' Ἰόλα Ἰόλα
 Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπὸ ἀ-
 μοκλῆς

Ρίμφ' ἔφερον θῶν ἄρμα, κοινόντες πεδίοιο.
 Εν γάρ σφιν μὲν ἦκε τράγλαυκῶπις Αθλιώη,
 Αἰγὶ δ' ἀνὰ σείσασα· πρὶν ἀνὰ χιζέ δὲ γαῖα
 Τοὶ δ' ἄμυδις προχρόντ' ἵκελοι πρὶν ἢ ἐνέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἵπποδάμος καὶ Ἀρης ἀκέρητος αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναστίοι ἀλλήλοισιν
 Ὀξεία χρέμισαν, πρὶν δὲ σφιν ἄγνυτ' ἡχώ.
 Τὸν πρῶτον προσάειπε βίη Ηρακλεείη·
 Κύκνε πέπον, τί νυν ὧν ὀπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 Ἀνδράσιν οἷτε πόνησιν καὶ οἷζ' ἰδρὶες εἰμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δὲ Φρον εὐξοον, ἡ δὲ κελεύθου
 Εἶκε πάρεξ ἰέναι· Τρηχίνα δὲ τοι παρελαύνω
 Ες Κήρυκα ἀνακτ'· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνος προβέβηκε· σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ
 αὐτὸς.

Τοῦ γὰρ ὀπῆς παῖδα Θεμιστοκλῆς κυναῖωπιν.

Postquam igitur Cygnum dulci quo spoliaueris,
 Illū quidē tū eodē loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse autē hominum pestem Martem accedentem
 Vbi nudatum clypeo variegato obseruans,
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalib. manibus & gloriam tenens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus, Iolaus
 Horrendum equos increpuit. illi autem a com-
 minatione

(per campū:

Leniter ferebant celerem currū, puluerē cientes
 Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis
 Minerua,

(tellus.

Ægide concussa. ingemiscebat a. circumquaque
 Illi autem pariter procedebant, similes igni siue
 procellæ,

(more.

Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis cla-
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Acutum hinniuerunt, circaque ipsos reuerberaba-
 tur sonus.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ:

Cygne ignaue, cur cōtra nos tenetis veloces e-
 Viros qui laboris & crūnæ experti sumus? (quos,
 Ad diuersum tene currū bene politum, atq; e via
 Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendō
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter &
 maiestate

(ipse.

Trachini antistat. Tu v. satis admodum scis etiā
 Eius enim cōnubio tenes filiam Themistonocē
 nigroculam.

Oignaue, nō. n. tibi neq; Mars mortis exitiū (do:
 Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellā-
 Iā ipsum quidē aio ante quoq; aliquoties piculū
 Hastæ nostræ, quādo pro Pylo arenoso (fecisse
 Aduersus stetit mihi pugnā insatiabiliter optans.
 Ter siquidē mea hasta pcussus sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi fe-
 mur eius, (forauit

Totis animis festinās, magnumq; illius clypeū p-
 Pronus autem in pulueribus humi prostratus ce-
 cidit hastæ impetu,

Vbi etiā ignominia affectus inter imortales fuit,
 Manibus sub nostris relictis spolijs cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquam
 curabat, (equos,

Huic obtemperans, retinere trahentes currum
 Actunc a bene compactis bigis desilierunt cele-
 riter in terram,

Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.

Aurigæ a. propius egerunt pulchricomos equos.

Illis a. irrudentib. sonitu pedū cōcitata est lata ter-

Vt autem ab alto vertice montis magni (ra.

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multæque quercus, multæ item piceæ,

Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentib. donec in campū perueniāt:

Ita & illi in se mutuo ruebant cū magno clāgore:

Tota a. Myrmidonum ciuitas celebrisq; Iaolcus,

Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,

Præ voce vtriusque valde resonabant. Illi autem

cum clamore (rius Iupiter,

Mirādo cōgressi sunt. magnū a. intonuit consilia-

Et a

Ωπίων, ὃ μὲν γάρ ται Ἀρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκίῃ, εἰ δὴ νῶϊ σπυιοσόμεθα πολεμίζειν.
 Ἡδὲ μὲν τέ ἐ Φημί καὶ ἄλλοτε πέρηθ' ἔλῃαι
 Ἐγχεῖ ᾧ ἡμετέρῃ, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃ ἡμαρτύνετ' ᾧ
 Ἀττίῃ ἔσθ' ἐμείο, μάχης ἁμόιον μενεαίνων.
 Τρίς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἡρέεσσι γαῖῃ,
 οὐταμένῃ σάκε' ᾧ τ' ἢ τέτρατον, ἤλασαι μῆρον.
 Παντὶ μένει σπεύδων, ἀλλ' ἢ μέγα σάκκος ἄραξαι.
 Πρωῆς δ' ἐπὶ κενήσι χαμῶ πέσεν ἔγχε' ὀρμῇ.
 Ἐνθά κε δὴ λωβή τις ἐσθ' ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἕναρ βροτῶντα.
 Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα Κύκν' ἔϋμμελὴς ἐμνοῖνα
 Τῷ ᾧ πεπνυμέν' ἔχέμεν ἐρυσαίματος ἵππους.
 Δὴ τότε ἅπ' ὄπλεκέων δίφρων θύρον αἰψ' ᾧ
 γαῖαν
 Πᾶς τε Διὸς μεγάλῃ καὶ ἐνυαλίῳ ἀνακτ' ᾧ.
 Ἡἰσάχοι δ' ἔπλεον ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑποστροφόμενων κανάχιζε πόσ' Ὀρεῖα χθῶν,
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρε' ᾧ μεγάλῳ
 Πέτρῃ ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις ἢ πέσῃσι,
 Πολλαὶ ἢ δρυὸς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τι πεῦκα,
 Λιγνοὶ τε ταυῦρροι ῥήγνυνται ὑπὸ αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 Πᾶσαι ἢ Μυρμιδόνων τε πόλεις κλέτῃ τ' Ἰαωλῶς
 Ἀργεῖ τ' ἠδ' Ἑλίκῃ, Ἀνθηά τε πειθέσθαι
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰάχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θιαπυσίῳ σπύσσουσιν. μέγα δ' ἐκτυπὶ μῆτις τε Ζεὺς,

Κάδ' οὖρ' ἄρ' ἀπ' ἐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἶμα-
πτόσας,

Σῆμα πιθεῖς πολέμοιο ἐῷ μεγαθυροῖσι παιδί.
Οἶος δ' ἐν βήσσης ὄρεσ' ὅχ' χαλεπὸς περὶ δέσται
Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηροῦτης, θήκη δέ τε λάκκον ὀδόντα
Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς ᾗ περὶ σῶμα μαστιχόωντι
Λείβεσται, ὅσπερ δέ οἱ πυρὶ λαμπυρώντι εἵκτιν,
Ορθὰς δ' ἐν λοφίῃ φέρεται τρίχας ἀμφί τε δέξιν.
Τῷ ἵκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἰπώεις θύρε διφρε.
Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέει πέπλιξ
Οζω ἐφελζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
Ἀρχεσται, ὥ τε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔερση.
Καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶος χέει αὐδὲν
Ἰδμε ἐν αἰνοπαίτῳ, ὅπῃ τε χροά Σείριος ἄζει.
Τῇ μ' ὅθ' ἐγχεροισι περὶ γλῶχες τελέθωσι
Τῆς τε θέρεισιν ἀπείρουσιν, ὅτ' ὁμφακες αἰόλλανται,
Οἷα Διάνυσος δῶκε ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος.
Τίω ὥρην μάρναντο, πολὺς δὲ ὀρυγμαθὸς ὀρώρει.
Ὡς ᾗ λέοντες δύο ἀμφὶ καταμένης ἐλάφοια
Ἀλλήλοισι κατέοντε, ὅπῃ σφέας ὀρμήσωσι,
Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
Οἱ δὲ ὥς τ' αἰγυπαὶ καμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι.
Πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
Αἰγὸς ὀρεσνόμῃ ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοια
Πίονος, ὡς τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνήρ
Ἰῶ ἀπαυανδρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήθεσται ἄλλη
Χώρα ἄνδρις ἐῶν· οἱ δὲ ὀτρυνάτω ἐνόησαν,

Et a cœlo guttas demisit sanguinolentas,
 Signū id ponens bello, suo multū cōfidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad
 pugnandum (tem

Cum viris venatoribus, acuitque candidum den-
 Per obliquū actus, spuma autē circa os mandenti
 Destillat: oculiq; ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis a. in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando a. viridi nigricans alis sonorosa cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus scæmineus ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram
 fundit vocem

Æstu in grauissimo, quādo corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum vix acerbæ colorem
 mutant, (laborem.

Qualia Bacchus dedit hominibus in læticiam &
 Eo tempore pugnabāt, multus a. tumultus exci-
 Ut autē leones duo, pro occisa cerua (tabatur.
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sequusque inter ipsos rugitus, strepitusque exori-
 tur dentium:

Atq; ut vultures incuruis vnguibus repādi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut feræ ceruæ
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta e neruo emissa: ipse a. vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animaduer-
 terunt,

Certatimq; pro ea pugnā acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cū clamore cōtra se mutuo irruerūt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo & creā hastam adigit,
 Neq; tamē pertupit æs: defendebāt .n. dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeā,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit valde, amboſque detondit tendones
 Homicida lancea. magnū .n. robur inciderat viri.
 Cecidit a. veluti cū quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, iēta Iouis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant ar-
 ma variegata ære. (filiiſ.

Atq; hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus
 Ipse autem occiforem hominum Martem acce-
 dentem obseruans,

Sæuum videns oculis, vt leo corpus forte nactus,
 Quiq; admodum accurate pelle validis vnguibus
 Dissecta, quā celerrime dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem nigrum expletur cor,
 Accasiss intuens oculis sæuum quiddam, costas-
 que & humeros

Cauda flagellās, pedib. fodit, neq; quisquā ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens prope ire, neq; pu-
 gnare. (more

Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis cla-
 Cōtra Martē stetit, in præcordijs audaciā augens
 Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Vtriq; a. cum clamore alter alterum inuaferunt.
 Vt a. quādo a magno rupes cacumine præcipitās,
 Et in longum delata saltu voluitur, fragor que

Venit

Εοσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύτως ἔθεντο·
 ὣς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Ενθ' ἦτοι Κύκν' ὅ μιν ὑπερμενέει Διὸς υἱὸν
 κτηνόμεναι μεμαῶς σείκει ἑμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν· ἔρυτο δ' ὃ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δ' ἔβη Ηρακλήῃ,
 μεῶσθε γυγέρυτος τε καὶ ἀσπίδι· ἔγχει μακρῶ
 λυχίνα θυμωθέντα θεῶς ὑπένερθε γυρεῖν
 Ηλασ' Ἰπικρατίως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 Ἀνδροφόν' ὅ μιν μέγα γὰρ ἀέρος ἔμπροσφωτός.
 Ηραπε δ' ὡς ὅτε τις ὄρεος ἤρπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ηλύσας ὅ πῃ ληεῖσαι Διὸς ψολόεντι κεραυνῶ·
 ὣς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ ἑράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἐπὶ τ' εἶασε Διὸς παλακάρδι· υἱός.
 Αὐτὸς δ' ἔβροτολοιγὸν Ἀρην Ἰπτιόντα δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρων ὅσοισι, λείων ὡς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκίως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσιν
 Σχίσσας ὅ πῃ πύχιστε μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἑμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελαϊνὸν πῖμπαλαται ἦτορ·
 Γλαυκίων δ' ὅσοις δεινὸν, παλάρας τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μασιόων, προσὶ γλάφει· ἐδὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, ἐδὲ μάχεσθαι.
 Ταῦτα δ' ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης ἀκώρητ' αὐτῆς
 Ἀντί· ἔση Ἀρη, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος αἰέξων,
 Εοσυμένως· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμεν' κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 ὣς δ' ὅτ' ἀπαῖ μεγάλα πέτρῃ πενηὼν ὄρεσιν,
 Μακρὰ δ' Ἰπτιφρώσκει κυλίνδεσσι, ἢ δὲ τε ἤκαλ'

Ερχεται ἔμμεμαῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντὶς βόλησεν
 Ἵψηλός, τῷ δὲ σπινενείκεται, ἐνθά μιν ἴχει·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ Βελισάρμῃ· ὧ· ἔλι· ὧ· Ἀρης
 Κεκληγώς ἐπόρυσεν· ὁ δὲ ἔμματα πῶς ἰστέκετο.
 Αὐτὰρ Ἀθλῶαίη κούρη Διὸς αἰγίοχοιο
 Ἀντή ἦλθεν Ἀρης, ἐρμηνὺ αἰγίῳ δὲ ἔχουσα.
 Δεινὰ δὲ ἰστέκετο ἰδοῦσ' ἔπειτα πλερόντα περσῆύδα·
 Ἀρης δ' ἴππευε μὲν ὧ· κρατερόν κ' χεῖρας ἀάπτει.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν δότ' κλυτὰ τεύχεα δύσαι
 Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' αἰτί· ὧ· ἴσσεσ' ἐμῖο.
 ὧς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πῶϊθ' Ἀριῶς μεγαλήτορα θυ-
 μόν.

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, Φλογὶ ἔεικλα τεύχεα πάντων,
 Καρπαλίμως ἐπόρυσσε βίη Ἡρακλεήη,
 Κακτάμεναι μεμαώς· κ' ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 Σπερχνόν, εὐδ' παγδὸς κοτίον πέρι πειθειῶτ' ὧ,
 Εν σάκει μέγαλ'· δότ' ἢ γλαυκῶπις Ἀθλῶη
 Εγχεὸς ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεζαμένη δότ' δὲ Φρε.
 Δερμὺ δ' Ἀρην ἄχος ἔλεν· ἐρυσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
 Εἰσὺτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ὀππὶόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δδνῆς ἀκέρητ' ὧ· αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκεος ἰστέκετο δαυδαλέοιο,
 Οὔτασ' ὀπικρατίας· Διὰ δὲ μέγα σάκεος ἄραξεν,
 Δέρεπινωμήσας, ὀππὶ ἢ χθονὶ κάεβαλε μέσῃ.
 Τῷ ἢ φόβος, κ' Δεῖμ' ὧ· εὐτρεχὸν ἄρμα κ' ἵππους
 Ἡλασαν αἰψ' ἔχους, καὶ δότ' χθονὸς εὐρυοδείης
 Ες δὲ Φρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψα δὲ ἔπειτα

Venit subito ingens, collis autem ipsi obutus sit
 Altus, ad quem cursu defertur, vbi ipsam retinet;
 Tanto ille fremitu, curruum grauator, pernicio-
 sus Mars (exceptit.

Vociferans irruit, ille autem prompte venientem
 Porro Minerva filia Iouis ægida tenentis

Obuiã venit Marti, tenebrosam habens ægidem.

Sæua autem torue intuens, verbis volucris al-
 locuta est: (ctas.

Mars inhibe animos ingentes, & manus inui-
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,

Hercule occiso, Iouis magnanimo filio. (mihi

Sed age, desiste a pugna, neque aduersus steteris

Sic ait: sed non peruasit Martis magnanimi
 animos:

Sed magno fremitu, flammæ similia arma vibras,

Celeriter inuasit vim Herculeam,

Occidere festinans. & coniecit æratam hastam

Acrius, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. At procul cæssa Minerva,

Hastæ impetum auertit, manu deflectens a curru.

Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoq;

gladio acuto (cedentem

Irruit contra Herculem magnanimum, at illū ac-

Amphitryoniades, sæuo insatiabilis clamore,

Femore clypeo sub variegato

Vulnerauit valide, magnumq; traiecit clypeum

Hasta vibras, in terra a. prostrauit media Martem.

At illi Pauor & Metus agilem currum, & equos

Adegerunt celeriter propius, & a terra habente

latas vias (riter

In currum posuerunt variegatum, atq; inde cele-

Equos flagellis impulerūt, veneruntq; in altū O-
 Filius a. Alcmenæ & gloriosus Iolaus, (lympū.
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris de-
 tractis,

Reuertebantur. moxque exinde ad ciuitatem
 Trachiniam venerunt,

Equis velocibus. At cæsijs oculis Minerua
 Peruenit in Olympum magnū, & domus patris.
 Cygnū a. cōtra Ceyx sepeliuit, & populus infini-
 Qui prope ciuitatē habitant inclyti regis, (rus,
 Anten, Myrmidonumque ciuitatem, celebrem-
 que Iolcum, (pulus,

Arnenque & Helicē. multus a. cōgregabatur po-
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.

Sed illius sepulchrum & monumentum obscu-
 rum reddidit Anaurus,

Imbre hyemali exundās. ita enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas he-
 catombas

Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat
 insidiatus.

ARGV.

Ἰπποῦς ματιέτιω, ἴκοντ' ἧ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Τίος δ' Ἀλκιδίης καὶ κυθάλιμ' Ἰόλα
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τόξα καλὰ
 Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖν' ἔ-

χοντο

Ἰπποῖς ἀκυπόδεον. ἀπὲρ γλαυκῶπις Ἀθηνῶν
 Εξίκετ' ἄλυσιν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπην, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλι' κλειτὴ βασιλῆ',
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλ-
 κόν,

Ἀρνίω τ' ἢ δ' Ἑλίκῳ πολλὸς δ' ἠγείρετ' λαὸς.
 Τιμῶνις Κήϋκα Φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τῷ δὲ τάφῳ καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,
 Ομβρῶ χειμερίῳ πλήθων. τῷς γάρ μιν Ἀπὸλλων
 Δηϊδὴς ἰώεξ, ὅπρ' αὖ κλειτὰς ἑκάτ' μῦθας
 ὅς περ ἄγχι Πυθῶδι, βίη σύλασχε δοκείων.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΑΦΙΟΙ στρατεύσαντες ὅππῃ τὰς ἡλεκτεύοντες
 βῆς, ἀνέβηλον τῆς τῆς ἀλκμῆνης ἀδελφῆς, τῶν
 θρεμμαίων ὑπεραγωνιζομένων. τῶν δὲ ἀμφιτεύων
 βεβηλομένων αὐτῇ σάκελθῆναι, καὶ πρῶτον αὐτῇ ὑπέ-
 ρχετο, πρὶν ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτενῶν ἐκστρέφῃται
 τιμωρίαν ὃν ὅππῃ στρατεύσας, ἀνέβη αὐτῆς. κατὰ
 τὴν αὐτῇ νύκτι συνέρχοντα αὐτῇ ἀμφοτέρω, ὅ-
 τε ζεὺς καὶ ὁ ἀμφιτεύων ὁ μὲν ἐκ τῶν παλῆμα ὑπα-
 στρέψας, ζεὺς δὲ βεβηθείς τις ἀνθρώποις βαρύνον γυ-
 νῆσαι. ἢ δὲ κύβη, ἐκ μὲν ἀμφιτεύων ὁ ἰφικλέα, ἐκ
 δὲ διὸς ἡρακλέα. ὅς καὶ ὅππῃ κύκνον ἄρε ὁ ἦν, ἡνίο-
 χον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται ὅς τῆς τῆς δεκάδας ἁ-
 γονίας εἰς πυθῶν, πρὸς οὐλῶν. σκεπασθῆναι οὐκ ἔφα-
 ρτεύκῃ ἀσπίδι, πρὸς οὐλῶν εἰς τραχύνῃ πρὸς κήρυκα.
 συμβαλὼν δὲ τῷ κύκνῳ, αὐτὸν μὲν αἰμαρεῖν τὸν δὲ ἁ-
 ρίῳ ὑπερασπίζοντα τῶν ἡνίων, καὶ μὴρὸν πτερώσκει.

καὶ ὕτως ἔρχεται πρὸς κήρυκα. ἦν δὲ ὁ

κύκνος, γαμβρὸς κήρυκος,

ὅππῃ θυγατρὶ θυμῷ

γονόμῃ.

ARGUMENTVM SCVTI.

TAPHII militantes ad Electryonis boues interfecerunt Alcimenæ fratres, iumentorum defensores. Amphitryone autem volente ipsi coire, non prius ei promisit, quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Ille autem immilitans, interfecit eos. Sed in eadem nocte coeunt ipsi utrique, Iupiter & Amphitryon: hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem volens hominibus auxiliatorem generare. Illa vero parit ex Amphitryone quidem Iphiclem, ex Ioue autem Herculem: qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depredabatur. Protectus igitur per Vulcanum facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusque cum Cygno, ipsum quidem interemit: Marrem vero scuto defendentem filium, in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis ob filiam Themistonomen.

 DE EODEM SCVTO.

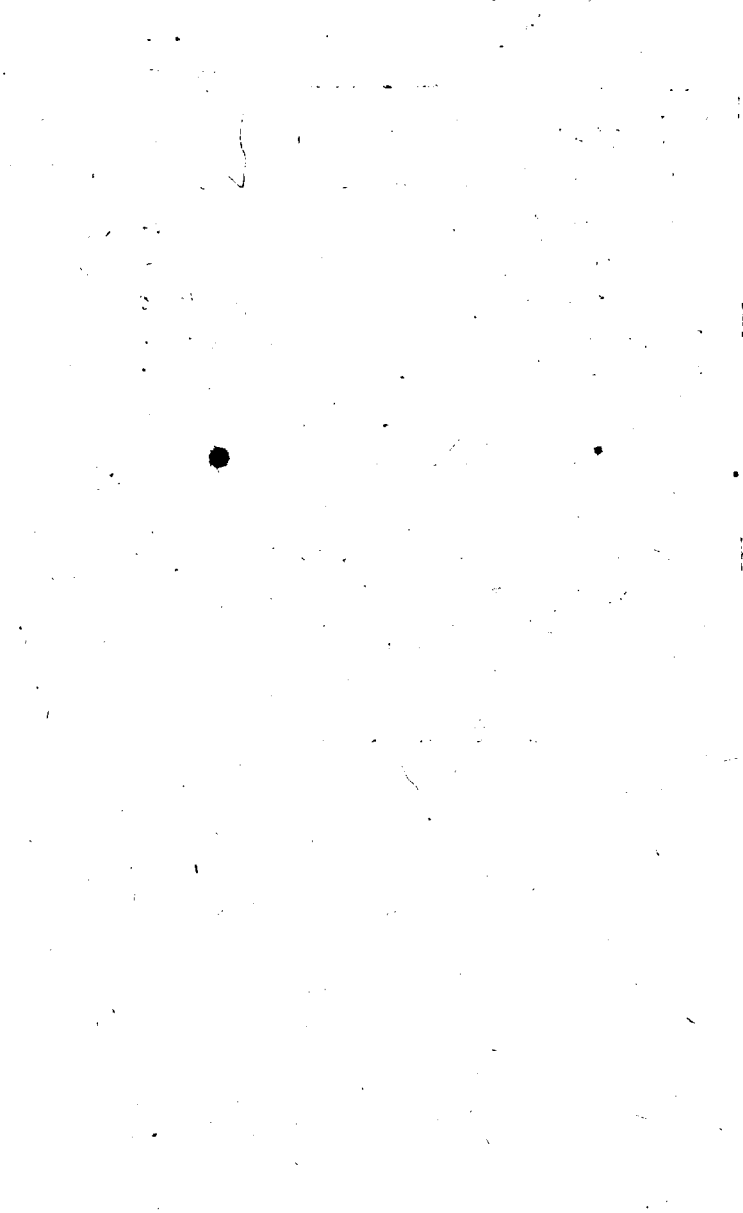
HV I V s Aspidis principium in 4. Catalogo dicitur vsque ad verbum 50, & 200. Suspicatus est autem Aristophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homericum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Atheniensis, legitimum poema agnoscit: sed alioquin reprehendit Hesiodum: absurdum enim esse, facere Vulcanum matris hostibus arma præbentem. Apollonius autem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, & ex stylo, & quod Iolaus in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Itidem & Stesichorus dicit Hesiodi esse hoc poema.

F I N I S.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΗΣ Ασπίδος ἡ δέχνη ἐν τῷ δὲ καταλόγῳ φέ-
 ρεται μέχρι σίχων ὃς κ' σ'. ὑπὸ πλάκεϊ δὲ δρι-
 σφάνης, ἔχ' ὁ κωμικός, ἀλλὰ τις ἐπερὶ θ' ἡραμμα-
 πός, ὡς οὐκ ἔστιν αὐτὴν ἡσιόδου, ἀλλ' ἐπεὶ πινὸς
 τὴν ὁμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι περαιομένου.
 μακλῆς δὲ ὁ ἀθλῶν αὐτῷ γήσιον μὲν οἶδε τὸ ποῖμα
 ἄλλως δὲ ὀπιπμᾶ τῷ ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ, φησι,
 πλεῖν ἢ φάσιν τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς ὅπως παρ-
 χοντα. δὲ πολλῶν αὖ δὲ ὁ ῥόδι αὖ ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτῆς
 εἶναι, ἐκ τῆς χαρὰς αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς τὸν ἰόλαον
 ἐν τῷ καταλόγῳ εὐρίσκεν, ἡνιοχαῖται τῷ
 ἡρακλεῖ. ὡσαύτως δὲ ἡ ἐν σίχῳ φη-
 σιν, ἡσιόδου εἶναι τὸ ποῖ-
 μα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΓΕΟ-

γονίου.

HESIODI ASCRAEI

DE ORVM GENE-

ratio.

HESIODI ASCRAEI

DE ORVM GENE-

ratio.

MVsas Heliconiades incipiamus canere,
Quæ Helicónis habitant montem, ma-
gnumque diuinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnij,
Atque ablata tenero corpore in Permessò,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterq; trepudiarūt pedib.
Inde concitata, velata aere multo
Nocturnę incedebāt, perpulchram vocem emit-
tentes, (Iunonem

Celebrātes Iouemq; egida tenentē, & venerandā
Argiuam, aureis calceamentis incedentem:

Filiamque Ægiochi Iouis, cæruleos oculos ha-
bentem Mineruam: (dentem,

Auguremq; Apollinem, & Dianam sagittis gau-
Atq; Neptunū terrā cōtinentem, terræ motorē:
Et Themis venerādam, & nigris oculis Venerē,
Hebēq; aurea corona decorā, formosāq; Dionē,
Auroramq;, Solemq; magnū, splēdidamq; Lunā,
Latonamq;, Iapetumq;, ac Saturnū versipellem,
Terramq;, Oceanumq; vastum, & Noctē atram,
Aliorumque immortalium sacrum genus sem-
per existentium:

Quę olim Hesiodū pulchrum docuerūt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub diuino.

Hoc autē me primum deæ sermone cōpellarunt,
Musæ

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΥ

γονία.

Μουσίων Ελικωνιάδων δ' ἐρχώμεθ' αἰεδεν,
 Αἰθ' Ελικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα πεζά θεόν τε.
 Καί τε πῶε κρῖν' ἰοειδέα πρὸς ἀπαλοῖσιν
 Ορχαῦται, καὶ βωμὸν ἐρμαθενέῃ Κρηνίων.
 Καί τε λοεσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο,
 Ἡ Ἰπώκρυνος, ἥ Ολμειῦ ζαθέοιο,
 Ἀκροπύτῳ Ελικῶνι χορὰς ἐπιποιήσαντο
 Καλὰς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ προσίν.
 Εὐθεν δόπορ' ὕμεναι, κεκαλυμμέναι ἤερ' πολλῇ,
 Εὐνύχαι σῆχον, πῶε καλλέα ὄσασ' ἰῆσαι,
 Τμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργείην, χρυσεῖσι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 Κέρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῆν,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰσχυέειραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
 Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικεβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἡδὲν τε χρυσοσέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἡώ τ', Ἠελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἀητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖά τ' Ὀκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν
 Ἀλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆν αἰὲν ὄντων.
 Αἰνὺ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰοιδῶ,
 Ἀρνας ποιμῆνονθ' Ελικῶν' ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρῶτοναι θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,

Μῆσσι Ολυμπιάδες κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 Ποιμένες ἄρκαυλοι, κάκ' ἐλέγχεα· γαστέρες δ' ἴον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέξαν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασκεν κοῦραι μεγάλα Διὸς δῶτιέ περ·
 Καί μοι σπῆπ' ἔδον, δάφνης ἐριθηλέ' ὄζον,
 Δρέψασθαι θητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδῶν
 Θεῖον, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶν τ' εἶναι.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γῆρ' αἰὲν ἐόντων,
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτον τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖδ' ἄν.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα πῶι δριμύτῃ πῶι πέτρῳ;

Ταῦτ' ἔπειτα Μυσῶν δὲ χῶμεθα, παῖ Διὶ πατρὶ
 Τιμνέσθαι, τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Εἰρεῦσθαι τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶν τ' εἶναι,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσθαι· τῶν δ' ἀκάμαλ' ὄρεει αὐδῇ
 Ἐκ σμαράτων ἠδεῖα· γελᾷ δέ τε δώμαλα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐριγδούπιο, θεῶν ὅππῃ λειροέσση
 Σκιδναμένη· ἠχέει δὲ κάρη νιφόεντ' Ολύμπου,
 Δώμαλα ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἐῖς ἑσση,
 Θεῶν γῆρ' αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ,
 Ἐξ δὲ χῆς ἔς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐπικλειν,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγρόντ' θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζηνᾷ, θεῶν πατρί, ἠδὲ καὶ τιδῶν,
 Ἀρχόμεναι θ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγουσιν αἰοιδῆς,
 Ὅσον Φέρπετος ἐστὶ θεῶν, κράτει τε μέγιστ'·
 Αὐτὶς δ' αὖθ' ἄνθρωπων τε γῆρος κρατερῶν τε γυναικῶν
 Τιμνέσθαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Μῆσσι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο·

Musæ Olympiades filiaë Iouis Ægiochi:

Pastores in agris pernoctantes, mala probra,
ventres solum,

Scimus mendacia multa dicere veris similia:

Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiaë Iouis magni veridicæ,

Et mihi sceptrū dederūt, lauri peruiridis rimum,

Decerpere mirandū. inspirarunt autē mihi vocem

Diuinam, ita vt audirem tam futura quam præte-
rita: (ternorum,

Et me iubebāt celebrare beatorum genus sempi-

Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petrâ?

O tu, a Musis ordiamur, quæ Ioui patri

Canendo oblectât magnum animū in Olympo,

Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,

Vocē cōcordantes. illarū vero indefessa fluit vox

Ab ore suavis. rident autem domus patris

Iouis. valde tonantis, dearum voce a suavi

Dispersa: resonat vero vertex niuosi Olympi,

Domus immortalium. hæc vero immortalem vo-
cem emittentes, (tilena,

Deorū genus venerandū in primis celebrât can-

Ab exordio, quos Tellus & Cælū latū genuerūt,

Quiq; ex his prognati sunt dij, datores bonorum.

Secundo rursum Iouem, deorum patrem atque
etiam virorum,

Incipientesque canunt deæ, & finiunt carmen,

Quā sit præstātissim⁹ deorū, & imperio maximus.

Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum

Celebrantes, oblectât Iouis mentem in Olympo,

Musæ Olympiades, filiaë Iouis ægida habentis:

Quas in Pieria Saturnio reperit patri mixta
 Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
 Obluionemque malorum, & solatium curarum.
 Nouem .n. ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Seorsim ab immortalib. sacrū lectum cōscendēs.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta vero
 essent tempora (essent,

Mensium decrescientium, diesq; multi transacti
 Ipsa peperit nouem filias cōcordes, quib. carmen
 Curę est, in pectorib. securū animū habentibus,
 Paululum a summo vertice niuosi cœli:

Vbi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
 Iuxta vero eas Gratia & Cupido domos habitāt,
 In conuiujs: amabilem autem per os vocem
 emittentes

Canunt, omniumq; leges, & mores venerandos
 Immortaliū celebrāt, amabilem vocē emittētes.
 Istæ tūc ibant ad Olympum exultātes voce pul-
 chra (atra

Immortali cantilena, vndiq; vero resonabat terra
 Canentibus hymnos: iucundus vero a pedibus
 strepitus excitabatur

Euntium ad patrē suum. ille autē in cœlo regnat,
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,

Vi superato patre Saturno: bene autem singula
 Immortalib. disposuit simul, & induxit honores.
 Hęc sane Musę canebāt, cœlestes domos tenētes:
 Nouem filiaē magno e Ioue progeneratæ:

Clioq; Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneq;,
 Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Vraniaque,
 Calliopeq;: hæc autē excellentissima est omniū.
 Hęc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcun-

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγῆσαι
 Μνημοσύνῃ, γουνοῖσιν Εὐρώῃῃ μεδέεσθαι,
 Δημοσπαύην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηρεῖαν.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναπαίνων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκταυτὲς ἔην, πρὶν δ' ἔτραπον ὥραι.
 Μηνῶν Φθινόντων, πρὶν δ' ἡμέτερά πολλ' ἔτελεσθαι,
 Ἡ δ' ἔτεκε Ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδὴ
 Μέμελλε παῖ, ἐν σήθεσσι ἀκηδεα θυμὸν ἐχέουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κερυφῆς νιφόεντος Ολύμπου,
 Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάρμης καὶ ἱμερῆος οἰκ' ἔχουσιν
 Ἐν θαλίσῃ· ἐρατὴν δ' Ἀφ' εἶμα ὄσασαι εἴισαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσασαι εἴισαι.
 Αἰ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ολύμπου ἀγαλλόμεναι ὀπίκαλῃ,
 Ἀμβροσίη μολπῇ· πρὶν δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνεύουσας, ἐρατὲς δ' ποδῶν ὑπὸ δ' ἄπ' ὀρώρει,
 Νεισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὅσδ' ἔρανα ἔμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥ δ' αἰτ' ἀλόνει κεραυνὸν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δ' ἕκαστος
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπὶ φραδε πμᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσσαι αἰιδόν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλας Διὸς ἐκγεγαῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἥ δ' ὅτε φερεσάτη ἐστὶν ἀπυσσέων.
 Ἡ δ' βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίσισι ὀπηδεῖ.

ΟΥΤΙΝΑ ΠΗΨΟΥΣΙ ΔΙΟΣ Κῆραι μεγάλοι,
 Γεινόμενόν τ' εἰδῶσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἔπι γλώσῃ γλυκερὴ χείουσιν αἰδελῷ,
 Τῷ δ' ἔπε' ἐκ στόματ' ὅρῃ μείλιχα· οἱ δὲ νύ λαοὶ
 Παιῖτες ἐς αὐτὸν ὀρώσι Δακρύοντα θέρμιας
 Ἰθείησι δίκησι· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νῆε' ἔπιταμένως κατέπαυσε.
 Τουῦκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐῦκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰ τροπαῖ' ἔργα τελευτοῖ
 Ρηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ερχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ' ἰδὼν ὡς ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μείλιχ' ἢ, μὲν δὲ πρὲπ' ἀγρομένοισιν,
 Οἷα τοι Μυσάων ἱερὴ δόσις αὐτρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μυσάων καὶ ἐκ ἑβόλης Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες αἰοδοῖ' ἔασιν ἔπι χθόνα καὶ κίχταρμα·
 Ἐκ δ' Διός, βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος ὅντινα Μῆστον
 Φιλευῖται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματ' ὅρῃ αὐδή.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίῳ ἀκαχήμεν' ὅ, αὐτὰρ αἰοδὸς
 Μυσάων θέρ' ἄπων κλέα προτέρων αὐτρώπων
 Τμνήσῃ, μάκαρες τε θεοὺς αἰ Ολυμπον ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἔπιλήθεται, ἔδ' ἐπικηδέων
 Μέμνηται· παχέως δ' ἐπαρέτρεπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀαδίω.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆρ' αἰὲν ἐόντων.
 Οἱ Γῆς ἐξεχθρόντα καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντα·
 Νυκτὸς καὶ θναφερῆς, αὖς δ' αἰλμυρὸς ἔτρεφε Πόν-

τ'.

Εἴπατο

Quemcunq; honoraturę sunt Iouis filię magni,
In lucem editumque aspexerint a Ioue nutrito-
rum regum; (tilenam,

Huic quidem super linguā dulcem fundunt can-
Huius verba ex ore fluunt blāda: cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
Rectis iudicijs, hic autem tuto *cauteque* loquens,
Statim etiā magnam cōtentionem scite diremit
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras resti-
Facile, mollibus alloquentes verbis. (tuunt

Incedentem vero per urbē, veluti deum, placant
Reuerentia blāda: eminet v. inter ipsos cōgrega-
Tale Musarum ingens munus hominibus. (tos.
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharædi:
Ex Ioue v. reges, ille v. beatus, quemcunq; Musæ
Amant; suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolo-
re faucio animo

Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta
Musarū famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebrauerit, beatosq; deos qui Olym-
pum incolunt;

Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quie-
quam dolorum

Meminit: cito. n. deflexerunt eū alio dona dearū.
Saluete natæ Iouis, date v. amabilem cantilenam,
Celebrate quoq; immortalium diuinum genus,
semper existentium,

Qui Tellure prognati sunt, & Cœlo stellato,
Nocteq; caliginosa, quosq; salus nutriuit Pôtus

Dicite insuper, vt primum dij & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
 Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
 Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.
 Vtq; opes diuiserint, & quō honores distinxerint,
 Atque quomodo primum multis implicitum
 Sphæris tenuerint cœlum. (tantes

Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabi-
 Ab initio: & dicite quodnā primum fuerit illorū.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta
 semper

Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ spaciøsæ:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immorta-
 les deos, (minum

Soluens euras, & omnium deorū, omniūmq; ho-
 Domat in pectorib. animum, & prudēs cōsiliū.
 Ex Chao vero Erebusq;, nigraq; Nox editi sunt.
 Ex Nocte porro Ætherq; & Dies prognati sunt:
 Quos peperit vbi cōcepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
 Cœlū stellis ornatum, vt ipsam totam obtegar,
 Vtq; esset beatis dijs sedes tuta semper: (luncas
 Genuit præterea montes altos, dearū gratas spe-
 Nympharum, quæ habitāt per montes saltuosos.
 Atq; etiā infrugiferū pelagus peperit æstu turēs,
 Pontum absque amore suauī. cæterum deinde
 Cœlo concumbens, peperit Oceanum profun-
 dos vortices habentem,

Cœumq;, Creumq;, Hyperionemq;, Iapetumq;,
 Theamq;, Rheāq;, Theminq;, Mnemosynenq;,
 Phœben-

Εἰπατέ δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γήοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντ' ὅ ἀπείρετος οἶδμαλ' ἦν,
 Ἀσπράτε λαμπέρωντα, καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερῆν,
 Οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγήοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Ὡς τ' ἄφεν' ὅ δάσαντο, καὶ ὡς ἡμᾶς διέλονται,
 Ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολυπύχον ἔχον ὄλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἑσπετε Μῦσαι ὄλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὅ, τι πρῶτον γήετ' αὐτῶν.
 Ἡπι μὲν πρῶτισσι Χά' ὅ γήετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερν', πάντων ἔδ' ἄσφαλές αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἵ ἔχουσι κάρη νιφόεντ' ὄλύμπῳ
 Τάρταρόν τ' ἡρόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἡ δ' Ἐρ' ὅς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Δυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν σῆθεσσι νόον καὶ ὀπίφρονα βελήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἐγγύοιτο.
 Νυκτὶς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγγήοντο,
 Οὐς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει Φιλότῃ μιγῆσαι.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένεα ποῖσιν ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπῃ,
 Ὀφρ' ἦη μακάρεσσι θεοῖς ἔδ' ἄσφαλές αἰεὶ.
 Γένεατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐσαύλας
 Νυμφίαν, αἰναῖσιν ἀν' ἔρεα βηοσθέντα.
 Ἡ δ' ἐκ ἀτρυγέστον Πέλαγ' ἔπικεν οἶδμαλ' ἦν,
 Πόντον, ἄτερ Φιλότῃ ἐφιμέρη. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσαι τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Κεῖον τε, Κρεῖόνθ', Τωείονά τ', Ἰαπετύν τε,
 Θέαν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μημοσύνην τε.

Φοῖβον περ χρυσέφανον, Τηθύϊ τ' ἑρατὴν ἑλάνη.
 Τοὺς ἧ μὲν ὀπλόπατος γῆλο κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατ' ὅ παῖδων θαλερὰν δὲ ἤχθηρε πακῆα.
 Γείνατο δὲ αὖ Κύκλωπας ὑπέρβον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντῳ τε, Σπερόπῳ τε, καὶ Ἀργῶν ὄβριμόθυμον,
 Οἱ Ζῶνι βροντῶν τ' ἔδοσαν, τεύξασθαι κεραυνόν.
 Οἱ δὴ ται πᾶ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῆν' ὅ δὲ ὀφθαλμοὺς μέσσω ἐπέκειτ' μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπ' ὠνυμον, ἐνέκ' ἄρα σφέων
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμοὺς ἔξ ἐνέκειτ' μετώπῳ.
 Ἰαχὺς τ' ἦδε βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργους.
 Ἄλλοι δὲ αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγόνον,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, ὅσκιον ὀνομαστοί,
 Κόπιος τε, Βριαρεὺς τε, Γύγης δ', ὑπὲρ φαναι τέκνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰόσοντο
 Ἀπλάστοι, κεφαλαὶ ἧ ἑκάστω πεντήκοντα.
 Εξ ὤμων ἐπὶ φυκόν, ὅππῃ τι βαροῖσι μέλει οὖν.
 Ἰαχὺς δὲ ἄπλωται ὅ, κρατερὴ, μεγάλῳ ὅππῃ ἔδδει.
 Οἶστοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγόνοντο,
 Δαινάτατοι παῖδων, σφέτερω δὲ ἤχθηρε πακῆα.
 Εξ δ' ἑχῆς καὶ τῶν μὲν ἅπως τις πρῶτα γήϊοιο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάσκιον αἰήσκει.
 Γαίης ἐν κέστρον κακῶ δ' ἐπὶ τέρπετο ἔργῳ.
 Οὐρανὸς, ἧ δὲ ἐντὸς συναχίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στήνομένη· δολίλῳ ἧ κακῶν ἐπὶ φρέσασατο τέχνῳ.
 Αἶψα ἧ ποιήσασα γῆν πολὺν ἀδάμακτον,
 Τεύξε μέγα δρέπακον, ἧ ἐπὶ φραδὲ πασι φίλοισιν.
 Εἶπε ἧ θειρύνεσθαι, φίλον τετιημένῃ ἦτορ.

Phœbenque aurea corona insignem, Tethynque
amabilem. (vafer,

Hos vero post natu minimus natus est Saturnus
Acerrimus inter liberos. floridum autem odio
prosequabatur parentem.

Porro genuit & Cyclopes superbū cor habētes,
Brontenque, Steropenque, & Argen forti ani-
mo præditum:

Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt ful-
Qui sane per alia dijs similes erant, (men.

Vnus vero oculus media positus erat fronte.

Cyclopes vero cognomēto erāt, eo quod ipsoꝝ
Circularis oculus vnicus inerat fronti:

Roburq; & vires, & molimina erāt in operibus.

Alij deinde e Tellure & Cœlo prognati sunt

Tres filij magni, & præualidi, non nominandi,

Cottusque, Briareusq; Gygesq; superba proles. 1

Quoꝝ centū quidē manus ab humeris manabāt,

Inaccessę: capita vero vnecuique quinquaginta

Ex humeris prognata erant, super robustos artus.

Robur autē immensum, validū, ingenti in statura.

Quorquot enim Tellure & Cœlo procreati sūt,

Potentissimi filiorum, suo v. infensi erāt parenti

Ab initio. & horum quidem vt quisque primū
nascebatur,

Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,

Terræ in latebris: malo autē oblectabatur opere

Cælum. ipsa v. intus ingemiscebat Terra vasta,

Arctata: dolosam v. malamq; excogitauit artem.

Statim vero cum procreasset genus cani ferri,

Fabricauit magnā falcem: edixit v. charis liberis.

Dixit autē animum addens, charo mœrens corde

Filij mei & patris nefarij, si volueritis
 Parere, patris malam vlciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim sæua machinatus est opera.

Sic dixit. illos vero omnes inuasit metus, neq;
 quispiam illorum (nus versutus
 Locutus est. cōfirmato animo tādē magn° Satur-
 E contra verbis compellauit matrem castam:
 Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inaspicatum nihil curo
 Nostrum. prior enim sæua meditatus est opera.

Sic dixit. gauisa est autem valde animo Tellus
 ingens: (romanui
 Collocauit aut ipsam celās in insidijs: indidit ve-
 Falcem asperis dentib. dolo aut instruxit omni.
 Venit autem Noctem adducens magnum Cœ-
 lum, vndique vero Telluri
 Cupiens amorē imminebat, & sane extentum est
 Passim: ex insidijs autem filius petijt manu
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
 Longam, asperos dentes habentem, charique
 genitalia patris
 Festināter demessit, rursusq; abiecit vt ferrētur
 Pone. illa quidem nō incassum elapsa sunt manu:
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 Omnes suscepit Terra: circumuolutis aut annis,
 Produxit Erinnyesq; validas magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, lōgas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq;, quas Melias vocāt super immensam
 Testiculisq; vt prius resectis, ferrum (terram.
 Proiecit circa Epirum vndis agitatū in pontum.
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore. cir-
 cumcirca vero alba

Παῖδες ἐμοὶ ἔπατρός ἀπαθάλα, αἱ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρες γὰρ κακὴν ποσάμεθα λῶσθαι
 Ὑμετέρη. πρῶτερ ὦ γὰρ αἰκία μήσαιο ἔργα.

— Ως Φάτο. τῆς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, ἐδὲ τις
 αὐτῶν

Φθίγγατο. θαρσύνσας ἣ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Λψ αὐτῆς μύθοισι προσήδα μητέρα κεδινήν·

Μήτηρ, ἐγὼ κεν τῷ γ' ὑποχόμενος τελέσωμι
 ἔργον. ἐπεὶ πατρός γὰρ δυσωνύμῃ σὺν ἀλεγίζω
 Ὑμετέρου. πρῶτερ ὦ γὰρ αἰκία μήσαιο ἔργα.

Ως Φάτο. γήθησεν ἣ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐιεθηκὲ ἣ χεῖρ
 Ἀρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντῃ.
 Ἠλθε ἣ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ ἣ Γαίῃ
 ἱμερῶν Φιλότῃ ὦ ἐπέχετο, καί ῥ' ἐπαινύσθη
 Πάντῃ. ὃ δ' ἐκ λοχεῖο παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκηψή, δεξιτερῇ ἣ πελώριον ἔλαβεν ἄρπην,
 Μακρόν, καρχαρόδοντα, Φίλῃ δ' ἀπὸ μῆδεα πατρὸς
 Εὐστυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε Φέρεσθαι
 Εξοπίσσω. τὰ μὲν ἔπι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρός·
 Οὐσαι γὰρ ῥα θάμνιγες ἀπίστυθεν αἵματόεσσαι,
 Πασσας δέξατο Γαῖα, πειπλομένων δ' ἐν αὐτῶν,
 Γείνατ' Εὐρυνύς τε κρατεράς, μεγάλας τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπρομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας.
 Νύμφας θ' ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεα θ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντον
 Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείρονο πολυκλῦσιν ἐνὶ πάντῳ,
 Ὡς Φέρετ' ἀμπέλας πελὺν χρόνον, ἀμφὶ ἣ λευκὸς

Αφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χρὸς ὤρνυτ'· τῷ δ' ἐνὶ κοῦρῃ
 Εὐρέφῃ· πρῶτον ἧ Κυθήροισι ζαθέουσιν
 Εἰωλεῖ· ἐνθεν ἔπειτα Πείρῳ τὸν ἱκεῖον Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός· ἀμφὶ ἧ ποίῃ
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξειο. τῷ δ' Ἀφροδίτῳ.
 Ἀφρογῦναιά τε θεῶν καὶ εὐσεφάνον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὐδ' ἐκ' ἐν Ἀφρῷ
 Θρέφῃ· ἀπὲρ Κυθήρειαν, ὅτι παρσέκυρσε Κυθήροις·
 Κυπαργῦναιαν δ', ὅτι γῆτο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡδὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφααῖνθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάροισε, καὶ Ἰμερῷ ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη τι πρῶτα, θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἰέσθῃ.
 Ταύτῳ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχῃ, ἧ ἧ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν αἰθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίους τ' ὁάρας, μειδήματα τ', ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερίαν, Φιλότῃά τε, μελιχρὴν τε.
 Τοὺς ἧ πατὴρ Τιτίῳας Ἰπικλήσιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τίκεν αὐτός.
 Φάσκε ἧ πᾶννοντας ἀπαοθαλίη μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετ' ἀποθεν ἔσεσθαι.
 Νυξ δ' ἔτεκε συζυγόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τίκε δ' Ὑπνον, ἔπικε ἧ Φῦλον Ουείρων·
 Οὐ πη κοιμηθεῖσαι θεὰ τέκε Νυξ ἑρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἷζυν ἀλγινδέεσσαν·
 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτῷ Οκεανοῖο
 Χρύσεια καλὰ μέλυσσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν·
 Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοπαίνους,
 Κλωθῶ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἀτρεσὶν αἵτις βροτοῖσι
 Γενο-

Spuma ab immortali corpore oriebat: in ea puella
 Innutrita est: primum vero ad Cytheras diuinas
 Vehabatur, inde tū circumfluā puenit ad Cyprū.
 Prodiit v. venerāda formosa dea: circum v. herba
 Pedib. sub molliḃ. crescebat: Aphroditē aut ipsā,
 Spuma progeneratam deam & decoram pulchris
 fertis Cytheream,

Nominant tā dij quā homines: eo quod in spuma
 Nutrita fuit: sed Cytheream q̄ appulit Cytheris:
 Cyprigenā vero quod nata sit vndosa in Cypro.
 Atque Amantem genitalia, quia ex genitalibus
 emerfit. (pulcher,

Hāc v. Amor comitat⁹ est, & Cupido sequebatur
 Natam primum, & deorum ad cœtum euntem.

Hunc v. ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,
 Virgineas cōfabulationes, & risus, & deceptiōes,
 Oblectationemq; suauē, & amicitia, blāditiasq;.

Illos vero pater Titanas cognomēto vocabat,
 Filios obiurgās, magnus Cœlus, quos genuit ipse.
 Dictitabat porro, extendentes ex proteruia ma-
 gnum patrasse (sit.

Facinus, cuius deinceps vltio in posterum futura
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam
 atram, Somniorū:

Et Mortē: peperit etiā Somnū. peperit v. agmen
 Nō vlli condormiens dea peperit Nox obscura.

Rursū postea Momū, & Ærurnā dolore plenā,
 Hesperidesq;, quib. mala vltra inclytū Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentesq; arbores fru-
 Et fatales deas, & parcas genuit immites, (ctus,
 Clothoq;, Lachesiūq; & Atropon: quę mortalib;

Nascentib. dant habendum bonumq; malumq;
 Quæq; hominūq; deorumq; delicta psequentes,
 Nunquam desinunt deæ a vehementi ira,
 Priusquam illi repēderint malam ultionem quis-
 quis peccarit. (hominib.

Peperit præterea & Nemefin, cladem mortalib.
 Nox perniciofa: post hancque Fraudem enixa est,
 & Amicitiam (cem.

Seniumq; noxiū, & Cōtentionē peperit pertina-
 Cæterum Contentio odiosa peperit quidem La-
 bore m molestum, (biles,

Oblivionemq;, Pestemq;, & Dolores lacryma-
 Pugnasq;, Cædesq;, Præliaq;, Stragesq; virorum,
 Iurgiaq;, mēdacesq; Sermones, Disceptionesq;,
 Legū contemptū Noxamq;, familiares inter sese,
 Iuramētumq; quod plurimū terrestres homines
 Lædit, quādo quispiā volēs peieraverit: (Pōtus,
 Nereumq; alienū a mendacio, & veracem genuit
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,

Eo quod verus atque placidus, nec iuris & æqui
 Obliviscitur, sed iusta & mātuerata consilia novit.
 Deinde rursus Thaumātem magnum & fortem
 Phorcyn, (tam,

Terræ commistus, & Ceto pulchris genis prædi-
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum ha-
 bentem. (boles dearum

Ex Nereo porro prognati sunt pquā amabilis so-
 Pōto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
 Filia Oceani perfecti fluij.

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Therisque, Galeneque, Glauceque,
 Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque iucunda,
 Et Me-

Γαυρομένοισι διδοῦσιν ἔχφν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπυσται
 Οὐδέποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἄπὸ τῷ δάωσι κακῶ ὅπιν ὅστις ἀμάρτη.
 Τίς τε ἢ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτῖσι,
 Νυξ ὀλοή· μὲν τὴν δ' Ἀπῆλῳ τέκε καὶ Φιλότῃται,
 Γῆρας τ' ἑλόμενον, καὶ Ἐρην τέκε καρπερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἐρις συγροή τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Ἀθήνην τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἀλγία δακρυόεντα,
 Τσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεια τε, ψάδεας τε λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἀτίην τε, σωήθεας ἀλλήλοισιν·
 Θρεκεν θ' ὅς δ' ἠπλάσθη ὀπιχθονίης αὐθιράπης
 Πημενίῃ ὅτι κέν τις ἐκὼν Ἰππόρεον ὁμόοιη·
 Νηρέα τ' ἀψάδεια καὶ ἀληθέα γένατ' Πόντ'·
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτὴς τε καὶ ἥπιος· ἔδ' ἐπεμισγείων
 Ἀθήνῃ, ἀλλὰ δίκημα καὶ ἥπια δλέωα οἶδεν.
 Αὐτίς δ' αὖ Θάυμαστα μέγαν, καὶ ἀγνώορα φόρ-
 κων,

Γαίη μισγόμενος, καὶ Κηθὼ καλλιπάρηον,
 Εὐρυδίην τ' ἀδάμαστον ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρήϊον δ' ἐγχόμενον μεγάλῃ τεύχεα πύκνα θιάων,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδ' ἠυκόμοιο,
 Κέρης Ωκεανοῖο πλήνι ποταμοῖο,
 Πρωτόν τ', Εὐκράτην τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτην τε,
 Εὐδῶρην τε, Θέτιν τε, Γαλήνην τε, Γλαύκην τε,
 Κυμοδόην, Σπηώτερον, Θαλίην τ' ἐρύοσαν·

Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀζαυή,
 Πασιθή τ', Ερατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυσ,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δωαμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Παυόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια·
 Ἰπποθόη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἰππονόη ῥοδόπηχυσ·
 Κυμοδόκη θ', ἡ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρῆα περὶ ὕνει, καὶ εὖσφύρῳ Ἀμφιτέιτῃ·
 Κυμώτ', Ἡϊόνη τε· εὐσέφανός θ' Ἀλιμήδη·
 Γλαυκονόμη τε Φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια·
 Λεαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·
 Πελαγονόμη τε, Ἐὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνη τε Φυλιώ τ' ἐρατὴ καὶ εἰδοῖ ἄμωμ·
 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππη·
 Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμισώ τε, Προνόη τε·
 Νημερτής θ', ἡ πατρὸς ἔχρ' νόον ἄθανάτιο.
 Αὐτὰρ μὲν Νηρῆ' ἄμύμον' ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἄμύμονα ἔργ' εἰδῆαι.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεΐταιο ἵστατ' αἶσα
 Ἠρά γ' ἠλκείτω· ἡ δ' ὠκείαν τίκεν ἱερὴν,
 Ἠυκόμας θ' Ἀρπύρας, Αἰγλώ τ' Ὀκυπέτιν τε,
 Αἶψ' ἀνέμων προΐησι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὀκείης περύχουσι μετὰ χρόνιαι γυναικῶν.
 Φόρκυι δ' αὖ Κητώ Γραιάς τέκε καλλιπαρήους,
 Ἐκ γλυκείης πολιάς, τὰς δὲ Γραιάς καλέουσιν
 Ἀθάνατάι τε θεοῖ, χαρμαὶ ἐρχόμενοί τ' αἰθήρων ποιοι.
 Περφευῆ δ' αὖ εὐπεπλον, Εὐνώ τε κροκόπεπλον,

Et Melita gratiosa & Eulimene & Agaue, (dita,
 Pasitheaq;, Eratoq;, & Eunice roseis lacertis præ-
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneq;,
 Nersæaque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoeque lepida, & Hippone roseis lacer-
 tis prædita,

Cymodœceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorū ventorū, vna cum Cymatolegē
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente
 Amphitrite: (mede,

Cymoq;, Eioneque, pulchreque coronata Hali-
 Glaucenomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynemeque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarneq; tā indolis gratæ, quā inculpate formæ.
 Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe.
 Nesoque, Eupompeq;, Themistoq;, Pronoeque,
 Nemertelq;, quæ patris habet animū immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
 Filiz quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerē peperit Irim,
 Pulchricomasq; Harpyias, Aelloq;, Ocypetenq;,
 Quæ ventorum flamina, & aues assequuntur
 Pernicibus alis, in cælo enim degentes volitant.
 Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris
 genis præditas,

A partu canas, quas ob id Græas vocant.
 Immortalesque dij, humiq; incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo
 peplo,

Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanũ,
 In extrema parte ad noctē. vbi Hesperides argutę,
 Sthenoq; Euryaleq; Medusaq; grauiâ perpeſſa.
 Ipſa erat mortalis, aſt alię immortales, & ſenio
 non obnoxia

Duc: cū vna cōcubuit cærulea cæſarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.

Eius autem Perſeus caput cum amputaſſet,
 Exilię Chryſaor magnus, & Pegafus equus.

Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani
 apud fontes (nib. charis:

Natus eſſet: cæterū hic enſem aureū tenebat ma-
 Et ille quidem cum auolaſſet, relicta terra matre
 pecorum (bitat,

Peruenit ad immortales. Iouis vero in domib. ha-
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.

Chryſaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroę filia nobilis Oceani.

Illum quidem armis exuit viſ Herculana,
 Boues apud flexipedes circumſina in Erythia,
 Die illo cum boues egit latas frontes habentes
 Tirynthum in ſacram, emenſus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obſcuro. vltra inclytum Oceanum.
 Ipſa in ſuper peperit aliud ingens, perplexum, ni-
 hil ſimile

Mortalibus hominibus neque immortalib. dijs,
 Specu in cōcano, diuinā animo inſracto Echidnā:
 Dimidio nympham. nigriſ oculis, pulchriſ genis,
 Dimidio item ingētem ſerpentem horrendum-
 que, magnumque,

Varium, crudiuorum, diuinę ſub canernis terrę.
 Illic

Γοργούς θ' αἰ ναίουσι πέρι κλυτὰ Ωκεανοῖο,
 Εξαπῇ πρὸς νυκτὸς ἴν' Εσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθινώτ', Εὐρύαλη τε, Μείδασά τε, λυγρὰ παθῶσι.
 Ἡμὲν ἔλωθ' Ἰννητὴν, αἰ δ' ἄθανάτω καὶ ἀγήρω
 Αἰ δύο· τῇ ᾗ μὴ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Εν μαλακῷ λευγῶνι, καὶ αὐθροῖν ἱερμυῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περιοὺς κεφαλῇ ἀπιδυροτήμην,
 Εξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήλασος ἴππος.
 Τῷ μὲν ἐπάνυμον λῶ, ὅτ' ἄρ' Ωκεανὸς πρὸς πηγάς
 Γαίνεθ'· ὁ δ' ἄρ' ἄρ' ἔχεν μὲν χερσὶ Φίλησι.
 Χ' ὡ μὲν δαπαλάμεν, περὶ λυγρὰ χθόνα μητίετα
 μέλων,

Ἰκατ' ὅς ἄθανάτης· Ζεὺς δ' ἐν δώμασι ναῖσι,
 Βροντῶν τε τροπικῶν τε Φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τριμάρων Γερουῖαν,
 Μιχθίς Καλλιρόη κούρη κλυτὰ Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενέριξε βίη Ηρακλεΐη,
 Βασὶ παρ' ἐλπίδεσσιν, πρὸς ῥύτω ἐν Ερυθείῃ.
 Ἡμῶν τῶν ὅτε περ βούς ἤλασεν εὐρυμετώπης
 Τίρωθ'· οἱ ἱερῶν, Διὰ βῆας πόρον Ωκεανοῖο,
 Ορῶν τε κτείνας, καὶ βεχέλον Εὐρυτίωτα,
 Σπιδμῶν ἐν ἡρόεντι, πέρι κλυτὰ Ωκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πύλωρον, ἀμήχανον, ἔδεν εἰσὶν
 Θνητῶν αἰθρώπων, ὁ δ' ἄθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆ· ἐν γλαφυρῷ, θεῶν κρατερόφρον' Εχιδναίαν,
 Ἡμῶν μὲν σύμφλυν ἐλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἡμῶν δ' αὖτε πύλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγας τε
 Παιάλον, ὠμῆσιν, ζαγίης ὑπὸ κούρῃσι γαίης.

Ἐνθα δέ οἱ ἀπ' ἐπὶ κάτω, κρίλη ὑπὲρ πέτρης,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' αἰθρώπων·
 ἔνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
 Ἀθάνατ' οὐ μὴ ἑσθλὰ ἤματα πάντε.
 Τῇ δ' Τυφάωνα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃ,
 Δεινὸν δ' ὕβρις ἔκλυ' αἶμον, ἐλικώπιδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυδαμένη, τέκετο κρατερὸν Φρονα τέκνα.
 Ὀρθον μὲν πρῶτον κυῖα γείνατο Γηρυονίη·
 Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ἔπειτα Φατῆον,
 Κέρδερον, ὠμὸν τε, αἶδεω κυῖα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκόντοκάρῳ, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 Τὸ τρίτον, Τόριον αὖτις ἐγένεατο, λυγρὸν εἰδύαν,
 Λερναίῳ, ᾧ θρέψε θεὰ Λοκώλεν Ἥρη,
 Ἀπλητὸν κατέσσε βίη Ἡρακλεΐη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης, σὺν δὲ νηὶ Φίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βεβλήσιν Ἀθηναίης ἀγλαΐης.
 Ἡ δ' Χίμαيرا ἔτικτε, πνέεσαν ἀμφιμάκρου πυρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἑὴν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαρποῖα λέοντος·
 Ἡ δ', ἡμίμαρς· ἥ δ', ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅππῃ δὲ δράκων, μέσση δ' ἡμίμαρς,
 Δεινὸν ἄσπεπνέεσσι πυρὸς μὲν αἰθομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασον εἶλατο ἑσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ἄλοκόν τέκε, Καδμείοισιν ἄλεθραν,
 Ὀρθῶν ὑποδμήθεισά· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 Τὸν δ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδνή παράκλειε.

Illic v. ei specus est in imo, caua sub petra, (nib.
Procul ab immortalibusq; dijs mortalibusq; homi-
Ibi sane ei destinantur dii inclytas domos incolere.
Atque coerceretur in Arimis sub terra tetra E-
chidna, (bus.

Immortalis nympha, & senij experts dieb. omni-
Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris ocu-
lis decoræ puellæ.

Illa vero grauida facta, peperit fortes filios,
Orthum quidē primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, mini-
me effabilem,

Cerberū crudiuorū, Plutonis canem ærea voce,
Quinquaginta capitū, impudentemq; fortemq;.
Tertio, Hydram genuit odiosa edoctam,
Lernæam, quam enutrit dea albis vlnis Iuno,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.

Ac illam quidem Iouis filius occidit sæuo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules ex cōsilijs Mineræ prædatricis. (igné,
Tum ipsa Chimæra peperit, spirantē terribilem
Trucemq; magnamq; pernicemq; validamque.
Illius erant tria capita: vnum quidem terribilis
leonis, (draconis:

Alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti
A fronte leo, pone vero draco, media vero capra,
Horrendę efflans ignis robur ardentis. (phōtes,
Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellero-
Illa sane Sphingen exitiale peperit, Cadmeis per-
Ab Ortho subacta: Nemeumq; leonem, (niciē,
Quem Iuno cū enutriuisset, Iouis veneranda vxor,

In locis fertilibus collocavit Nemeę, cladem hominibus. (num,

Ibi sane hic commorans decipiebat tribus homi-
Imperans cauernosę Nemeę, atque Apefanti.
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanę.
Ceto v. minimũ natus, cũ Phoreo amore mixta,
Peperit grauem serpentem, qui obscurę in latibulis terrę

Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.

Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.

Tethys autę Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem, (fluum,

Strymonem, Męandrumque, & Istrum pulchri-
Phasinque, Rhesumque, Acheloiũ argenti uorticę,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque,
Heptaporumque,

Granicumque, & Ēlapum, diuinumque; Simoenta,
Peneumque, & Hermũ, amęneque; fluentũ Caicum,
Sągariumque; magnũ, Ladonemque, Partheniumque,
Euenumque, & Ardescũ, diuinumque; Scamandrũ.

Peperit quoque; filiarũ sacrum genus, quę per terrã
Viros a teneris educant, vna cum Apolline rege,

Et fluminibus: hanc vero a Ioue sortem habent,

Pithoque, Admeteque, Iantheque, Electraque,

Dorisque, Prymnoque, & Vrania forma deę referēs,

Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroęque,

Zeuxoque, Cytieque, Idyiaque, Pasithoeque,

Plexaureque, & Galaxaure, amabiliſque Dione,

Melobosiſque, Thoeque, & venusta Polydora,

Cerceisque; indole amabilis, Plutoque; bouinis ocu-

Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque, (lis,

Petręa-

Εσται εἴσθῃ κατένασσι Νεμείης, πῆμ' αὐθρόπῃς.
 Εὐθ' ἄρ' ὄγ' οἰκίῃων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' αὐθρόπων,
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἡδ' Ἀπίπαστο. Θ.
 Ἀλλ' εἰς ἐδάμασσε βίης Ηρακλεΐης.
 Κητὼ δ' ἐπλώτατον, φόρκυι Φιλότῃμι μιγείσαι,
 Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσια μῆλα φυλάσσει.
 Τῷτ' μὲν ἐκ Κητῆς καὶ φόρκυ Θ γέν Θ ἐστὶ.
 Τηθύς δ' Ὀκεανῷ ποταμῆς τέκε δινῆεντας,
 Νείλον τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἡελιδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰσρον καλλιρέαθρον,
 Φάσιγ τε, Ρῆσον τ', Ἀχιλῶϊον δρυεροδίνην.
 Νέσσαν τε, Ροδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπὶ ἄπρην τε
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θῆον τε Σιμουῖντα,
 Πηνειὸν τε, καὶ Ἔρμον, εὐρρείτῳ τε Κάϊκον,
 Σαγγαρείον τε μέγαν, Λαδωναί τε, Παρθενίον τε,
 Εὐηνόν τε, καὶ Ἀρδησκον, θῆον τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε ἣ θυγατέρων ἱερὸν γέν Θ, αἰετ' ἄνθρωποι
 Ἀνδρας κερύζουσιν, Ἀπόλλωνι ξυῖοι ἀνὰ κλῆ,
 Καὶ ποταμοῖς. ταῦτ' ἔτι Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Παιδά τ', Ἀδμήτη τε, Ἰασίη τ', Ἠλέκτρη τε,
 Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοκίδης,
 Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ροδία τε, Καλλιρόη τε,
 Ζελώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδύϊα τε, Πασιφύη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἑρατὴ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη
 Κερκίς τε Φυὴν ἑρατὴν, Πλατὼ τε Βεῶπις,
 Περσείς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τε, Ἐάνη τε.

- Πετεραίη τ' ἑρόεσσα, Μενεαδῶ τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυώμη τε, Τελεαδῶ τε κροκόπεπλ'
 Κελσὶή τ', Ἀσίη τε, καὶ ἡμέροεσσα Καλυψώ·
 Εὐδῶρη τε, Τύχη τε, ἘΑμφιρῶ, Ωκυρόη τε·
 Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἂν σφέων πρὸ φερεσέτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὐτὰρ δ' Ὀκεανὸς καὶ Τηθύς ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι. πολλάι γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαι εἰσὶ πανύσφυροι Ὀκεανίαι,
 Αἶρα πολυπατερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπῃσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχῆδ' ἀρίοντες,
 Τίεες Ὀκεανῶ, τῆς γένεσθαι πότνια Τηθύς·
 Τῶν ὄνομα δ' ἔρχαλέον πάντων βροτὸν ἀνδρα ἐνίστανειν,
 Οἳ ᾗ ἑκάστοι ἴσασιν οἳ αὖθ' ἐναιετάρωσι.
 Θεαὶ δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελλεύην,
 Ἡὼ θ', ἥ πάντεσσιν ὀππιδιονίοισι φαίνειν,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖς ἔρχανόν εὐρυὸν ἔχουσι,
 Γαίαν θ', ἑσπέρην θ' εἰς ἑσπέρην ἐν Φιλότῃ.
 Κρίω δ' Εὐρυβίη τέκτεν Φιλότῃ μιγῆσαι,
 Ἀσραῖον τε μέγαν, Πάλλαντά τε, διὰ θεάων·
 Πέρσιω θ', ὅς κ' πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσιώησιν.
 Ἀσφαῖω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότῃ θεῶν θεὰ Διὸς εἴπει.
 Τῆς ᾗ μετ' ἀστέρα τέκτεν Εὖσφορον ἡρμηνέειαν,
 Ἀσρα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' ἔρανος ἐστὶ φάνωται.
 Στύξ ᾗ τέκε Ὀκεανῶ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγῆσαι,
 Ζήλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,

Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeq;, Telestoq; croceo peplo:
 Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroeq;,
 Et Styx, quæ ipsarū excellentissima est omnium:
 Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Grandiores natu filia. multæ quidē sunt & aliæ:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sane dispersæ terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splēdida proles.
 Tot rursus alij fluuij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem
 virum proloqui:

Sed singulatim nouerūt quicunq; circū habitāt.

Thia præterea Solemque magnum, lucentemque
 Lunam, (bet,

Auroramque quæ omnib. terrestribus lumen præ-
 Immortalibusque dijs qui cælum latum tenent,
 Genuit. congressa cum Hyperione in amore.

Crio autē Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
 Astræumque magnum, Pallantemque, præstan-
 tissima dearum,

Perseusque, qui etiam omnes præcellebat peritia.

Astræo v. Aurora ventos peperit magnanimos,

Argesten, Ephyrum, Boreamque rapidum,

Et Notum, in amore cum deo dea congressa.

Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum
 mane genita,

Astræque fulgentia quibus cælum cinctum est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,

Zelū & Nicen pulchros talos habentē, in edibus,

Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios,
 Quibus nō est seorsim a Ioue domus nec villa se-
 Neque via qua non illis deus præit: (des,
 Sed semp apud Iouē grauitē tonantē sedē habēt.
 Sic. n. cōsuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocauit deos ad altum cœlum.
 Dixit autem, quod quisquis vna secum deorum
 contra Titanes pugnet,
 Nulli se adepturū præmia, sed honorē quemq;
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub
 Saturno atque immunis,
 Ad honores ac præmia prouecturum, vt fāse est.
 Venit autē prima Styx incorruptibilis ad Olympū
 Cuius suis filiis chari per cōsilia patris.
 Ipsam vero Iupiter honorauit: eximia quoque
 dona dedit. (mentum,
 Ipsam .n. constituit deorum magnum vt sit iura-
 Filij autem diū. omnib. sui cohabitatores vt sint.
 Similiter etiā omnib. prorsus sicuti pollicit⁹ erat.
 Perfecit. ipse autē præpotens est, atq; regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilē venit ad lectum.
 Gravidā vero factā deinde dea dei in amore,
 Latonam cæruleo peplo peperit blandā semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarē intra Olympū.
 Genuit insuper Asteriā claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domū, chara vt vocetur vxor.
 Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam su-
 per omnes (da dona,
 Iupiter Saturnius honorauit: dedit v. ei splendi-

Καὶ Κράτῳ, ἥδ' ἐ Βίην, δριδείκετα γείναλο τέκνα,
 Τῶν σὺν ἔς' ἀπάνδρ' ἑ Διὸς δόμῳ, ἔδ' ἐ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅπῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ως γ' ἐβέλωσε Στυξ ἄφθιτῳ Ωκεανίῃ,
 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ολύμπι' ἀστεροπητῆς
 Ἀθανάτης ἐκάλεισσε θεοὺς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς αὖ μ' ἔο θεῶν Τιτῆσι μάχοισι,
 Μῆ λιν' ἀπορραίσῃν γεράων, ἱμῆν ᾗ ἕκαστον
 Εξέμεν ἦν τοπάρῳ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄλῃμος ὑπὸ Κρόνῳ ἢ ἀγέραςτο,
 Τιμῆς καὶ γεράων ὀπιπῆσέμεν ἢ θέμις ἐστὶ.
 Ἡλθε δ' ἄρα πρώτη Στυξ ἄφθιτῳ ἔλυμπίνῳ
 Σιωσφίσι παίδεσσιν, Φίλῃ δ' αὖ μήδεα πατρὸς.
 Τὴν ᾗ Ζεὺς τίμησε, πεισασαὶ δ' ὄρωρα ἔδωκεν.
 Λυτὴν μὲν γ' ἔθηκε θεῶν μέγα ἐμμεναὶ ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡμάτ' ἀπάντ' εὐὸς μεταναιέτας εἶναι.
 Ως δ' αὖτως πάντεσσι θεῶν ἀμπερές, ὥς περ ὑπέρσθι
 Εξετέλεισσε· αὐτὸς δ' ἡ μέγα κρατεῖ ἡδ' ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κοῖα πολυήρατον ἤλθεν ἐς εὐνύῳ.
 Κυσομένη δ' ἡπείτα θεὰ θεῶν φιλότλη
 Λητῷ κυανόπεπλον ἐγείνατο μέλιχον αἰεὶ,
 Ἡπον ἀνδράποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μελίχον ἐξ ἀρχῆς ἀθανάτωτατον ἐντὸς ὀλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀστέρην Ὠώνυμον, ἦν ποτε Πέρσης
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, Φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιλον.
 Ἡ δ' ὑποκυσομένη Ἐκάτῳ τέκε, πλὴν πέρι πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,

Μοῖραν ἔχῃν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόενι ἔσθ' ἔραν' ἔμμορε πμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τεπμένη ἐστὶ μάλισσα.
 Καὶ γ' οὐκ ὅτε που τις Ὀππιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κτ' νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει ἑκάτῳ· πολλὰ γὰρ οἱ ἔσπετ' τιμὴν
 Ρῆα μάλ', ὧ περ Φρων γὰρ θεὰ· ὑποδέξεται εὐχάς·
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπίζοι· ἐπεὶ διωάμεις γὰρ πάρεσιν.
 Οοσοὶ γ' οὐ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Καὶ πμῶν ἔλαχον, τῶντων ἔχει αἰσῶν ἀπάντων.
 Οὐδὲ πμὴν Κρονίδης ἐβίησατο ἔδ' ἑ τ' ἀπηύρα
 Οὐδ' ἔλαχεν Τιτῆσι μὲν περτέροισι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπεῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔωλεο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μοιωνογῆς, ἥσων θεὰ ἔμμορε πμῆς,
 Καὶ γήρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔραν' ἠδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῶν·
 Οὐδ' ἐθέλει μετὰ λῶς παρραγίνεται, ἢ δ' ὀνίνησιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπῃ, ὧν κ' ἐθέλησιν.
 Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισιλεύρα θωρήσσονται
 Ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παρραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην περ Φρονέως ὀπίσται, καὶ κῦδ' ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 Ἐνθα θεὰ κ' τοῖς παρραγίνεται, ἢ δ' ὀνίνησι·
 Νικήσας ὅβιη κ' κάρτει καλὸν ἀεθλόν,
 Ρῆα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδ' ὀπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἰπώηεσι παρρεσμέν' οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δύσασ' ἐμφελόν ἐργάζονται,
 Εὐχονται

Partem vt habeat terræque & infrugiferi maris.
Imo etiam ſtelligeto a cœlo ſortita eſt honorem,
Immortalibuſque dijs honorata eſt maxime.

Etenim nũc quãdo alicubi aliquis terreſtriũ ho-
Faciens ſacra honeſta ex lege expiat, (minum,
Inuocat Hecaten: ingens v. cum ſequitur honor
Facillime, cuius beneuola dea ſuſcipit preces:
Et illi diuitias largitũr, nam facultas ipſi adeſt.

Quotquot enim Terra Cœloque prognati ſunt,
Et honorem ſorte acceperũt, iſtorum habet ſor-
tem omnium: (priuauit

Neq; quicquã ipſi Saturnius p vim ademit, neq;
Eorum quęcunq; ſortita eſt Titanas inter prio-
res deos: (tio.

Sed habet ſicut prius ab initio facta eſt distribu-
Nec quia vnigenita, minus dea ſortita eſt honorẽ
Et præmium tam in terra ac cœlo., quam in mari:
Sed inſuper multo magis, quoniam Iupiter ho-
norat ipſam.

Cui vero vult, magnifice præſto eſt, atque iuuat.
Inque concione inter homines eminet, quorum
ſcilicet voluerit.

Atq; quãdo ad bellum perdens, viros armantur
Viri, tum dea adeſt quibus voluerit,
Victoriam prompte vt præbeat, & laudẽ porrigat.
Inque iudicio reges apud venerandos ſedet.

Bona inſup quãdo viri in certamine colluctantur:
Ibi dea & illis præſto eſt, atque iuuat. (mium

Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrũ præ-
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.

Commoda itẽ equitib. quę adſtet quib. voluerit:
Et hiſ qui glaucum ~~mare~~ tempeſtuoſum ſecant,

Votaq; faciunt Hecata, & valde sonāti Neptunū.
 Facile etiā prædam inclyta dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem
 animo. (augere,

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus
 Armenta que bouum, gregesque latos caprarum,
 Gregesq; lanigerarum ouium animo saltem vo-
 lens, (reddit.

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora
 Adeo sane licet vnigenita ex marre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.

Fecit autem ipsam Saturnius alumnam iuuenum,
 qui post ipsam (rorā.

Oculis aspexerunt lumen multā contuentis Au-
 Sic ab initio nutriens filios: atq; hi sunt honores.

Facile porro domita a Saturno, peperit illustres
 liberos, (gaudentem,

Vestam, Cererem, & Iunonē aureis calceamētis
 Fortemq; Plutonē, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & valde sonātem Neptunū,
 Iouemq; consiliariū, deorū patrem atq; hominū,

Cuius & a tonitru concutitur lata terra.

Atque istos quidem deglutiebat Saturnus ma-
 gnus, quicunque

Ex utero sacro matris ad genua venerat:

Hec animo voluēs, ne vllus clarorū filiorū Cœli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio a filio domari.

Quantumuis robusto existenti, Iouis magni per
 consilia. (dias struens

Ideoq; hic nō cæcā speculationē habuit, sed infi-
 Filios

Εὐχονται δ' ἑκάτῃ καὶ ἐρμύπῳ Εὐνοσίγαιῳ,
 Ρηϊδίῳ δ' ἄρξην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ρῆα δ' ἀφείλετο Φαινομένην, ἐθέλῃσά γε θυμῷ.
 Εὐθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λήϊδ' αἶξεν,
 Βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατὺ αἰ-
 γῶν,

Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλῃσσι,
 Εξ ὀλύγων βεβλῆσι, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὐτῷ τοι καὶ μουνοχῆρς ἐκ μητρὸς εἴσσι,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τέπμηται γαστέρι.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κροτοτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῃ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντ' Φάϛ πολυδερκέϛ Ἠῆς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτοτρόφϛ, αἰδέετ' ἐπὶ πᾶσι.
 Ρῆη δ' αὖτ' ἀνέθρεψε Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἰσίνην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθυμόν τ' Αἰδὴν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματ' ἀναΐει,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρμύπῳ Εὐνοσίγαιον,
 Ζηνά τε μητιέντ' α, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζετο Ὀρῆα χθών.
 Καὶ τῷ μὲν κατέπινε Κρόνϛ μέγας, ὅς τις ἕκα-
 ϛ

Νηδυϛ ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκειτο
 Τὰ Φρονέων, ἵνα μή τις ἀθανάτων ἐραυνίωνων
 Ἀλλϛ ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆίδα ἱμῆν.
 Πόθεν γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντ' α,
 Οὐνεκά οἱ πίπτει ἰὼ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἰόντι, Διὸς μεγάλῃ διὰ βελάει.
 Τῷ ὅγ' αἰαλοσκοπὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκῶν

Παῖδας εἰὺς κατέπινε· Ρέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, τίτ' ἐπέτα φίλους λιτάνειε τεκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖαί τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μή τις συμφράσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκῆσθαι
 Παῖδα Φίλον, τίσασθ' δ' ἐρμινύς πατρὸς ἐοῖο,
 Παιδων εἰς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ ᾗ θυγατρὶ Φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἦσ' ἔπιθοντο·
 καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα περ πέπρωτο γυνεῖσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ἡεῖ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πόνον δῆμον,
 ὁππῶτ' ἄρ' ὁ πλοῦτατον παίδων ἡμελλε τεκῆσθαι.
 Ζῆνα μέγαν τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη·
 Κρήτη [εν] Ὀρεῖ τρεφόμεν ἀπταλλέμεναί τε.
 Ενθα μὲν ἵκτο φέρουσα θοὴν λαὸν νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτῃ ἐς Λύκτον κρύψεν δὲ ἐχερσὶ λαβῆσαι
 Ἀντρώον ἠλιθιάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κέκρεσι γαίης,
 Ἀργαῖον ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ ᾗ σπαραχασίῃσι μέγαν λίθον ἐχρύαλιξεν
 Οὐρανίδῃ μὲν ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τ' ἔλῳν χεῖρεσσιν ἐν ἐγκάτθετο νηδιῷ,
 Σχέτλιον ἄσ' ἐοόσε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου εἰς ἦος αἰέκητ' καὶ ἀκηδῆς
 Λάπειθ', ὅμιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπέτα μὲν καὶ Φαίδιμα
 γῆα
 Ἡῤῥεῖο πῶς ἀνακλῆται· ἔπι πλομένη δ' ἐσσιαντῇ

Filios suos deuorabat, Rheam autem tenebat luctus grauis. (virorum

Sed quando iam Iouē erat deorum patrem atque Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus Suis, Terræque, & Cœlo stellato,

Cōsiliū vt suggererent, quo pacto lateret pariens Filium charum, possetque vlcisci furias patris sui Contra filios, quos deuorabat ingens Saturnus versutus. (serunt,

Illi vero filia dilectæ auscultaſcunt & morem gest-
Ete commemorant quæcunque fati constitutum eſſet fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum. Miserrunt a. in Lyctū, Cretæ ad pinguem populū, Cum minimum natū filiorum eſſe paritura,

Iouem magnū. hūc quidē ipsi suscepit Terra vasta In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia. (nigram,

Tum quidem peruenit ferens eclerem per noctē Primū ad ipsam Lyctum, abscondit autem ipsum manibus prehensum

Antro in excelſo, diuinę sub latebris terræ, Argeō in monte denſo ſyluoſo. (nus dedit

Huic a. fascijs inuolutum magnū lapidem in ma- Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.

Quē tum arreptū manibus, ſuā cōdidit in aluum, Miſer, nec cogitauit animo quod ſibi in poſterum Pro lapide ſuus filius inuietus & ſecurus

Superſet, qui ipſū mox eſſet vi & manib. dominū Ex honore expulſur⁹, ipſeq; imortalib. impatur⁹.

Celeriter autem deinde robur & fortia membra Creſcebant illius regis: reuoluto autem anno,

Terræ consilio astuto circumuentus, (sutus,
 Suâ sobolem iterū emisit magnus Saturnus ver-
 Victus artibus ac vi filij sui.

Primum vero euomuit lapidem vltimo deuora-
 tum. (ciosam

Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terrā spa-
 Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,

Monumentum vt sit in posterum, miraculum
 mortalibus hominibus.

Soluit vero patruos noxijs a vinculis

Cœligenas: quos vinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,

Dederuntque tōnitru, atque candens fulmen,

Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat.

Quibus confusus, mortalibus atque immortali-
 bus imperat. (ceanidem

Filiā porro Iapetus pulchros talos habentem O-

Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipsa veto ei Atlantem magnanimū peperit filiū.

Peperit præterea gloria præsignem Menœtium,
 atque Prometheum

Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,

Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuen-
 toribus rerum.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,

Virginē. Iniuriū v. Menœtium late vidēs Iupiter

In Erebum detrussit, feriens fuliginoso fulmine,

Propter improbitatē & fortitudinē insolentem.

Atlas v. cœlum latū sustinet dura ex necessitate,

Finibus in terræ, e regione Hesperidū argutarum

Stans, capiteque & indefessis manibus.

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudēs Iupiter.

Ligauit

Γαίης ἐνεσῆσι πολυφραδέεσσιν δολαφείς,
 Ον γόνον αἶψ' ἀνέκκε μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Παιθεὶς τέχνησι βίηφί τε παίδας εἶο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμασε λίθον, πύματον καταπίνων,
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήθεξ' ἔχ' χθονὸς Ὀρυοδείης
 Πυθὶ ἐν ἡράτῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρηγοοῖο,
 Σῆμ' ἔμην' ἐξοπίσω, παῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε ἢ πατροκασσιγῆτες ὀλοῶν δότ' δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἄεσι φροσυνῆσιν,
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντ' ἅρ' ἐν εὐεργεσίᾳων,
 Δῶκαν ἢ βροντῶν, ἡδ' αἶθ' ἀλόεντα κεραυνὸν,
 Καὶ στροπὴν τοπρὶν ἢ πλώρη Γαῖα κεκεύθη.
 Τοῖς πίσω ἢ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλιόφυρον Ωκεανίνην
 Ἠράτ' κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχῳ ἐπαυέβαινε.
 Ἡδέ οἱ Ἀτλαντὶ κρατερόφρονα γείνατ' παῖδα·
 Τίκτη δ' ὑπερκύδασα Μενόιπον, ἡδὲ Προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμηλιν ἀμαρτίνοόντ' Ἐπιμηθεῖα,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι.
 Πρῶτ' ἢ γάρ ῥα Διὸς παλαστὴν ὑπέδεκτ' γυναιῖκα
 Παρθένον. ὕβρισθ' ἢ Μενόιπον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' ἢ κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντα κεραυνῷ,
 Εἵνεκ' ἀπαθ' ἀλῆς τε καὶ ἡνορέης ὑπερόπλη.
 Ἀτλας δ' ἔβανον εὐρυῶν ἐχθ' ἀκρετῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίῃς, πρὸ παρ' ἑσπερίδων λιγυφά-
 των

Ἐπὶ τῷ κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χεῖραςι.
 Ταύτῳ γάρ οἱ μοῖραν εἰδάσασθ' μητιέτα Ζεὺς.

Δῆος δ' ἄλκυτοπέδῳσι Προμηθεῖα πικιλόβελον,
 Δεσμοῖς δ' ἄρ' ἀλίοισι μεσσην Διὸς κίων' ἐλάσας·
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσεν πανύπτερον· αἰτὴρ ὃν ἤπαρ
 Ἡδ' ἰεν ἀθάνατον, τὸ δ' αἰετὸν ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον περὶ πάντας ἡμᾶς ἔδοι πανυσίπτερον
 ὄρνις.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκυμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτάνει, κακὴν δ' ὅσπ' ἐνέσων ἄλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατ' δυσφροσυνάων·
 Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπία ὑψιμεδονίῳ,
 Οφρ' Ἡρακλῆϊ Θηβαγενέϊ κλέϊ αἴῃ
 Πλεῖστον ἔτ' ἢ τοπάρειεν ὅππ'ι χθόνα πρυμνοβόταν
 εἶεν.

Ταῦτ' ἄρα αἰζόμεν τιμα δ' ἐριδοίκετον υἱόν·
 Καὶ περ χωόμεν, πῶν γ' ἰχόλε, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
 Οὐδ' ἐκ' ἐρίζο βελάς ὑπερμενέϊ Κρονίῳ.
 Καὶ γ' ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοῖτ' αἰθ' ῥωπὶ
 Μηκύνῃ, τ' ἐπὶ ταμέγῳ βῆν περὶ φρονι θυμῷ
 Δαδασάμεν περὶ ὕμῃ, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γ' ἀόρκαε τε καὶ ἔγκατε πίονι θυμῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρίβοσιν·
 Τῷ δ' αὖτ' ὅστις ἀλκυὰ βοὸς δολίῃ ὅππ'ι τήχῃ
 Εὐθείσας κατέθηκε καλύψας δ' ἐγέπει θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων δ' ἐριδοίκετ' ἀνάκτορον,
 Ωπείπον, ὥς ἐτεροζήλως διεδάσασα μοίρας.

Ὡς Φάτ' κερτομέων Ζεὺς ἀφ' ὅσπ' αἰετὰ ἐνδῶν·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἢ κ' ὅππ'ι

Ligauit vero inuitabilibus compedibus Pro-
methea versutum,

Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Ei aquilā immisit expansis alis: ceterū hęc epar
Comedebat eternū, quin ipsū cretcebat parvbiq;
Noctu, quantum toto die edisset extensas alas
habens aus.

(tis filius

Hūc quidē Alcmenę pulchros talos habētis for-
Hercules occidit, malum v. morbum profligauit
Ab Iapetionida, & liberauit ab ægritudine:
Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
Maior etiam quam antea super terram multos
pascens.

Ob id itaq; veneratus honorabat præclarū filiū.
Quāuis succēlens, remisit irā, quā prius habuerat,
Eo quod cōtendisset consilio cū præpotēri Ioue.
Etenim quando disceptabant inter se dij morta-
lesque homines,

Meconę, ibi tum magnū bouē prompto animo
Diuitum proposuit, Iouis mentem fallens.
Nam hac quidē parte carnesq; & intestina pingui
In pelle deposuit, regens ventre bouino: (adipe
In altera rursum ossa alba bouis, dolosa arte,
Rite disponens recōdidit regens candida aruina.
Iamq; tum ipsum allocutus est pater hominum-
que deorumque:

Iapetionida omnium illustrissime regum,
O ignaue, quam inique partitus es portiones!

Sic dixit latēter carpens Iupiter perpetua con-
silia sciens.

Hanc vicissim alloquutus est, Prometheus vaser,

Tacite arridēs (dolosa aut nō inēmor erat artis)
Iupiter gloriosiss. maxime deorū sempiternorū,
Harum elige verā tibi in pectorib. animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter autem eter-
na consilia sciens,

Cognouit certe nec ignorauit dolum. mala au-
tem prauidebat animo

Mortalibus hominibus, quæ & perficiēda erant.

Manib. vero hic vtrisque sustulit album adipem.

Irascebatur a. mente: ira v. eius occupabat animū,

Vt vidit ossa alba bouis, dolosa arte.

Ex illo tempore dijs super terrā genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nu-
bicogus Iupiter,

Iapetionida, super omnes consilia edoctus,

Oignaue, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit, ira pectus Iupiter eterna cōsilia sciēs.

Ex illo tempore deinceps doli memōr semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessū

Mortalib. hominibus, qui super terram habitant:

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti, (dorem.

Furatus indomiti ignis eminus apparentē splen-

In concava ferula. momordit vero imo animo

Iouem in alto tonantem, ad iramq; ipsum com-

mouit charo cordo, (dorem.

Vt vidit inter homines ignis lōge apparentē splē-

Protinus autem pro igne struxit malū hominib⁹.

E terra .n. cōformauit perquā celebris Vulcanus

Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio,

Cinxit v. & adornauit dea cælijs oculis Minerua,

Candida veste: a capite vero calyptram

Ingenio.

Ἡ κ' Πημειδήσας, (δολίης δ' ἔλθ' ἵκετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδιε μέγιστε θεῶν ἀειγυρετῶν,
 Τῶν δ' ἔλθ' ὅπως τέλει σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆρα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφ' ὅττι μῆδεα εἰδώς
 Γινῶρ' ἔσθ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσ' εἴς θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέσσει μελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λάκκον ἄλκιφας.
 Χώσσετο ἧ φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἵκετο θυμὸν.
 Ως ἰδὲν ὅς τ' αὖ λάκκῳ βοὸς δολίη δ' ἵπτι τέχνη.
 Εκτὺ δ' ἀθανάτοισιν δ' ἵπτι χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καί μιν ὅς τ' αὖ λάκκῳ θυγόντων δ' ἵπτι βωμῶν.
 Τὸν δὲ μίγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 Ωπύπην, σὺ κ' ἄρα πῶ δολίης δ' ἵπτι λήθεο τέχνης.
 Ως φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφ' ὅττι μῆδεα εἰδώς.
 Εκτὺ δ' ἠπείτα, δόλῳ μεμνημένῳ αἰεὶ,
 Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μὲν ἄκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις οἱ δ' ἵπτι χθονὶ ναυεταόουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς ποῖς Ἰαπετιόε,
 Κλείψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκν' δ' ἄρα νεόφιδυμὸν
 Ζεῦ ὑψιβρεμέτιν, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 Ως ἰδὲν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.
 Αὐτίκα δ' αὐτὴ πυρὸς πύξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γ' ὅς μιν πλάσσει περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω δ' ἄρ' ἔβλαας.
 Ζῶσθ' ἧ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφῆ ἐοδῆπ'· ἥ γ' κρήνην ἧ καλύπηρ'

Δαδάλειν χεῖρεσσι κατέχευε, θάῤμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σφάνης νεοθηλέας αὔξει ποιῆς
 ἱμερτὲς παρέθηκε καρήναι Παλλὰς Ἀθλέη.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σφάνειν χρυσέην κεφαλῇ φιν ἔθηκε,
 Τὼν αὐτὲς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆς,
 Ἀσκήσεις παλάμησι, χαρίζομεν ὅ Διι πατρί.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ πετὼ χαίρο, θάῤμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπρ' ὅ πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πᾶλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπεται πολλή,
 Θασμασίη. ζῶοισιν εἰκότα φωνήεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πῦξ ἐκαλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 Ἐξάραγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσσι θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομένῳ γλαυκῶπιδος ὀβριμοπέτης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτης τι θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπων,
 Ὡς εἶδον δόλαν αἵπῳ, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γῆς ἐστὶ γυναικῶν θηλυπράων.
 Τῆς γὰρ ὀλώϊον ἐστὶ γῆς, καὶ Φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέλαι θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἐσόμεροσ, ἀλλὰ χέροιο.
 Ὡς δ' ὅπ' ἐν σμύνεσσι κατ' ἡρεφίεσσιν μέλισσαι
 Κηφελῶας βόσκουσαι, κακῶν ξυνήνοας ἔργων,
 Αἰ μὲν τε πρὸ παν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον κατὰ δύνωσι
 Ἡμέλαι σπέρδουσιν, πύθεισί τε κηρία λυκά,
 Οἱ δ' εὐπαθεμένοητες ἐπ' ἡρεφίης κτ' σίμβλης.
 Ἀλλότριον κάματος σφετέρῳ ἐς κατὰρ' ἀμῶνται.
 Ὡς δ' αὐτῶς ἀνδρῶσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζεὺς ὑψιβραμέτης θῆκε, ξυνήνοας ἔργων
 Ἀρκαλείων. ἔπρον δὲ πόνον κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.

Ingenioſe factam manib. detinebat, mirum viſu.
Circum v. ei ſerta recens florētis e florib. herbæ,
Optata impoſuit capiti Pallas Minerua:
Circumque ei coronam auream caput poſuit,
Quam ipſe fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
In hac artificioſa multa cælata erant, mira viſu
Animantia quæcunque continens multa alit, at-
que mare, (magna,
Ex illis hic multa indidit. gratia vero reſplēdebat
Mirabilis, animantibus ſimilia vocalibus.
Cæterum poſtquam effecit pulchrum malum
pro bono,
Eduxit eo vbi alij erant dīj atque homines,
Ornātū geſtientem cęſiq; Palladis forti patre pro-
gnatæ:
Admiratio autē cepit immortalesque deos mor-
talesque homines (nibus.
Vbi viderunt dolū arduum, inexplicabilē homi-
Ex illa enim genus eſt mulierum ſcēminearum.
Illius. n. pernicioſum eſt genus, & ſexu mulierū.
Nocumentū ingēs mortales inter viros habitāt,
Pernicioſæ paupertatis non comites ſed luxus.
Ac veluti cum in aluearijs tectis apes
Fucos paſcunt malorum participes operum:
Illæ quidem per totum diem ad ſolē occidentem
Diurnæ feſtinant, & faciunt fauos albos:
At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
Alienum laborem ſuum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Iupiter alitronans dedit, participes operum
Moleſtorum aliud v. præbuit malum pro bono.

Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierū,
Non vxorem ducere velit, grauem vero attige-
rit senectam, (indigus

In penuria eius qui senem foueat, hic non victus
Viuit: mortui vero possessionem inter se diuidūt
Remoti cognati. cui v. nuptiarū cōditio cōtigerit,
Pudicā vero habuit cōiugem, ornatā prae cordijs,
Huic ab æuo malum bono adæquat (fœminā,
Esse. qui vero adeptus fuerit nocentis natiuitatis
Viuit in pectorib. habens indefinentē afflictionē
Animo & corde, & immedicabile malum est.

Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque
præterire. (metheus

Neque. n. Iapetionides nullo malo dignus Pro-
Ilius saltem euitauit grauem iram: sed necessario
Quauis multiscium existentem, magnum vin-
culum coerces.

Briareo vero vbi primum pater iratus est animo,
Gottoque atque Gygæ, ligauit forti vinculo,
Fortitudinē immanē admiratus, atq; etiā formā,
Et magnitudinem, collocauit aut sub terrā latam,
Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Vsq; valde mœrētes, corde magnū luctū habētes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales dij alij,
Quos pepit pulchricoma Rheæ Saturni in amore,
Terræ consilij reduxerunt in lucem iterum.

Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam
accepturos. (habentes,

Diu. n. pugnarunt, laborem animam cruciantem
Titaneſque dij, & quorquot e Saturno nati sunt,

Contra

Ος κα γάμον Φεύγων κ' ἡμέμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμεν ἐθέλη, ὅλοον δ' ὄπι γῆρας ἰκνηται,
 Χήτ' ἡροκόμοιο, ὅσ' ἔβιοτε ὀπιδάης
 Ζῶει, δ' οὐ Φθιμένε ἢ Ζῆα κτῆσιν δαπίνοντα
 Χηρώσαι. ὦ σ' αὖτε γάμε μ' μοῖρα γῆται,
 Κεδνὴ δ' ἔχεν ἀκροῖτιν, δ' ἄρα π' αἰετ' ἀπιδεσσι,
 Τῷ ἢ ἀπ' αἰῶν' ὅ κακὸν ἐσ' ἄλ' αὖτις φερίζει
 Εμμεναι· ὅς σε κατ' ἴμην ἀπαρτηροῖο γῆρας
 Ζῶει ἐν γῆρας ἔχων ἀλίαςον ἀνίλιν
 Θυμῶ καὶ κραδίη, καὶ ἀνήκεσον κακὸν ἐστίν.
 Ως σ' ἔπ' Διὸς κλέψαι νόον ἔδε παρελθῆν.
 Οὐ ἢ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκηται Προμηθεύς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρυὺ χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυίδριν ἐόντα μέγας κ' δεισμός ἐρύκει.
 Βελέρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 Κοτῆω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐν δεισμῷ,
 Ηνωρέω ὑπέρτοπλον ἀγώμεν' ἠδὲ καὶ εἰδ',
 Καὶ μέγεθος· κατ' ἴνασσε δ' ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης.
 Ενθ' οἱ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐξαπῇ, μεγάλης ἐσπείρασι γαίης,
 Δητὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλ' ἂ σφίας Κρωίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τίκεν ἡὺς κ' Ρεῖη Κρόν' ἐσφιλότητι,
 Γαίης Φραδμοσσύησιν ἀνήγαγον ἐς Φάει' αἵ τις.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διλινεκέως κατέλεξε,
 Σιὸν κείνοισι νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχ' ἄρ' ἔδωκε.
 Δηρὸν γὰρ μάρνασθαι, πόνον θυμαλγὴ' ἔχοντες,
 Τιτλῶές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόν' ἐξεγμόντο,

Ἀντήν ἀλλήλοισι Διὶ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἄφ' ὑψηλῆς Οὔρου ἔτιπῶντες ἀθανάτοιο,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμπιο θεοὶ δωτῆρες ἑσάν,
 Οὓς τέκεν ἠΐκοι Ρείη Κρόνω δυνηθεῖσαι.
 Οἷρά τ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγὴ ἔχοντες,
 Σιυνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους καιαυτῆς.
 Οὐδέ τις ἰὺ ἔειδ' ἢ χαλεπῆς λύσις ἔδωκε τέλος τῇ
 Οὐδέ τέροισι, ἴσον ἢ τέλος τῆ περ πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι περίεχεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἄμβροσιν τε, ταῖ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδωκαν,
 Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξειο θυμὸς ἀγήτωρ.
 Ως νέκταρ δ' ἐπίσταντο καὶ ἄμβροσιν ἐρατὴν ἡν,
 Δὲ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μοι Γαίης τε καὶ Οὐρανῶ ἀγλαὰ τέκνα,
 Οὐρ' ἔπει τά μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦ δὴ γὰρ μάλα θηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα.
 Τιτῶν τε θεοὶ καὶ ὅππῃ Κρόνος ἐκ γήμμεσθαι.
 Τμᾶς ἢ μεγάλῃν τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 Φαίνετε Τιτῶεσσιν ἐναντίοι ἐν δαίλυρξῃ,
 Μηδόμενοι φιλόπῃ καὶ ἐσθῇ, ὅσα παθόντες
 Εἰς φάσιν ἀφ' ἑοικέσθε δυσλεγέειν διδοίμεν,
 Ἡμετέρας Διὶ βελάς, διὰ ζόφου ἡρόεντος.
 Ως φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κότι ἀμύ-
 μων,
 Δαιμόνι σὺν ἀδάηται πιδάσκων· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅππῃ μὲν περαπίδες, πῶς δ' ἐπιτοήματα
 Ἀλκτὴρ δ' ἀδανάταισιν ἀφ' ἧς γένος κρυεραῖο.

Contra sese mutuo per validas pugnās:
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 Illi vero ab Olympo, dij datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens. (habentes,

Illi sane tum inter se pugnam animū excruciantem
 Continue pugnant, decem plus annis.

Neque vlla erat contentionis grauis compositio
 neque finis

Neutris: equaliter autem finis extentus erat belli.
 Sed quādo iam illis apposuit cōgruentia omnia,
 Nectarq; ambrosiamq;, quib. dij ipsi vescuntur,
 Omnium in pectorib. augebatur animus supbus.
 Vbi v. nectar comederūt & ambrosiā amabilem,
 Iam tum ipsis interlocutus est pater hominum
 que deorumque:

Audite me Terræque & Cæli inclyti liberi.
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnauius dies omnes,
 Titaneſq; dij, & quotquot e Saturno sati sumus.
 Vos vero magnamque vim & manus inuictas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitie placidæ, quibus perpessus
 Ad lucem redieritis moleſto a vinculo,
 Noſtra per conſilia a caligine obſcura.

Sic dixit. illum vero rursū excepit Cottus irreprehensibilis:

Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
 Scimus quod excellunt quidem tibi præcordia,
 excellens vero est & intellectus,
 Depulſor immortalibus damni fuiſti horrendi

Tua vero prudentia ab caligine opaca
 Retrograde iterum acerbis a vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.

Ideoq; nunc intento animo, & prudenti consilio
 Vindicabimus vestrum imperiū in graui cōflictū,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

Sic dixit. collaudarunt v. dij datores bonorum,
 Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
 Magis etiā q̃ antea: pugnam v. arduam excitarunt
 Omnes, forminaeque & mares, die illo,
 Titanesq; dij, & quotquot Saturno prognati sūt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucē,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris pro-
 manabant

Omnib. simul: capita vero vnicuiq; quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.
 Qui tū Titanib. oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
 Titanes vero ab altera parte confirmabant pha-
 langes,

Alacriter, manuumque viriumque simul opus
 ostentabant

Vtrique. horrende v. insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero
 latum cælum

(Olympus

Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplius
 Impetu a deorum. concussio vero venit grauis
 Ad Tartarū tenebricosum, & pedū altus fragor,
 Immodici tumultus, iētuumque fortium.

Ita sane in sese mutuo iaciebant tela gemebunda
 Vox autē virorumq; peruenit ad cælū stellatum

Σῆς δ' ὑποφραδμοσκύησιν δ' ὅτ' ἑρόεντ'
 Λυφόνδ' ἐξ αὐτῆς ἀμειλίκτων δ' ὅτ' δεσμῶν
 Ηλύθμεν, Κρόν' ἔπειτα ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νυῖ ἀπινύττε νόω καὶ Ἰπὶ φρονι βελῇ
 Εὐσόμεθα κράτ' ὅτ' ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Ὡς Φάτ'· ἐπήνησεν ἢ θεοὶ δ' αὖτις ἐάων,
 Μῦθον ἀκρόασις. πολέμου δ' ἐλὶ λαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τ' ἀπ' αὐτοῖς· μάχην δ' ἀμείζαντον ἐγχεύοντο
 Πάλλης, θηλειά τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῶν τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόν' ἐξεγέρθητο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβ' αὖτις ὑπὸ χθονὸς ἦκε φέροντες.
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑπ' ἐροπλὸν ἔχοντες.
 Τῶν, ἐκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰδομένοιο
 Πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλὰ ἢ ἐκάσῳ πεντήκοντα
 Εξ ὤμων ἐπὶ θυμὸν Ἰπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἳ τ' ἐπὶ Τιτῶν ἐστὶ κατὰ στήθεσιν ἐν δαί λυγρῇ,
 Πέτραις ἡλιβάταις σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶν δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης δ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν ἢ σφίεαχε πόντ' ἀπείρων.
 Γῆ ἢ μέγ' ἐσμάραξεν· ἐπέστεν δ' ἕρπης ἐρπύς
 Σειόμενος, πέδον δ' ἐπινάσσετο μακρὸς ὀλυμπος.
 Ριπὴ ὑπ' ἀθανάτων· ἐνοσίς δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν αἰπῆά τ' ἰωή
 Λαπέτα ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βίλια σπένοντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἕρπης ἐρπύς,

Κεκλομένων. οἳ ᾗ ζυώσων μεγάλα ἀλαλητῶ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴχεν ἕν μιν ὦ· ἀλλ' αὖ τ' ἔγε
 εἶδαρ μὲν μένε ὦ πλῶτο φρένες, ἐκ δὲ τι πᾶσαν
 φαῖνε βίβω. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἐρανῶ ἦσ' ἀπ' ὁ-
 λύμπου

Ἀσράπλων ἔσχηε σιωχαδόν. οἳ ᾗ κεραυνῶι.
 Ἰκταρ ἄμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτιέοιτο
 Χειρὸς δ' οὐδ' ἐσθλῆς, ἱερῶ φλόγα θ' εἰλυφώωντες
 ταρφέες. ἀμφὶ ᾗ γαῖα φερέσβι ὦ ἐσμαράζιζεν
 καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἀσπεῖος ὕψη.
 Ἐξεῖ ᾗ χθὼν πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Πόντ' ὦ τ' ἀτρεύετ' ὦ πύς δ' ἄμφεπε θερμὸς
 αὐτμῇ

Τιτῶας χθονίους· φλόξ δ' ἥερα δῖατο ἵκανε
 Ἄσπετ' ὦ. ὅσπερ δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 Λυγὴ μαρμαίρουσα κεραυνῶ τε στροπῆς τε.
 Καῦμα ᾗ θεσπέσιον κάτεχεν χά ὦ· εἶσ' αὖ δ' αἵ τ' αἵ τ'
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἦσ' ἔασιν ὅσων ἀκεῦσται,
 Αὐτῶς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρατος εὐρύς ὑπερθε
 Πίλνατο. τοῖ ὦ γάρ κε μέγας ὦ δοῦπ' ὦ ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρεμπομένης, τῆ δ' ὑψόθεν ἐξερεμπόντ' ὦ.
 Τόσ' ὦ δοῦπ' ὦ ἔχλυτο θεῶν ἐρδὶ ζυιόντων.
 Σιω δ' αἶεσι ἐνοσὶν τε κύνιντ' ἐσφαιράζιζον,
 Βροντῶ τε στροπῶ τε καὶ ἀγθαλίεντα κεραυνῶν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχῶ τ' ἐνοπλῶτε
 Ες μέσον ἀμφοτέρων· ὅτε ὦ δ' ἀπλητ' ὦ ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἐρδ' ὦ· κάρτος δ' αἶε φαίνεται ἔργων.
 Ἐκλίνθη ᾗ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπὶ χονίε,

Adhortantium. at illi congregiebantur magno
cum clamore. (sed ipsius

Neq; sane amplius Iupiter cohibebat suū robur,
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim simul etiam a cœlo atq; ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime vna cum tonitru & fulgure volabant
Manu a robusta, sacrā flammā circumuoluentia
Crebra. circum vero terra alma reboabat (ua.
Ardēs: crepitabat v. vndiq; igne valde magna syl-
Feruebat v. terra tota, & Oceani fluentia, (por
Pontusq; immensus. circumdedit aut calidus va-
Titanes terrestres, flāma v. ad aerē diuinū puenit
Magna. oculos v. visu priuabat quantumvis fortis
Splendor radians fulminisque fulgurisque.

Incendium autem immensum occupauit Chaos:
videbatur autem coram

Oculis aspicere, ac auribus vocem audire,
Iridem vt cum olim & terra & cœlum latum su-
perne (citabatur,

Appropinquabat: talis .n. maximus strepitus ex-
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.

Tantus fragor erat dijs pugna confligentibus.

Simul quoque venti motumque pulueremque
cum strepitu excitabant

Tonitruque fulgurque & ardens fulmen,

Tela Iouis magni. ferebant autem fremitum, cla-
moremque (tabatur

In medium vtrorumque: strepitus a. ingens exi-

Stupendæ pugna: robur autē exerebatur operi.

Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo
imminentes,

Fortiter pugnabant in forti prælio.

Illi v. inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusq;, Briareusq;, Gygesq; insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis a manibus
Mittebant frequentes. obumbrarunt aut iaculis
Titanas: atque hos quidem sub terram longe pa-
rentem

Miserunt & vineulis molestis alligarunt,
Vincentes manibus magnanimos licet existētes:
Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat
a terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.

Nouem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapla, decimo die ad terrā perueniret:
Nouem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum
perueniret. (nox

Quem circa ferreū septū ductum est. circū v. ipsū
Triplici ordine fusa est circa collum, sed superne
Terre radices creuerunt, & infructuosi maris.

Illic dij Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consilijis Iouis nubicogi,
Loco in squalido, vastæ vltima terræ.

His nō exitus patet: portas v. imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus vtrinque.

Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.

Ibi etiam terre tenebricosæ, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi dij:

Hiatus

Ερμηνείας ἐρεάχοντα Διὸς κρατερῶς ὑσμίνης.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην δρμηθεὶς ἀνέγχεον,
 Κόπῃ τε Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο·
 Οἳ ῥα τριηκοσὶς πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἐπαυυτέρως· καὶ δ' ἐσκίασαν βελέεσσιν
 Τιτῶας· καὶ τὴς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν δὲ χαλκίῳσιν ἔδησαν,
 Νικηέσσι τε χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἕρηνος ἔς' ἀπὸ γαίης.
 Ἴσων γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τέρταρον ἠερόεντα.
 Εννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανὸν ἐν καπνῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 Εννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος ἄκμων
 Ἐκ γαίης καπνῶν, δεκάτῃ ἐς τέρταρον ἵκει.
 Τὸν περ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τρισηχὴ κέχυται περὶ δαίρῳ. αὐτὰρ ὕπερθεν
 Γῆς ῥίζαν πεφύασιν καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῶας ὑπὸ ζοφῷ ἠερόεντι
 Κεκρύφαται βελῆσι Διὸς νεφεληγερέτῃος.
 Χάραρ' ἐνὶ εὐρώῳσι, πελώρης ἔχαστα γαίης.
 Τοῖς σὺν ἐξελπὸν ἐστὶ· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τείχος περικέκλειται δ' ἀμφατέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόπῃος τε, καὶ Βριάρεως μεγάλθυμος
 Ναίουσιν, Φύλακες περὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρπείρου ἠερόεντος
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἕρην' ἀσπρόεντος
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀρχαλὴ, ὠρώμεντα, τὰ περ στυγίουςι θεοῖσι περ.

Χάσμα μέγ'· ἐδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδ' αὖς ἵκηται, εἰ πρῶτα πυλέων ἐντρεθε γυῖον.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι παρθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλήη· δεινὸν τε καὶ αἰθανάτοισι θεοῖσι
 Τῶν τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ.
 Ἐσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν παρὰ δ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχετ' ἔρανον εὐρύω
 Ἐσηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσταται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέλαινα ἔδον,
 Χάλκεον· ἡ μὲν ἔσσω καταβήσεται, ἡ δ' ἰδρύεσθαι
 Ἐρχέται, ἐδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔεργα·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἐκπαθεν ἔῃσαι,
 Γαῖαν δ' ἔπι σπρέφετα· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἔῃσαι,
 Μίμνει τλήν αὐτῆς ὥρην οδοῦ, ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν, δ' ἔπι χθονίοισι φάσκει πολυδερκέες ἔχουσαι·
 Ἡ δ' ἔπ' ἔπρον μὲν χερσὶ, κασίγνητον Θανάτῳ,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροφδέη.
 Ἐνθα καὶ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκῇ ἔχουσιν,
 Τηνὸν καὶ Θάνατον, δεινοὶ θεοὶ· ἐδὲ ποτ' αὐτὰς
 Ἡέλιος φαέθων δ' ἔπι δέρεκεται ἀκτίνεσσιν.
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ἐδ' ἔρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἑτέρων μὲν γλυτὰ τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Πουχέων ἀνσπρέφετα καὶ μέλιχ' ἀνθρώποισι.
 Τῶν δ' ἰσθμὸν μέν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἥτορ
 Νηλεὺς ἐν στήθεσσιν ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δ' καὶ αἰθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονίῃ παρὰ δένδομοι ἡχήμεναι

Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, vbi primū portas intra venerit:
Sed lane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiā immortalibus dijs
Hoc monstrū: & noctis obscuræ domus horrēda
Stans, nubibus obtecta nigris.
Has iuxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans capiteque & indefessis manibus
Firmiter, vbi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes
magnum limen,
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque vnquam vtrasque domus intus
cohibet,
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terram super mouetur: altera rursus in domo
existens,
Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidē terrestrib. multa cernēs lumen habēs,
Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obscuræ filij domus habent,
Somnus & Mors, graues dij: neque vnquam eos
Sol lucidus intuetur radijs,
Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidē terramq; & lata dorſa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero
ei pectus (puerit
Crudele in præcordijs. habet a. quem primū arri-
Hominum: hostis vero etiam immortalibus dijs:
Illic dei inferi in interiore parte edes resonantes,

Fortisque Plutonis, & grauis Proserpinæ,
 Stant. Horrendus autē canis pro forib. custodit.
 Sæuus: artem autem malam habet. introeuntes
 quidem

Adulatur paritèr caudaque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterū permittit denuo, sed obseruans
 Deorat, quemcunq; præderit portas extra cuntē
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpinæ.

Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani, (lic
 Maxima natu. seorsim v. a dijs inclytas edes inco-
 Ingentibus faxis superne tectas. circum v. quaq;
 Columnis argenteis ad cælum firmatæ sunt.

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorfa maris,

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sane quisquis mentiatur celestes domos te-
 nentium,

Iupiter tum irim mittit, deorum magnum iusiur-
 randum vt ferat

E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam
 aquam,

Frigidam, quæ e petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Nouem quidē circa terramq;, & lata dorfa maris

Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,

Vna v. ex petra profluit, magnum damnum dijs.

Quisquis periurium libens iurauerit

Immortalium, qui tenent verticē niuosi Olympi.

latet spiritus expers integrum per annum:

Neque

Ἰφθίμου τ' Αἰδεω καὶ ἐπαίνῃς Περσεφονείης
 Ἐστῆσιν. δδνὸς ᾗ κύων προπαύροιθε φυλάσσει,
 Νηλεΐης, πύχλῳ ᾗ κακλὴ ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθῆν δ' ὅκ' αὖτις εἰς πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 Ἐστίαι ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκπαθεν ἰόντα
 Ἰφθίμου τ' Αἰδεω καὶ ἐπαίνῃς Περσεφονείης.
 Ἐνθαδε ναιεπὶς συγερῇ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στυξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ωκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν ᾗ θεῶν κλυτὰ δώματα, ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ ᾗ πάντα
 Κίονιν δρυγυρίοισι πρὸς ἕραν ἔστηρικται.
 Παῦρα ᾗ θαύματος θυγάτηρ πόδας ὠκία ἱερί,
 Ἀγέλη πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπῳ τ' ἔρις καὶ νείκε' ὅς ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἔχοντων,
 Ζεὺς δέ τε ἱερὸν ἐπεμψε θεῶν μέγαρον ἔρχον ἐσθλόν
 Τηλόθεν ἐς χερσὲν προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ὅκ' πέτρης καταλείδεται ἡλιβάτοιο
 Τψηλῆς, πολλὸν ᾗ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαινα,
 Ωκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ὅππῃ μοῖρα διδάσσει.
 Ἐννέα μὲν πρὶ γλῶττι καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης δρυγυρίης ἐλιγμένῃ εἰς ἄλα πίπῃ,
 Ἡ δ' ἑμὶ ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τίς ὅππῃρκεν ἀπολαΐσας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόντ' ὀλύμπῳ,
 Κῆται γήϊα τῷ πεπλισμένοι εἰς ἑαυτοῖς·

Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ ἔρχετο ἄοτον
 Βρώσι, ἀλλὰ τε κῆτο ἀάπιδας ἢ ἄναυδ.
 Στρωγῆς ἐν λεχέεσσιν, κακὸν δ' Ἰπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τέλεισσι μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλης δέχετο χαλεπώταί τε ἄθλ.
 Εὐνάεες ἣ θεῶν ἀπομείρετο αἶεν ὄντων,
 Οὐδέ ποτ' εἰς βελὴν Ἰπμιόστου ἐδ' Ἰπὶ δαῖτας
 Εὐνεία πάντ' ἔπει δέκατόν δ' Ἰπμιόστου αὐτῆς
 Εἰρέας ἀθανάτων οἰολύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς Ἀφθιόνος ὕδαρ,
 Ωγύγιον. τὸ δ' ἴησι κατεσφύελλε θεὸς χώρῃ.
 Εὐθαίῃ γῆς ὀνοφερῆς καὶ περὶ τὰς ἡρώεντι,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτιο καὶ ἔρανος ἀστερόεντι,
 Εξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ, εὐρώεντα, τὰ τε φυτεύουσι θεοὶ περ.
 Εὐθαίῃδε μαρμαίρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος ἔδος
 Ἀστειφῆς, ῥίζησι διλυεκέεσσιν ἀρηρῆς,
 Αὐτοφυῆς. πρὸθεν ἣ, θεῶν ἐκπαθεν ἀπάντων,
 Τιτῶνες ναίουσι, πύργῳ χάετο ζοφύροιο.
 Αὐτὰρ ἐρσμαρξάμοιο Διὸς κλειρὶ Ἰπικουρῆι
 Δώματ' ἀναιτάσσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθοις,
 Κόπτετο δὲ Γύγης. Βελάρων γὰρ μὲν ἦν ὄντα,
 Γαμβρόν ἐαν ποίησε βαρύκτυπ' Εὐνοσίγαι.
 Δῶκε ἣ Κυμοπέλειαν ὀπῆεν, θυγατέρα δ' αὖ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῶνες ἀπ' ἔρανος ἐξέλασε Ζεὺς,
 Οὐλόπατον τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πύλῳρῃ,
 Ταρτάρῳ ἐν Φιλότῃ, θεὸς χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰαχὺ ἔργματ' ἔχουσι,

Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius
Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnum
per annum,

Alia ex alia excipit molestissima ærumna.

Nouennio autem a dijs relegatur sempiternis,

Neque vnquam ad consilium ineundum com-
miscetur, neque ad epulas (iterum

Nouem totis annis. decimo tandem cōmiscetur

Cætib. immortalium, qui cœlestes domos incolunt.

Tale itaque iuramentum constituerunt dii, Sty-
gis perennem aquam

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.

Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,

Pontique infructuosi, & cœli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dii ipsi.

Illic splendideque portæ, & æreum limen

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos

Titanes habitant, vltra Chaos caligine obductum.

Cæterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,

Domus incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atq; Gyges. Briareum quippe bonum existere,

Generum suum fecit grauitè fremens Neptunus.

Dedit autem Cymopoliā, ut ducat in uxorem
filiam suam.

Ast vbi Titanes e cœlo expulsi Iupiter, (gna.

Minimè natu peperit filium Typhoeum Terra ma-

Tartari in amore, per auream Venerem.

Cuius manus quidè sunt ob robur operib. apte.

Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis horrédi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilijs ignis mi-
 cabat, (nensis,

Omni. autem ex capitibus ignis flagrabat cer-
 Voces quoq; in omni. erát horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem.
 interdum enim (sum

Sonabant, vt dijs intelligere liceret, intordū rur-
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem
 vocem, ferocis: (bentis:

Interdum rursus leonis impudentem animū ha-
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum v. stridebat, resonabantq; montes alti.

Et sane fuisset opus perplexum die illo,

Atq; ipse mortalib. & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deo-
 rumque. (ro terra

Grauitè autem intonuit, atq; fortiter vndiq; ve-
 Horrende edidit fragorē, & cælū latum superne,
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terre.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contrem-
 uuit Olympus

Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.

Ardor aut ab vtrisque occupabat nigrū pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantiū ventorumq; & fulminis ardentis.
 Feruebat aut terra omnis. & cælum, atque mare.
 Æstuabant etiam circum litora, circumquaque
 & vndique fluctus (riebatur.

Impetu deorū: commotio v. difficilis sedatu coo-
 Expauit

Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 Ἦν ἑκατὶν κεφαλαὶ ὄφι, δεινοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελεγχμότες· ἐκ δὲ οἱ ὄστων
 Θεασισίης κεφαλῇσιν ὑπὸ ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 Πασῶν δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο.
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι.
 Παντοίῳ ὅπ' εἴσῃ, ἀγέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθίγξεντο, ὥστε θεοῖσι συνίμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῳ ἐρδρύχεω μὲν ἄρχετον ὅσας ἀγῶνας,
 Ἀλλοτε δ' αὖτε λέοντι αἰαιδέα θυμὸν ἔχοντο,
 Ἀλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εὐικότα· γαῖμα δ' ἀκῆσται,
 Ἀλλοτε δ' αὖ ῥοιζαχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν ἕρεα μακρὰ.
 Καὶ νῦν κεν ἔπαλειο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξύνῃσθε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δ' ἡ γαῖα
 Σμερδαλέον κενάεσσε, καὶ ἕρανὸς εὐρύς ὑπερβεν,
 Πόντος δ' ὅτ' Ὀκεανὸς τε ῥοαὶ ἔτάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετο ὄλυμπος·

π

Ορνυμένοιο ἀνακλ' ἐπεσνάχιζε δ' ἡ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπὸ ἀμφοτέρων κάπτεχεν ἰοειδέα πόνητο,
 Βρογῆς τε στεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρης,
 Πρηστῆρων αἰέμων τε κεραυνὸς τε φλεγέθοντο.
 Ἐξε δ' ἡ χθὼν πάσῃ, καὶ ἕρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 Οὔτε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτῆς, πεί τ' ἀμφὶ τε κύματα μά-
 κρῃ
 Εἰπὴ ὑπὸ ἀθανάτων ἔνοσις δ' ἄσβετος ὀρώρεται.

Τρέσας αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνέστων,
 Τιτῶές θ' ὑποπαρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ασβέες κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητ'.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐκ ἐκέρβηνεν ἐόν μένος, εἴλετο δ' ὄψα,
 Βροντῶ τε στροπῶ τε καὶ αἶθαλόεντα κεραυνὸν,
 Πληξεν ἀπ' ἐλύμπιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δ' ἦ πάσας
 Εἴρεσε θρασείας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πλεγαῖσιν ἰμάσας,
 Ἡελπε γωφεῖς, σενάχιζε δ' ἰοῖα πελώρη.

Φλόξ δ' ἠεραυνώθεντ' ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος.

Οὔρεσ' ἐν βήοσησιν αἰδῆς παμπλοέουσης,

Πληγύτ'. πολλὴ δ' ἠελώρη καίετο ἰοῖα

Ατμῇ θρασείῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερ' ὥς,

Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτετέταχτο ἰοῖο

Θαλφθεῖς, ἥε σίδηρος ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν.

Οὔρεσ' ἐν βήοσησι δαμαζόμενος περὶ κηλέω,

Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.

Ὡς ἄρα τήκετο ἰοῖα σέλα πυρὸς αἰθομένειο.

Εἶπε δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς πάτερρον εὐρύω.

Εκ δ' ἰοφωέσ' ἐς ἀνέμων μένος ὑγρὸν αἰένων.

Νόσφι Νότῃ, Βορέω τε, καὶ Ζεφύρῳ Ζεφύροιο.

Οἱ γὰρ μιν ἐπεὶ θεοφιν γυνεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψαύραι ὀπιπνείασι θάλασσαν,

Αἱ δὴ τοι πίπῃσιν ἐς ἡεροειδέα πάντων,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύκῃσιν ἀέλλῃ.

Ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἴησι, Διόσκιδνάσι τε νῆας,

Ναύτας τε φθείρασι κακῇ δ' ἐγίγεται ἀλκή

Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι σπικαυτῶσιν καὶ πότον.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesq; sub Tartarum detrusi, a Saturno seorsim
existentes, (ctum.

Ob inextinguibilem fremitum, & grauem conflui-
Iupiter vero postquā collegit suum robur, sum-
psitque arma,

Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum v. omnia
Combussit ingentia capita saui portenti.

Cæterum vbi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus: ingemiscebat autē terra vasta.
Flamma aut fulmine icto profiliebat ab hoc rege,
Montis in saltibus opacis asperis,

Percusso. multa autem vasta ardebat terra,
Ardore ingenti, & liquecebat stannum veluti
Arte ab iuuenum, & a fabrefacto catino fusorio
Calefactum, atque ferrum quod solidissimū est,
Montis in saltibus, victum ab igne combustiui,
Liquefcit in terra diuina sub Vulcani manibus:
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abiecit autē ipsum animo mœstus, in Tartarum
latum. (rium:

Ex Typhoco autē est ventorū vis humide flanti,
Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.
Qui sane ex dijs sunt natiuitate: hominibus ma-
gna vtilitas.

Ast alij sine vsu venti inspirant mare,
Qui vtique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominib. graui rapiūtur turbine,
Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque naues,
Nautasque perdunt. mali aut non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.

Iidem rursum per terrā immensam florib. ornatā
 Opera iucunda corrumpunt humo prognato-
 rum hominum, (pitu.

Replentes puluereq; & molesto palearum stre-

Sed postquā sane laborē dij beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarūt vi,
 Iam tum iubebant regnare atque imperare,

Ex Terræ cōsilio, Olympiū late cernentē Iouem,
 Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit
 munia. (cit Merin,

Iupiter autē deorū rex primam vxorem suam fe-
 plurimū ex dijs edoctā, & mortalib. hominibus.

Sed cum iam esset deam cæsijs oculis Mineruam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto,
 Blandis sermonibus, in suam condidit aluum,
 Telluris consilij, & Cæli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorū sempiternorum.
 Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
 Primā quidem, virginem cæsijs oculis apud Tri-
 tonem genitam,

Par habentem patri robur, & prudens cōsiliū:
 Ceterū deinde sane filiū deorū regum & virorū
 Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed illā sane Iupiter ante in suū cōdidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonumq; malumque.
 Postea duxit splendidā Themis, quæ pepit Horas,
 Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
 Quæ opera matura faciūt mortalib. hominibus:
 Parcasque, quibus maximum honorem dedit
 prudens Iupiter,

Clothoque, Lachetisque, & Atropon: quæ dant
 Morta-

Αἰ δ' αὖ καὶ χεῖρ' ἀπείριον ἀνθεμόεσσαν
 ἔργ' ἔρατ' ἐφθείρυσσι χαμαὶ γένεων ἀνδρώπων,
 Πιμπλεῦσσι κύνιος τε καὶ δόρυαλέου κελουρτῆ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξέτελεσαν,
 Τιτλίεσσ' ἣ πριάων κρίνα γλοβίηφι,
 Δή ῥα τὸτ' ὤτρυνον βασιλόμεν' ἠδὲ αὐάσσειν,
 Γαίης φραδμοσύνῃσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα ζυῶ
 Ἀθανάτων. ὁ δὲ πῶσιν εὖ διεδάσαστο πριάς.
 Ζεὺς ἣ θεῶν βασιλεὺς πρῶτ' ἄλοχον ἔπε Μῆτιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδῆεν ἰδεῖν θνητῶν ἀνδρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἦ ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπι Λητώλει
 Τέξεσθαι, τὸτ' ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἐλὼ ἐσκάτ' ἔπε νηδιῶ,
 Γαίης φραδμοσύνῃσι καὶ οὐρανοῦ ἀστέροισι.
 Τὼς γάρ οἱ ἐφρασατόν, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμῇ
 Ἀλλ' ἔχη, Διὸς αὐτὴ, θεῶν αἰετ' ἡγετίων.
 Ἐκ γὰρ τῆς ἑμαῖο πείφρονα τέκνα γένεσθαι.
 Πρῶτ' ἄν γὰρ κούρην γλαυκῶπιδα Τροίηνειαν
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μὲν ἔμπεδον καὶ ὀπίφρονα βυλῆν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἠμέλλεν ἔσθαι, ὑπὲρ βίον ἥ περ ἔχουσα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρῶτον ἐν ἐγκάτ' ἔπε νηδιῶ.
 Ὡς δ' ἠ' οἱ φράσας γλοβίη ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δεῦτερον ἠγάγ' ὁ λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρεας,
 Εὐνομήην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλῆαν.
 Αἵ τ' ἔργ' ὠραίουσι κατὰ θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Μοίρας δ' ἧς παλαιοὶ τιμῇ πῶς μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε Λάχυσιν τε Ἐΐδωρον· αἵ τε διδοῦσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγασθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ Ευρυώμῃ Χάρετας τέκε καλλιπαρήους,
 Ωκεανοῦ κούρῃ πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα,
 Αὔλαίῳ κ' Εὐφροσύνῳ, Θαλίῳ τ' ἐρατὴν ἑνὶ.
 Τῶν καὶ Διὸς βλεφάρων ἔρ' ἔειθετο δερκομε-
 νάων

Λυσιμελὴς· καλὸν δέ θ' ἔω' Ὀφρύσι δερκομένων.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνειω λυκῶλενον, ἣν Αἰδωνεύς
 Ἡρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἔξαυτὶς ἐργάσατο καλλιχόμοιο,
 Εξ ἧς αἱ Μῆσαι χερσὶ ἀμυγδαλῶν ἐξεχρόντο
 Ἐννέα· τῆσιν ἄδον· Θαλίῃ καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέασσαν,
 ἱμερόεντα γόνον πέρι πάντων ἔρραγιῶνων,
 Γένεατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς Φιλότῃ μιγῆσαι.
 Λοιοθοπάτῃ δ' Ἡρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκροισιν.
 Ἡ δ' Ἡβην, καὶ Ἀρηα καὶ Εἰλείθυαν ἔπιπλε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὰς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τριτοχρύεια,
 Δεινὴν, ἐρεκύδοιμον, ἀγέσπαστον, ἀτρυγέτην,
 Πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πολεμοί τε, μάχῃ τε.
 Ἡρῃ δ' ἩΦαιστον κλυτὸν ἐν Φιλότῃ μιγῆσαι.
 Γένεατο, καὶ Ἰαμένησε, κ' ἦρμεν ὦ παρακρίτη,
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ἔρραγιῶνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρμύπυθ' Ἐννοσιγάης,
 Τρίτων εὐρυδείης γένετ' μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὴν ἔχων, παρὰ μητρὶ Φίλῃ κ' πατρὶ αἴακτι
 Ναιΐδ

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque. (habentes,

Tres v. ei Eurynome Gralias pepit pulchras genas
Oceanii filia, peroptabilem formam habens,

Aglaia & Euphrosynen, Thalia m q; amabilem,

Quarum & palpebris amor destillat cōtuentium

Soluēs mēbra, iucundū v. sub supercilijs aspiciūt.

Porro hic Cereris multa nutriētis ad lectū venit,

Quę peperit Proserpinā pulchris vlnis, quā Pluto

Rapuit sua a matre : dedit aut cōsiliarius Iupiter.

Mnemofynem v. deinceps amavit pulchricomā,

Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt,

Nouem, quibus placent conuiuia, & oblectatio
cantus. (dentem,

Latona autē Apollinem & Dianam sagittis gau-

Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,

Peperit sane, Ægiochi Iouis amori mixta.

Postremam v. Iunonem floridam duxit vxorem.

Hæc autē Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipse v. ex capite, cœlijs oculis præditā Tritogeniā,

Acrem, tumultum excitantem, duce m exercitus,
indomitam, (gnæque.

Venerandā : cui clāmoresq; placuerūt, bellaq; pu-

Iuno autem Vulcanū inclytum, amori indulgens,

Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo
marito)

Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & graui crepo Neptuno,

Triton late potens natus est magnus : qui maris

Fundum tenens, apud matrem charam & pa-
trem regem

Incolit aureas ædes magnus deus sed Marti
 Clypeos dissecâti, Venus Timoré & Metû pepit,
 Graues, quiq; virorum densas turbent phalanges
 In bello horrido, vna cû Marte vrbes deuastante,
 Et Harmoniam quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

(curium,

Ioui v. Atlâtis filia Maia peperit gloriosum Mer-
 Praconem deorum, sacrum lectum cōscendens.
 Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc vero ambo dij sunt.
 Alcмене vero peperit vim Herculanam,

Mixta in amore Iouis nubicogi.

(cans

Aglaiâ v. Vulcanus pcelebris, vtroq; pede claudi-
 Minimam natu e Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam A-
 riadnen,

(gem:

Filiam Minois, in flore existentem fecit coniu-
 Hanc vero ei immortalem expertemque senij fe-
 cit Saturnius.

Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,

Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
 Filiâ Iouis magni, & Iunonis aureis calceamētis v-
 Pudicam duxit vxorē in Olympo niuoso: (tētis
 Felix, qui magno facinore inter deos confecto,
 Habitat illæsus, & expers senij omnibus diebus.
 Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circenque & Æetem regem.

Æetes autē filius lucem hominib. dantis Solis,

Filiam Oceani perfecti fluuij

(præditam.

Duxit, deorum ex consilijs, Idyiam pulchris genis

Hæc

Νάει χρύσεια δῶ, δεινὸς Θεός· αὐτὰρ Ἀρῆ
 Ρινοπύρῳ Κυθήρεια φόβον κ' Δαίμον ἔπικτεν
 Δεινὸς, οἱ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέεσσι Φάλαγξας
 Ἐν πολέμῳ κρούοντι· σὺν Ἀρῇ Πιολιπόρθῳ·
 Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος γέτ' ἄκχιιν.
 Ζῆνι δ' ἄρ' Ἀτλασις Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῃ· εἰσαπαῖσαι.
 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον ὕον,
 Μιχθῆσ' ἐν Φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθανάτον θνητῇ· νυῦ δ' ἄμφότεροι Θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπικτε βίην Ἡρακληέειν,
 Μιχθῆσ' ἐν Φιλότητι Διὸς νεφεληγερέτοιο,
 Ἀγλαίῳ δ' Ἡφαιστῷ ἀγκυλὸς ἀμφιγυήεις·
 Οὐλοπατίῳ Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσας ἄκχιιν.
 Χρυσόκμητος δ' Διώνυσῳ ξανθὴν Ἀεράδην,
 Κέρην Μίνῳ, θαλερὴν ποιήσας ἄκχιιν.
 Τὴν δ' οἱ ἀθάνατον ἐν ἀγῆρῳ θῆκε Κρονίων.
 Ἡδὲ δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεα ἄλκιμος ὕος,
 Ἰς Ἡρακλῇ τελέσας σπένοντας αἰέθλας,
 Παιῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλα,
 Αἰδοίην γέτ' ἄκχιιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι·
 Οὐδὲ, ὅς μ' ἐργὸν ἐν ἀθανάτοισιν αἰύσας,
 Νάει ἀπήμαντ', καὶ ἀγῆρα ἤματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμασι τέκε κλυτὴ Ωκεανίνη
 Περσηὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Διήτης δ', ὕος Φαεισμβρότεα Ἡελίοιο,
 Κέρην Ωκεανοῖο τελέεντ' ποταμοῖο
 Σῆμε, θεῶν βελῆσιν, ἰδῆαι καλὴν πύρρον.

Ἡ δέ οἱ Μῆδεια εὖσφυρον ἐν Φιλότῃ
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσαι Διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.

Τρεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νηοὶ τ', ἠψοί τε, καὶ ἄλμυρὸς ἔνδοσι πόντῳ.

Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσαι ἡδυνέσθαι
Μῆστοι Ολυμπίαδες, κῆραι Διὸς αἰγίοχοιο,
Οὔσαι δὲ θνητοῖσι παρ' αἰδράσιν δυνήθεισαι
Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς Ὀπείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγείνατο, Δία θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,
Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Εὐδλόν' ὅς ἐστι δῖπ' ἑλὼ τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσιν τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τόν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολλὴν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χερσὶς Ἀφροδίτης,
Ἰνῷ καὶ Σεμέλλῃ, καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρῃον,
Αὐτονόῳ δ' ἣν γῆμεν Ἀρεσσίῳ βαθυχαίτης,
Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάνω ἐνὶ Θήβῃ.

Κέρῃ δ' Ὠκεανοῖο Χρυσίῳ καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ πολυχρῦσος Ἀφροδίτης.
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονῆα τὸν κτείνει βίῃ Ἡρακληεῖη,

Βοῶν ἑνὲς ἐλιπόδων ἀμφιρρύτῳ ἐν Ερυθείῃ.
Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοχερυσίῳ,
Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.

Αὐτὰρ τοὶ Κεφάλῳ φυτῆσσι φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον φαέγοντα, θεοῖς Ὀπείκελον αἰδρα.
Τόν ῥα νέον τέρεν αἴθερ ἔχοντ' ἐρμυδέσσι Θήβης

Παῖδ'.

Hæc a. ei Medeā pulchros talos habētē in amore
Peperit, subacta per auream Venerem. (tes,

Vos quidem nunc valete cælestes domos tenē-
Insulęq; & cōtinentes terrę, & salsus intus Pōtus.
Nunc autem dearum cœtum cantate blādiloquę
Mulæ Olympiades, filię Iouis Ægiochi,

Quęcunque mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt dijs similem prolem.
Ceres quidē Plutum genuit, præstātissima dearū
Iasio heroi mixta iucundo amore,

Nouali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonū: qui vadit super terram, & lata dorſa maris,
Omnem: qui vero obuiam fuerit, & cuius ad ma-
nus venerit, (licitatem,

Illum locupletē fecit, multamque ei præbuit scæ-
Cadmō præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
Ino & Semelen, & Agauen pulchras genas ha-
bentem, (præditus,

Autonoenq; quam duxit Aristæus densa cæſarie
Pepit, & Polydorum, mœnijs pulchre cinctis in
Filia v. Oceani Chrysaori magnanimo (Thebis.
Mixta amore abundantis auro Veneris,

Callirhoe peperit filiū mortalium præstantissimū
Geryonē, quē interfecit vis Herculana, (omniū
Boues propter flexipedes circumflua in Erythea,
Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea
galea munitum,

Æthiopum regem, & Emathionem regem.
Verum Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaethontem, dijs similem virum,
Quem sane iuuenem tenerum florem habentem
gloriosę pubertatis,

Puerum iuuenilia sapientem, amans risus Venus,
 Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
 Ædituum nocturnum fecit, dēmonem diuinum.
 Filiam vero Ætæa loue nutriti regis
 Æsonides, voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Ætæa, peractis suspiriosis certaminib.
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impi², fortiū facinorū patrator.
 Quib. peractis ad Iolcum redijt, multa perpeſſus,
 Veloci in naue vehens nigris oculis præditam
 puellam,

Æsonides, & ipsam floridam fecit vxorem.

Et sane hæc domita ab Iasone pastore populorū,
 Medeam peperit filium, quem in montib. edu-
 cabat Chiron. (tur.

Phillyrides: magni v. Iouis volūtas perficiebatur.
 Cæterum Nerei filia marini senis, (dearum
 Phocum quidē Plamathe peperit, præstantissima
 Æaci in amore, per auream Venerem.

A Peleo autem subacta dea Theris argenteos pe-
 des habens,

Peperit Achillem prorumpentem per viros, leo-
 nis animo præditum. (rea,

Æneam porro peperit pulchre coronata Cythe-
 Anchisæ heroi mixta iucundo amore, uolæ.

Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, syl-
 Circe vero, Solis filia, filij Hyperionis,

Peperit Vlyſſis ærumnoſi in amore,

Agrium, atq; Latinum inculpatumq; fortēq;

Qui sane valde procul in recessu insularū sacrarū,

Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.

Nausithou v. Vlyſſi Calypſo excellētissima deatū

Peperit,

Παῖδ' ἀπαλὰ Φρονέοντα Φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 Ωρετ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐοινηοῖς,
 Νηοπόλον νύχον ποιήσαστο, δαίμονα διον.
 Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέῃ βασιλῇ
 Λισσιίδῃς, Βελήσι θεῶν αἰεττοκτενέων
 Ἡγ' παρ' Αἰήτῃ, τελέσας σπυρίδας αἰεττοκτενέων,
 Τῆς πολλὰς ἐπέπλεε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνορος.
 Τῆς τελέσας Πελίης, καὶ ἀπείθαλ' ὀδρμονοργός.
 Τῆς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογῆσας,
 Ωκεΐης ὅππῃ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδ' ἀκέρην,
 Λισσιίδῃς, καί μιν θαλερὴν ποιήσας ἀκέρην.
 Καί ῥ' ἦγε δμῆθ' ἔσ' ὑπὸ Ἰήσῳ πιμμένῳ λαῶν,
 Μῆδειον τίκε παῖδα, τὸν ἄρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδῃς· μεγάλα δ' Διὸς νότον ἐξετελεῖτο.
 Αὐτὰρ Νηρῇ καὶ καὶ αἰόλιο γέροντι,
 Ἡτοί μιν φῶκον ψαμάθῃ τίκε δία θεῶν,
 Λιακῇ ἐν Φιλότῃ, δὴ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεὶ δ' ὁ δμῆθ' ἔσ' ἔτις δ' ἐγυροπέζῃ,
 Γένεατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 Λινναίῃ δ' ἀρ' ἐπικλινεὺς ἔφαν' Κυθήρῃ,
 Λυγίσῃ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν κερυφῇσι πολυπύχου, ὑληέσσης.
 Κίρκῃ δ' Ἡελίῃ θυγάτηρ Τηέτιονίδας,
 Γένεατ' Ὀδυσσῇ παλασίφρονος ἐν Φιλότῃ,
 Ἀχαιοῖ, ἡδὲ Δαῖνον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἳ δὴ ποτὶ μάλα τῇλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσι Τυρολέωσι καὶ ἀνακλυτῇσι ἀνάσσων.
 Πανσιθῶν δ' Ὀδυσσῇ καλυψάμεν δία θεῶν

Γέναιο, Ναυσινόον τε, μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃ.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὖνηθῆσαι,
 Αθάναται γέναντο θεοῖς ὅππῃκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον αἰείσατε, ἡδυέπῃαι
 Μῆσσι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τέλος τῆς Ἠπόδου Θεογενείας.

ΕΚ ΤΩΝ ΗΣΙΟΔΟΥ ΗΟΙΩΝ.

Οἱ Ἀδιώνυσοι δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἔχθρον.
 Οἷος ἄδλιν πίνει. οἶνον δὲ οἷέωλετο μάργρον,
 Σὺν δὲ πόδας χεῖρας τε δέει, γλῶσάν τε κόαντε,
 Δεσμοῖς ἀφράσσεισι. Φιλεῖ δὲ ἐμαλθακὸς ὕπνον.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἠδὺ γ' ἔς' ἐν δαίτῃ καὶ εἰλαπίνῃ τε θαλήῃ
 Τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσονται.

Εκ τῆς αὐτῆς.

— τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου·
 Πλήσας δ' ἀργύρεα σκύπφον φέρε, δῶκε δ' αὖτις.

Καὶ πάλιν.

Καὶ ἔτε μαύτις μὲν δεσμὸν βιάσ' αἶνυτο χερσίν·
 Ἰφικλος δ' ὅππῃ νῶτ' ἐπεμάμετο. τῷ δ' ἐπόπιδεν,
 Σκύπφον ἔχων ἐτέρη, ἐτέρη δὲ σκῆπτρον αἰείρας,
 Ἐστλεν φύλακα, καὶ ἐν δμῶεσσιν ἔειπεν.

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt dijs pares filios.
Nunc v. fœminarum agmen cantate suaui loquæ
Musæ Olympiades, filiæ Iouis Ægiochi.

Finis Theogonia Hesiodi.

EX EOIS HESIODI.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium &
odium.

Quicumq; largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul vero pedes manusque ligat, linguamque,
mentemque

Vinculis improuisis: amatq; ipsū mollis somnus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum .n. est in conuiuio & epulis florentib.
Oblectare se sermonibus, postquam dapibus sa-
turati fuerint.

Ex eadem.

— Huic a. Mares celer nuntius venit per domū,
Impletumque argenteum scyphum attulit, &
dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidē lorū arcus abstulit manibus.
Iphiclus autem in terga vrgebat: illi vero pone,
Scyphū tenens altera, altera v. sceptrū subleuans,
Instabat Phylacus, & seruos alloquutus est.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Ησίοδον.

Ασκη μὲν πατέρις πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντ'
 Ὅσια πλεξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
 Ησίοδου· τῷ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέε' ἐστίν,
 Ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασιλεύῳ σοφίης.

ΑΛΚΑΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Λοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκυι Ησίοδοιο
 Νύμφαι κρηνιαδῶν λῆσαν δ' ἀπὸ σφετέρων,
 Καὶ ταφὴν ὑψώσαντ'· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
 Ἐρράσαν, ξανθῷ μιζάμενοι μέλιτι.
 Τοίην γὰρ καὶ γῆριω ἀπέπνεεν, ἐννέα μῆσῶν
 Ὁ πρῆστος καθαρῶν γαστρίμενος λιβαῖδων.